

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்நொதுப்புத் திட்டம்

இளங்கோவடிகள் இயற்றிய "சிலப்பதிகரம்"
மூலமும் நாவலர் பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி
நாட்டாரவர்கள் எழுதிய உரையும் –
புகார்க்காண்டம் - பாகம் 2

cilappatikAram of ilangKO aTikaL
with the commentary of vEngkaTacAmi nATTAr –
pukARk kANTam, part 2
In tamil script, unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to the Mr. S. Govindarajan and Mr. N.D. Logasundaram for the preparation of the etext. Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2013.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

**இளங்கோவடிகள் இயற்றிய "சிலப்பதிகரம்" மூலமும்
நாவலர் பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் எழுதிய உரையும் -2**

உள்ளடக்கம்

பதிகம்

உரைபெரு கட்டுரை

புகார்க்காண்டம்.

1. மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்
2. மனையறம்படுத்த காதை
3. அரங்கேற்று காதை
4. அந்திமாலைச் சிறப்புசெய் காதை
5. இந்திர விழவு ஊர் எடுத்த காதை
6. கடலாடு காதை
7. கானல் வரி
8. வேனில் காதை
9. கனாத்திறம் உரைத்த காதை
10. நாடுகாண் காதை

-----

4. அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய் காதை

(கடலாடை நிலமடந்தையானவள் 'உலக முழுதாண்ட ஒரு தனித்திகிரியை உடைய உரவோனைக் காண்கின்றிலேன்' என்று திசைமுகம் பரந்து, தன் கணவனாகிய பரிதியைக் கெடுத்து வருந்துங்காலை, முடியுடைப் பேரரசர் நீங்கிய அற்றம் பார்த்துக் குடிகள் வருந்துமாறு வந்து புகுந்த குறுநில மன்னர்போல மாலைப்பொழுது வந்தது. பின்னர், இளையராயினும் பகையரசு கடியும் பாண்டியர் குல முதலாகிய வெண்பிறை தோன்றி, மாலையாகிய குரும்பினை யோட்டி மீளரசினை ஆளா நின்றது. அப்பொழுது மாதவியானவள் நிலாமுற்றத்திலே மலரமளியில் ஊடலும் கூடலும் கோவலற் களித்து இன்பறுகின்றாள்; அவளைப் போன்றே கணவரோடு கூடிய மகளிர் பலரும் பூஞ்சேக்கையின் ஆவி போலும் கொழுநர் மார்பில் ஒருங்கிக் காவிமலர் போலும் கண்ணாற் களித்துயில் எய்துகின்றனர். கண்ணகியோ காதலனைப் பிரிந்தமையால் மங்கலவணியன்றிப் பிறிதணி அணியாமலும், வேறு ஒப்பனை யொன்று மின்றியும், நுதல் திலகம் இழக்கவும், கண் அஞ்சனம் மறக்கவும், கூந்தல் நெய்யணி துறக்கவும் கையற்ற நெஞ்சுடன் கலங்குகின்றனர். அவள்போன்றே காதலர்ப் பிரிந்த மாதர்

பலரும் ஊதுளைக் குருகுபோல் வெய்துயிர்த்துக் கண்கள் முத்தினை உதிர்க்க
வருந்துகின்றனர். இவர்கள் இவ்வாறாக, இரவு நீங்கும் வைகறைகாறும் மகரக்
கொடியையுடைய மன்மதன் நடு யாமத்தும் துயிலாது திரிதலால் நகர்க்காவல் நனி
சிறப்பதாயிற்று.)

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)
விரிகதிர் பரப்பி உலகம்முழுது ஆண்ட
ஒருதனித் திகிரி உரவோன் காணேன்
அங்கண் வானத்து அணிநிலா விரிக்கும்
திங்கள்அம் செல்வன் யாண்டுஉளன் கொள்ளைத்
திசைமுகம் பசந்து செம்மலர்க் கண்கள் 5

முழுநீர் வார முழுமெயும் பனித்துத்
திரைநீர் ஆடை இருநில மடந்தை
அரைசுகெடுத்து அலம்வரும் அல்லற் காலை,
கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
அறைபோகு குடிகளொடு ஒருதிறம் பற்றி 10

வலம்படு தானை மன்னர் இல்வழிப்
புலம்பட இறுத்த விருந்தின் மன்னரின்
தாழ்துணை துறந்தோர் தனித்துயர் எய்தக்
காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ்வு எய்தக்
குழல்வளர் முல்லையில் கோவலர் தம்மொடு 15

மழலைத் தும்பி வாய்வைத்து ஊத
அறுகால் குறும்புஎறிந்து அரும்புபொதி வாசம்
சிறுகால் செல்வன் மறுகில் தூற்ற
எல்வளை மகளிர் மணிவிளக்கு எடுப்ப
மல்லல் மூதூர் மாலைவந்து இருத்தென 20

இளையர் ஆயினும் பகைஅரசு கடையும்
செருமாண் தென்னர் குலமுதல் ஆகலின்
அந்திவா னத்து வெண்பிறை தோன்றிப்
புண்கண் மாலைக் குறும்புஎறிந்து ஓட்டிப்
பான்மையில் திரியாது பால்கதிர் பரப்பி 25

மீன்அரசு ஆண்ட வெள்ளி விளக்கத்து,
இல்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை அவிழ்ந்த

பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுள் பொலிந்து
செந்துகிர்க் கோவை சென்றுஏந்து அல்குல்
அம்துகில் மேகலை அசைந்தன வருந்த 30

நிலவுப்பயன் கொள்ளும் நெடுநிலா முற்றத்துக்
கலவியும் புலவியும் காதலற்கு அளித்துஆங்கு
ஆர்வ நெஞ்சமொடு கோவலற்கு எதிரிக்
கோலம் கொண்ட மாதவி அன்றியும்,
குடதிசை மருங்கின் வெள்அயிர் தன்னொடு 35

குணதிசை மருங்கின் கார்அகில் துறந்து
வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தனம் மறுகத்
தாமரைக் கொழுமுறித் தாதுபடு செழுமலர்க்
காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப் 40

பைந்தளிர்ப் படலை பருஉக்காழ் ஆரம்
சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு அளைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்துஆங்கு
ஆவியங் கொழுநர் அகலத்து ஒடுங்கிக் 45

காவியங் கண்ணார் களிதுயி லெய்த
அம்செஞ் சீறடி அணிசிலம்பு ஒழிய
மென்துகில் அல்குல் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றில் குங்குமம் எழுதாள்
மங்கல அணியின் பிறிதுஅணி மகிழாள் 50

கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதினள்
திங்கள் வாள்முகம் சிறுவியர்ப்பு இரியச்
செங்கயல் நெடுங்கண் அஞ்சனம் மறப்பப்
பவள வாள்நுதல் திலகம் இழப்பத்
தவள வாள்நகை கோவலன் இழப்ப 55

மைஇருங் கூந்தல் நெய்அணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி அன்றியும்
காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
ஊதுஉலைக் குருகின் உயிர்த்தனர் ஒடுங்கி
வேனில் பள்ளி மேவாது கழிந்து 60

கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்கண் அடைத்து
மலயத்து ஆரமும் மணிமுத்து ஆரமும்
அலர்முலை ஆகத்து அடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவளையொடு தண்செங் கழுநீர்
வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத் 65

துணைபுணர் அன்னத் துபியிற் செறித்த
இணைஅணை மேம்படத் திருந்துதுயில் பெறாஅது
உடைப்பெருங் கொழுநரோடு ஊடல் காலத்து
இடைக்குமிழ் எறிந்து கடைக்குழை ஓட்டிக்
கலங்கா உள்ளம் கலங்கக் கடைசிவந்து 70

விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத்து உறைப்ப
அன்னம் மெல்நடை நன்னீர்ப் பொய்கை
ஆம்பல் நாளும் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்அறல் கூந்தல்
பாண்வாய் வண்டு நோதிறம் பாடக் 75

காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்
புள்வாய் முரசமொடு பொறிமயிர் வாரணத்து
முள்வாய்ச் சங்கம் முறைமுறை ஆர்ப்ப
உரவுநீர்ப் பரப்பின் ஊர்த்துயில் எடுப்பி

இரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறும் 80
அரைஇருள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
விரைமலர் வாளியொடு கருப்புவில் ஏந்தி
மகர வெல்கொடி மைந்தன் திரிதர
நகரம் காவல் நனிசிறந் ததுஎன்.

க-அ. விரிகதிர் பரப்பி உலகம்முழுது ஆண்ட
ஒருதனித் திகிரி உரவோன் காணேன்
அங்கண் வானத்து அணிநிலா விரிக்கும்
திங்கள்அம் செல்வன் யாண்டுஉளன் கொல்எனத்
திசைமுகம் பசந்து செம்மலர்க் கண்கள்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பனித்துத்
திரைநீர் ஆடை இருநில மடந்தை
அரைசுக்கெடுத்து அலம்வரும் அல்லற் காலை

விரிகதிர் பரப்பி – விரிந்த கதிர்களைப் பரப்பி, உலகம் முழுது ஆண்ட
 உலகமனைத்தையும் ஆண்ட, ஒரு தனித்திகிரி-ஒப்பற்ற தனியாழியையுடைய,
 உரவோற் காணேன்-திண்மையுடையோனைக் காண்கின்றிலேன்; அங்கண் வானத்து-
 அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண், அணிநிலா விரிக்கும்-அழகிய நிலாவை
 விரிக்கும், திங்களஞ் செல்வன் யாண்டுள்ள கொல்-திங்களாகிய செல்வன்
 எவ்விடத்துள்ளானோ, என – என்று, திசைமுகம் பசந்து-திசையாகிய தன்முகம்
 பசப்பூரப்பட்டு, செம்மலர்க் கண்கள் முழுநீர் வார- செவ்விய மலராகிய கண்கள்
 முழுதும் நீர்வார, ஓமெஓ பனித்து-மெய்முழுதும் பனித்து, திரைநீர் ஆடை இருநில
 மடந்தை-கடலை ஆடையாக வுடைய பெரிய நிலமடந்தை, அரசு கெடுத்து அலம்வரும்
 அல்லற்காலை-தன் கணவனைக் காணாது நெஞ்சு கலங்குகின்ற இடுக்கட் பொழுதிலே,

ஞாயிற்றைப் பேரரசராகவும், புவியைக் கோத்தேவியாகவும் சிலேடை வகையால்
 உருவகஞ் செய்கின்றார். கதிர்-கிரணம். ஒளி. ஒரு தனித்திகிரி-ஒப்பற்ற ஒற்றைத்
 தேராழி, ஆக்கினா சக்கரம். செல்வன்- மைந்தன். திசை முகம் – திசையினிடம்;
 திசையாகிய முகம். திசை என்றமையால் முகம் நான்கு கொள்க. பசந்து-பசுவெயிலாற்
 பசுமையுற்று; பசப்புற்று. மலர்க்கண்கள் முழுநீர் வார-மலரினிடமெல்லாம் கள்ளாகிய
 நீர் ஒழுக, மலராகிய கண்கள் முழுதும் நீர்வார, பனித்து-பனிகொண்டு, நடுக்குற்று.
 அரசு-கணவன். "காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஞாயிறு திங்கள் என்பன
 உயர்திணையாய் இசையா எனக்கூறிய ஆசிரியர் "நின்றாங் கிசைத்தல் இவணியல்
 பின்னே" "இசைத்தலுமுரிய வேறிடத் தான" என்று கூறினமையின், ஈறுதிரிந்து
 வாய்பாடு வேறுபட்டுத் திங்களஞ் செல்வன் என்றாயிற்று. மேல் இவ்வாறு
 வருவனவற்றிற்கும் இதுவே விதியாமென்க. கொல், ஐயப்பொருட்டு. கெடுத்து-மறைய
 விடுத்து; காணப்பெறாது. "எற்கெடுத்திரங்கி" என்புழிப்போல.

கூ-கஉ. கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
 அறைபோகு குடிகளொடு ஒருதிறம் பற்றி
 வலம்படு தானை மன்னர் இல்வழிப்
 புலம்பட இறுத்த விருந்தின் மன்னரின்
 கறை கெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப-இறை செலுத்துதற்குப் பொருந்தியுள்ள
 குடிகள் துயரமுற, அறைபோகு குடிகளொடு ஒரு திறம்பற்றி-அங்ஙனம் இறை
 செலுத்தாது கீழறுத்தல் செய்யும் குடிகளை ஒரு தலையாகப் பற்றி, வலம்படுதானை
 மன்னர் இல்வழி-வெற்றி பொருந்திய சேனையையுடைய வேந்தர் இல்லாத இடமறிந்து,
 புலம்பட இறுத்த விருந்தின் மன்னரின்-அவர் நிலமெல்லாம் கெடும்படி புதிதாக வந்து
 தங்கிய குறுநில மன்னர் போல,

கறை-கடமை; வரி. துயருற என்பதனைக் கைதலை வைப்ப என்பதனாற் குறிப்பிட்டார். விருந்தின் மன்னர் குடிகொன்றிறை கொள்வாராகலின் வரி செலுத்துங் குடிகள் துயருறுவாரென்க. அறைபோதல் கீழறுத்தல்: உட்பகையாய்ப் பகைவர்க்கு உதவிசெய்தல். ஓடு-ஐ. இல் வழி-இல்லாதவிடம்: ஈண்டுக் காலத்தை உணர்த்தி நின்றது. குறுநில மன்னரை விருந்தின் மன்னர் என்றமையால் தானை மன்னர் தொன்றுதொட்டு வருவோர் என்பதாயிற்று.

கங-உ0. தாழ்துணை துறந்தோர் தனித்துயர் எய்தக்
காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ்வு எய்தக்
குழல்வளர் முல்லையில் கோவலர் தம்மொடு
மழலைத் தும்பி வாய்வைத்து ஊத
அறுகால் குறும்புஎறிந்து அரும்புபொதி வாசம்
சிறுகால் செல்வன் மறுகில் தூற்ற
எல்வளை மகளிர் மணிவிளக்கு எடுப்ப
மல்லல் மூதூர் மாலைவந்து இருத்தென

தாழ்துணை துறந்தோர் தனித்துயர் எய்த-தம் மனத்திலே தங்கிய கொழுநரைப் பிரிந்திருக்கின்ற மகளிர் ஒப்பற்ற துயரினை யெய்தவும், காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ்வு எய்த-தம் காதலரைக் கூடியிருக்கும் மகளிர் மிக்க மகிழ்ச்சியை அடையவும் ; குழல் வளர்முல்லையில்-வேங்குமலிலும் வளர்கின்ற முல்லையின் மலரிலும், கோவலர் தம்மொடு மழலைத்தும்பி வாய் வைத்து ஊத-கோவலரும் இளமையுடைய வண்டுகளும் முறையே வாயை வைத்து ஊதவும், அறுகாற்குறும்பு எறிந்து-வண்டுகளாகிய குறும்பினை யோட்டி, அரும்பு பொதிவாசம்-அரும்புகள் உள்ளடக்கிய மணத்தினை, சிறுகாற் செல்வன் மறுகில் தூற்ற-இளந்தென்றலாகிய செல்வன் தெருவெல்லாம் தூற்றவும், எல்வளை மகளிர் மணி விளக்கு எடுப்ப-ஒளி பொருந்திய வளையையுடைய மகளிர் அழகிய விளக்கினையேற்றவும், மல்லல் மூதூர் மாலை வந்து இறுத்தென-வளம் பொருந்திய மூதுரின்கண்ணே மாலைப் பொழுது வந்துவிட்டதாக;

தாழ்தல்-தங்குதல். இவர் இடைவிடாது நினைத்தலை அவர் மனத்திற் றங்குதலாகக் கூறினார். தனித்துயர்-தனிமையாலாகிய துயருமாம். குழலிலும் முல்லையிலும் கோவலரும் தும்பியும் ஊத என்றது நிரனிறை. இனி, 'குழல்வளர் முல்லையில்' என்பதனைச் சிலேடையாக்கி, வேயங்குமலில் வளர்கின்ற முல்லை யென்னும் பண்ணைக் கோவலரும், கூந்தலில் வளர்கின்ற முல்லை மலரில் வண்டுகளும் ஊத என்றுமாம். குழல்-ஊதுங்குழலும், கூந்தலும். முல்லை-முல்லைப் பண்ணும், முல்லை மலரும். வளர்தல்-பொருந்துதல். தென்றல் தளிர்ப்பித்தலும் பூப்பித்தலும் செய்யத் தான் இடைப்புக்குண்டலின் வண்டினைக் குறும்பென்றார். மணிவிளக்கு-மாணிக்க விளக்குமாம். கறைகெழு குடிகள்போல் தணந்தோர் துயரெய்தவும். அறைபோகு குடிகள்போல் புணர்ந்தோர் மகிழ்வெய்தவும் விருந்தின் மன்னர்போல மாலை வந்ததென உவமங் கொள்க. இப்பதியின் கண் மாலைப்பொழுது வந்ததனைச்

சாத்தனார் கூறுமிடத்தும், "பைந்தொடி மகளிர் பலர் விளக்கெடுப்ப" எனவும் "கோவலர் முல்லைக் குழன் மேற்கொள்ள" எனவும் வந்துள்ளமை காண்க.

உக-சூ. இளையர் ஆயினும் பகைஅரசு கடியும்
செருமாண் தென்னர் குலமுதல் ஆகலின்
அந்திவா னத்து வெண்பிறை தோன்றிப்
புன்கண் மாலைக் குறும்புஎறிந்து ஓட்டிப்
பான்மையில் திரியாது பால்கதிர் பரப்பி
மீன்அரசு ஆண்ட வெள்ளி விளக்கத்து,

இளையர் ஆயினும் பகை அரசு கடியும்-தாம் நனி இளம்பிராயத்தினராயினும் பகையரசரை யோட்டவல்ல, செருமாண் தென்னர் குல முதல் ஆகலின்-போரில் மாட்சியுற்ற பாண்டியர் குலத்திற்கு முதல்வனாகலின், அந்திவானத்து வெண்பிறை தோன்றி-அந்திப்பொழுதிலே செவ்வானத்தின் கண் வெள்ளிய பிறை தோன்றி, புன்கண் மாலைக் குறும்பு எறிந்து ஓட்டி-வருத்தத்தைத் தரும் மாலையாகிய குறும்பினை எறிந்து ஓட்டி, பான்மையில் திரியாது-முறைமையில் வழுவாது, பாற்கதிர் பரப்பி-தனது பால்போலும் வெள்ளிய ஒளியை விரித்து, மீன் அரசு ஆண்ட-மீனிராச்சியத்தை ஆண்ட, வெள்ளி விளக்கத்து-வெண்மையுடைய விளக்கத்திலே.

பாண்டியர் இளையராயினும் பகைவர்க்கடிதலை "இளையதாயினுங் கிளையரா வெறியும்" "கிண்கிணி களைந்தகால் ஒண்கழல் தொட்டு" என்னும் புறப்பாட்டுக்களாலறிக. வெண்பிறை எனப் பண்படுத்தமையால் எடுத்த மொழி இனஞ்செப்பிச் செவ்வானத்து வெண்பிறை தோன்றி யென்பதாயிற்று. புன்கண்-துன்பம். இடைநின்ற காலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின் மாலையைக் குறும்பு என்றார். பான்மை-முறைமை. அரசியல். சந்திரன் உடுபதியாகலின் அவன் ஆள்வதனை மீனரசு என்றார்; மீனரசு என்பதற்குச் சந்திரன் என்று பொருள் கொள்ளின், மீனரசாகிய பிறை எனக் கூட்டுதல் வேண்டும். விளக்கம்-புகழென்னும் பொருளும் தோன்றும்.

உஎ-ஊச. இவ்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை அவிழ்ந்த
பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுள் பொலிந்து
செந்துகிர்க் கோவை சென்றுஏந்து அல்குல்
அம்துகில் மேகலை அசைந்தன வருந்த-
நிலவுப்பயன் கொள்ளும் நெடுநிலா முற்றத்துக்
கலவியும் புலவியும் காதலற்கு அளித்துஆங்கு
ஆர்வ நெஞ்சமொடு கோவலற்கு எதிரிக்
கோலம் கொண்ட மாதவி அன்றியும்,

இல்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை அவிழ்ந்த பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட்
பொலிந்து-மனையிடத்தே வளரும் முல்லையும் மல்லிகையும் மற்றும் பலவுமாகிய
பூக்கள் அவிழ்ந்து பரந்த படுக்கையாகிய சேக்கையின்கண் பொலிவு பெற்று,
செந்துகிர்க்கோவை சென்று ஏந்து அல்குல் அம்துகில் மேகலை அசைந்தன வருந்த-
பரந்து உயர்ந்த அல்குலினிடத்தே அழகிய புடவையின்மேற் சூழ்ந்த பவள வடமாகிய
மேகலை அசைந்தனவாய் இரங்க, நிலவுப் பயன்கொள்ளும் நெடுநிலா முற்றத்து-
நிலவின் பயனைக் கொள்ளுதற்குக் காரணமாகிய உயர்ந்த நிலாமுற்றத்திலே, கலவியும்
புலவியும் காதலற்கு அளித்து-தன் காதலனுக்கு ஒருகாற் கூடுதலையும் ஒருகால்
ஊடுதலையும் மாறியளித்து, ஆங்கு ஆர்வ நெஞ்மொடு கோவலற்கு எதிரி-அவ்விடத்து
விருப்பமிக்க நெஞ்சத்துடன் கோவலனை எதிரேற்று முயங்கி, கோலம் கொண்ட
மாதவி அன்றியும்-அம் முயக்கத்தால் முன் குலைந்த ஒப்பனையைப் பின்னும் வேட்கை
விளைக்குங் கோலமாகத் திருந்தச் செய்த மாதவியும் அவளன்றியும்,
ஒடு : எண்ணின்கண் வந்தது. சேக்கைப்பள்ளி - ஒரு பொருளிருசொல். சென்று-
பரந்து. துகில் செல்லப்பட்டுக் கோவையாகிய மேகலை அசைந்து வருந்த
எனச்சொல்நிலை மாற்றியுரைத்தலுமாம். மேகலை-பவளக்கோவை எட்டினார்
செய்தது. 'அசைந்தன வருந்த நிலவுப் பயன்கொள்ளும்' என்றது இடக்கரடக்கு. எதிரி-
எதிரேற்று; முயங்கியென்றபடி. கோவலற்கு, உருபுமயக்கம்.

" உப்பமைந் தற்றால் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்".

என்பவாகலின் கலவியும் புலவியும் அளித்தென்றார். மாதவியும் அன்றியும் என
விரிக்க.

௩௫-௩௬. குடதிசை மருங்கின் வெள்அயிர் தன்னொடு
குணதிசை மருங்கின் கார்அகில் துறந்து
குடதிசை மருங்கின் வெள் அயிர் தன்னொடு குணதிசை மருங்கிற் கார் அகில்
துறந்து- மேற்றிசையிடத் துண்டான வெள்ளிய கண்டு சருக்கரையோடு
கீழ்த்திசையிடத் துண்டான கரிய அகில் முதலியவற்றாற் புகைக்கும் புகையைத் துறந்து,
குடதிசை அயிர் - யவன தேசத்து அயிர் என்பர். அயிர் - கண்டு சருக்கரை ;
நறும்புகைக்குரிய பொருள். இவற்றைப் புகைத்தல் மரபாதலை ." இருங்காழகிலோடு
வெள்ளயிர் புகைப்ப" என்பதனாலு மறிக. அகில் பிறவற்றிற்கும் உபலக்கணம்.
தட்பத்தை விரும்புங் காலமாதலின் புகையைத் துறத்தல் கூறினார். குடதிசை,
குணதிசை : வெள்ளயிர், காரகில் என்பன முரண் என்னும், அணியாகும்.

௩௭-௩௮. வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தனம் மறுகத்
வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத் தென்மலைப் பிறந்த சந்தனம் மறுக-
வடக்கின் கண்ணதாகிய இமய மலையில் உண்டான மிக்க ஒளியையுடைய
வட்டக்கல்லில் தென்றிசைக் கண்ணதாகிய பொதியின் மலையிற் பிறந்த சந்தனம் சுழல,

கேழ்-நிறம் ஒளிவட்டம்-சந்தனம் உரைக்கும் வட்டக்கல். சந்தனம்-சந்தனக் குறடு.
மறுக-சுழல ;

அரைக்கவென்றபடி. மறுக என்றது பூசுதலாகிய காரியந்தோன்ற நின்றது.

" வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்

தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்ப"

என்பதுங் காண்க. கூதிர்க்காலத்துச் சந்தனத்தைத் துறந்து புகையை விரும்புதலும்.

வேனிற் காலத்துப் புகையைத் துறந்து சந்தனத்தை விரும்புதலும், ஈரிடத்தும்
கூறப்பட்டன. மக்கள் வாழ்க்கைக்கு மேற்றிசைப் பொருளும் கீழ்த்திசைப் பொருளும்
ஒன்று சேர்தலும், வடதிசைப்பொருளும் தென் திசைப்பொருளும் ஒன்று சேர்தலும்,
வேண்டுமென்பது இவற்றாற் பெறப்படுதலின், பல தேயத்தாரும் ஒற்றுமையுடன்
வாணிகம் நடாத்துதலின் இன்றியமையாமை புலனாம்.

ஊ-அ-சு. தாமரைக் கொழுமுறித் தாதுபடு செழுமலர்க்
காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர்ப் படலை பருஉக்காழ் ஆரம்
சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு அளைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்துஆங்கு
ஆவியங் கொழுநர் அகலத்து ஒடுங்கிக்
காவிஅம் கண்ணார் களித்துயில் எய்த

தாமரைக் கொழு முறி-தாமரையின் இளந்தளிர்மையுமும், தாதுபடு செழுமலர்-
மகரந்தம் பொருந்திய அதன் செழுமையுடைய மலரினையும், காமரு குவளை-
கண்டார்க்கு விருப்பமுண்டாக்கும் குவளை மலரினையும், கழுநீர்மாமலர்-கழுநீரின்
சிறந்த மலரினையும், பைந்தளிர்-பச்சிலையுடன் கலந்து தொடுத்த, படலை-படலை
மாலையும், பருஉக்காழ் ஆரம்-பரிய முத்தின் கோவையும், சுந்தரச்
சுண்ணத்துகளொடும்-அழகிய சுண்ணமாகிய பொடியுடன், அளைஇச் சிந்துபு பரிந்த
செழும்பூஞ் சேக்கை-சிந்திக் கலந்து கிடந்த வளவிய பூஞ்சேக்கையிடத்து, மந்த
மாருதத்து மயங்கினர் மலிந்து-இளந்தென்றலால் மயங்கிக் காதல் மிக்கு, ஆங்கு
ஆவியங் கொழுநர் அகலத்து ஒடுங்கி-அவ்விடத்து உயிர் போலும் கொழுநர்
மார்பிடத்தே பொருந்தி, காவிஅம் கண்ணார் களித்துயில் எய்த-நீலோற்பல
மலர்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய மகளிரும் இன்பக் களியான துயில்கூட,
(நீலோற் பலம்-கருங்குவளை.)

காமம் மரு என்பது காமரு எனத் திரிந்தது. காமம் வரு என்பது திரிந்த
தென்பாருமுள். படலை-இலைத் தொடை: மலர்களும் இலையும் விரவித் தொடுத்த
மாலை. காழ்-சரம்; கோவை. ஆரம்-முத்து.ஆரக்காழ் எனவும், சிந்துபு அளைஇ எனவும்

மாறுக. மயங்கினர், எச்சமுற்று. மலிந்து – மிக்கு, காதன்மிக்கு என்க. ஆங்கு - அசையுமாம். அம் என்பதூஉம் அசை. மாதவியும் அவளன்றிக் கண்ணாரும் களித்துயிலெய்தவென்க. கண்ணால் என்று பாடமோதி, மார்பிடத்தே கண்களைப் பொருந்தவைத்து என்றுரைப்பர் அடியார்க்கு நல்லார். களித்துயில் கலவியாலுண்டான அவசமாகிய துயில்.

சஎ-ருஎ. அம்செஞ் சீறடி அணிசிலம்பு ஒழிய
மென்துகில் அல்குல் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றில் குங்குமம் எழுதாள்
மங்கல அணியின் பிறிதுஅணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதினள்
திங்கள் வாள்முகம் சிறுவியர்ப்பு இரியச்
செங்கயல் நெடுங்கண் அஞ்சனம் மறப்பப்
பவள வாள்நுதல் திலகம் இழப்பத்
தவள வாள்நகை கோவலன் இழப்ப
மைஇருங் கூந்தல் நெய்அணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி அன்றியும்

அம்செஞ் சீறடி அணி சிலம்பு ஒழிய-அழகிய சிவந்த சிறிய அடிகள் அணியுஞ் சிலம்பினை ஒழியவும், மென்றுகில் அல்குல் மேகலை நீங்க-மெல்லிய துகிலை யுடுத்த அல்குலிடத்து மேகலை நீங்கவும், திங்கள் வாள் முகம் சிறுவியர்ப்பு இரிய-மதிபோலும் ஒள்ளிய முகத்திலே சிறு வியர்வு நீங்கவும், செங்கயல் நெடுங்கண் அஞ்சனம் மறப்ப-சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண் தீட்டும் மையினை மறக்கவும், பவள வாள்நுதல் திலகம் இழப்ப-பவளம் போற் சிவந்த ஒள்ளிய நெற்றி திலகத்தை இழக்கவும், தவள வாள்நகை கோவலன் இழப்ப-வெள்ளிய ஒளிபொருந்திய முறுவலைக் கோவலன் இழக்கவும், மை இருங் கூந்தல் நெய் அணி மறப்ப-கருமையுடைய நீண்ட கூந்தல் புழுகுநெய் அணிதலை மறக்கவும், கொங்கை முன்றில் குங்குமம் எழுதாள்-கொங்கை முற்றத்தில் குங்குமம் பூசாளாய், மங்கல அணியிற் பிறிது அணி அணியாள்-மங்கலவணியின் வேறான அணியை விரும்பாளாய், கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதினள்- வளைவாகிய குண்டலத்தைத் துறந்து வடிந்து தாழ்ந்த காதினை யுடையளாய், கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி அன்றியும்-செயலற்ற நெஞ்சத்தையுடைய கண்ணகியும், அவளன்றியும்

கோவலன் தன்னைப் பிரிந்தமையின் யாதும் ஒப்பனை செய்திலள் என்பார். சிலம்பொழிய மேகலை நீங்க என்றிங்ஙனங் கூறினார். மங்கலவணி இயற்கையழகுமாம். வடிந்து-அழகு வடிந்து. "அணிபறித்தழகு செய்யும்" என்றாற்போலக் 'குழைதுறந்து வடிந்துவீழ் காதினள்' என்றார். வியர் பிரிய எனப் பிரித்து, விகாரத்தால் ஒற்றுமிக்க தென்பாருமுளர். சிறு வியர் கூட்டத்தாற்றோன்றுவது. முன் கலவியாற் சிவந்த கண் என்க. பவளம் போற் சிவந்த திலகம் என்றுமாம்.

கண்ணகியின் முறுவல் கண்டு இன்புறாமை கோவலற்குப் பெரியதோ ரிழப்பென்பார். 'தவளவாணகை கோவல னிழப்ப' என்றார். எழுதாள் மகிழாள் காதினள் என்பன எதிர் மறையும் உடன்பாடுமாகிய குறிப்பெச்சமுற்றுக்கள். இனி, அடி, அல்குல், முகம், கண், நுதல், கூந்தல் என்பன தம்மையணியுஞ் சிறப்பை முறையே சிலம்பு, மேகலை, வியர், அஞ்சனம், திலகம், நெய் என்பன இழக்க வென்றலுமாம். செயவெனெச்சங்களை எழுதாள் முதலிய எச்சங்களால் முடித்து, அவற்றைக் கையற்ற என்னும் பெயரெச்ச வினையான் முடிக்க. கண்ணகியும் அன்றியும் என விரித்துரைக்க.

௫அ-எக. காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
 ஊதுஉலைக் குருகின் உயிர்த்தனர் ஒடுங்கி
 வேனில் பள்ளி மேவாது கழிந்து
 கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்கண் அடைத்து
 மலயத்து ஆரமும் மணிமுத்து ஆரமும்
 அலர்முலை ஆகத்து அடையாது வருந்தத்
 தாழிக் குவளையொடு தண்செங் கழுநீர்
 வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்
 துணைபுணர் அன்னத் தீவியிற் செறித்த
 இணைஅணை மேம்படத் திருந்துதுயில் பெறாஅது
 உடைப்பெருங் கொழுநரோடு ஊடல் காலத்து
 இடைக்குமிழ் எறிந்து கடைக்குழை ஓட்டிக்
 கலங்கா உள்ளம் கலங்கக் கடைசிவந்து
 விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத்து உறைப்ப

காதலர்ப் பிரிந்த மாதர்-தம் காதலரைப் பிரிந்த மாதர்கள், நோதக-கண்டார்க்கு வருத்தமுண்டாகும்படி, ஊது உலைக்குருகின் உயிர்த்தனர் ஒடுங்கி-உலையின்கண் ஊதுகின்ற துருத்தியின் மூக்குப்§À;Ä அழலெழ உயிர்த்தனராய் ஒடுங்கி, வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து-இவ்விளவேனிற் காலத்திற் கமைந்த நிலா முற்றத்தில் மேவாது கழிந்து, கூதிர்ப் பள்ளி -கூதிர்க்காலத்திற் கமைந்த இடைநிலத்திலே, குறுங்கண் அடைத்து-தென்றலும் நிலவும் புகாமற் குறிய சாளரக்கண்களை யடைத்து, மலயத்து ஆரமும் மணிமுத்து ஆரமும் அலர் முலை ஆகத்து அடையாது வருந்த-பொதியிலில் உண்டாகிய சந்தனமும் அழகிய முத்தின் கோவையும் பரந்த முலையினையுடைய மாபில் அடையப் பெறாது வருந்தவும், தாழிக்குவளையொடு தண்செங்கழுநீர் வீழ், பூஞ்சேக்கை மேவாது கழிய - தாழியில் மலர்ந்த குவளையும் செங்கழுநீரும் முதலிய குளிர்ந்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய பூஞ்சேக்கையில் மேவப்பெறாது வருந்தவும், துணை புணர் அன்னத் , தூயிற் செறித்த இணை அணைதூ மேம்படத் திருந்து துயில்பெறா அது-தன் சேவலொடு புணர்ந்த அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சியான் உருகி யுதிர்ந்த வயிற்றின் மயிரைத் திணித்த இணைத்தல் பொருந்திய அணையின் மீதே திருந்திய துயிலைப் பெறாமல், உடைப்பெருங்கொழுநரோடு ஊடற் காலத்து-தம்மையுடைய

கணவரோடு முன்பு ஊடிய காலத்து, இடைக்குமிழ் எறிந்து-இடைநின்ற குமிழினை யெறிந்து, கடைக்குழை ஓட்டி-கடை நின்ற குழையைத் துறந்து, கலங்கா உள்ளங் கலங்கக் கடை சிவந்து-அவரது கலங்காத நெஞ்சமும் கலங்கும்படி கடை சிவந்து, விலங்கி நிமிர் நெடுங்கண்-குறுக்கிட்டுப் பிறழும் நெடிய கண்கள், புலம்பு முத்து உறைப்ப-தனிமையாலே கண்ணீர்த் துளியைச் சிந்த,

கண்ணகியும் ஏனைக் காதலர்ப் பிரிந்த மாதரு மென்க. குருகு-துருத்தி; ஊதுலைக் குருகு என்றது வெளிப்படை. முத்தாகிய ஆரமும் எனலுமாம். ஆகத்து முலையென மாறினும் அமையும். தாழியுள்ளே குவளையை வைத்து வளர்ப்பர்; "தாழியுண் மலர்ந்த தண்செங்குவளை" என்பது காண்க. வீழ்தல்-விரும்புதல் மேவாது-பள்ளித் தாமமாய் மேவப் பெறாமல் என்றுமாம். கழிய-வருந்த வென்னும் பொருட்டு. தூவி- அடியயிற்றின், மயிர். இணையணை-இணைதலையுடைய பலவாகிய அணை;

"இணைபட நிவந்த நீலமென் சேக்கையுட்
டுணைபுண ரன்னத்தின் றூவிமெல் வணையசைஇ"

என்றார் பிறரும் திருந்து துயில் - கணவர் மார்பிலே துயிலும் களித்துயில். கலங்காவுள்ளம் என்றார், "பெருமையும் உரனும் ஆடுஉ மேன" என்பவாகலின். புலம்பு முத்துறைப்ப - உவகைக் கண்ணீர் சிந்தாது துன்பக் கண்ணீர் சிந்த என்றுமாம். குமிழும் பூவும் முத்தும் மூக்கிற்கும் நீர்த்துளிக்கும் உவமை. உறைப்ப-உகுப்ப.

எஉ-எசு. அன்னம் மெல்நடை நன்னீர்ப் பொய்கை
ஆம்பல் நாறும் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்அறல் கூந்தல்
பாண்வாய் வண்டு நோதிறம் பாடக்
காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்

அன்னம் மெல்நடை-அன்னமாகிய மென்மையுடைய நடையினையும், ஆம்பல் நாறும்-ஆம்பலின் மணம் நாறும். தேம் பொதி நறுவிரைத் தாமரைச் செவ்வாய்- தேன்மிக்க நறுமணத்தையுடைய தாமரையாகிய சிவந்த வாயினையும், தண் அறற்கூந்தல்-தண்ணிய அறலாகிய கூந்தலினையும் உடைய, நன்னீர்ப் பெய்கை-நல்ல நீரையுடைய பொய்கையாகிய மடவாள், பாண் வாய் வண்டு நோதிறம்பாட- பாண்டன்மையைத் தம்மிடத்தேயுடைய வண்டுகளாகிய பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மை யென்னும் பண்ணாற் பள்ளி யெழுச்சி பாட, காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்ப-அழகு பொருந்திய குவளையாகிய கண்மலர் விழிப்ப,

ஆம்பல் நாறும் செவ்வாய் என இயையும். நடையினையும் வாயினையும் கூந்தலினையுமுடைய பொய்கையாகிய பெண் கண் விழிப்ப வென்க. பாண்-பாண்

சாதி. நோதிறம்-புறநீர்மை எனவும் பெயர்பெறும். அது பாலைப்பண்ணின் திறம் ஐந்தனுள் ஒன்றழித; என்னை?

"தக்கராக நோதிறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கங் கழிசோம ராகமே-மிக்கதிறற்
காந்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து"

என்பவாகலின் நோதிறம் என்னின் அது முல்லைப்பண்ணின் திறங்களிலொன்றாம் பாட, காரணப்பொருட்டு; உடனிகழ்ச்சியுமாம். இனி, ஆம்பல் என்னும் பண் தோற்றும் வாய் என்றும். பாட்டினையுடைய வாயையுடைய வண்டு என்றும் பிறுதலுமாம். தேம்-இனிமை. தேன்-குவளைக் கண்மலர்-குவளையாகிய கள்ளையுடைய மலர், குவளையாகிய கண்மலர். விழிப்ப-மலர, கண்விழிக்க. இஃது உருவக வணி.

எள-அச. புள்வாய் முரசமொடு பொறிமயிர் வாரணத்து
முள்வாய்ச் சங்கம் முறைமுறை ஆர்ப்ப
உரவுநீர்ப் பரப்பின் ஊர்த்துயில் எடுப்பி
இரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறும்
அரைஇருள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
விரைமலர் வாளியொடு கருப்புவில் ஏந்தி
மகர வெல்கொடி மைந்தன் திரிதர
நகரம் காவல் நனிசிறந் ததுஎன்.

புள்வாய் முரசமொடு-பறவைகளின் ஒலியாகிய முரசுடனே, பொறி மயிர் வாரணத்து-புள்ளிகள் பொருந்திய சிறகினையுடைய கோழிச்சேவலும், முள்வாய்ச் சங்கம்-கூர்ந்த வாயையுடைய சங்கமும், முறைமுறை ஆர்ப்ப-தத்தம் முறைமைக்கேற்ப ஒலிக்கவும், உரவுநீர்ப் பரப்பின் ஊர் துயில் எடுப்பி-கடல்போலும் பரப்பையும் ஒலியையுமுடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி, இரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறும்-இருள் நீங்குதலுறும் வைகறையளவும், அரை இருள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்-இருள் மிக்க நள்ளிரவிலும் ஒரு மாத்திரைப் பொழுதும் துயிலானாய், விரைமலர் வாளியொடு கருப்புவில் ஏந்தி-மணம் பொருந்திய மலராகிய அம்பையும் கரும்பாகிய வில்லையும் ஏந்தி, மகர வெல்கொடி மைந்தன் திரிதர-மகரமாகிய வெற்றிக்கொடியையுடைய காமதேவன் திரிந்து கொண்டிருத்தலால், நகரம் காவல் நனி சிறந்தது என்-நகரம் மிகவும் காவல் சிறந்ததென்க.

புள்வாய்-வாய் என்பது ஒலிக்காயிற்று. வாரணத்து என்பதில் அத்து சாரியை தவிர்வழி வந்தது. உரவு நீர்ப்பரப்பு-கடல்; இன், உவமப்பொருட்டு. ஊர், ஆகுபெயர்.

எடுப்பி-எழுப்பி; "சூதரேத்திய துயிலெடை நிலையும்" என்பது காண்க. இரவுத்தலைப் பெயரும் எனத் தகர ஒற்று மிக்கது விகாரம். தலைப்பெயர்தல், ஒரு சொல்; அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கும் என்றுமாம். இருளையுடைய அரையாமம் என இயைக்க. அடியார்க்கு நல்லார் அரையிருளும் யாமமும் என விரித்து, 'அரையிருள் - இரண்டாம் யாமம்; யாமம்- ஓர் யாமம்; பகல்-அரை யாமம்' என்பர். பொருந்துமேற்கொள்க. பகல்- ஒரு மாத்திரைப் பொழுதென்க. "கைச்சிலை கணையொடேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்." என்றார் திருத் தக்கதேவரும். துஞ்சார் என்றுப் பாடமோதித் துஞ்சாராம்படி என்றுரைப்பர் அடியார்க்கு நல்லார். என் - அசை.

மாதவியும் கண்ணாரும் களிதுயிலெய்தவும், கண்ணகியும் பிரிந்த மாதரும் துயில் பெறாது கண் முத்துறைப்பவும், பாட, விழிப்ப, ஆர்ப்ப, வைகறைகாரும் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சானாகி மைந்தன் ஏந்தித் திரிதலால், நகரங்காவல் சிறந்ததென்க. இஃது எல்லாவடியும் அளவடியாகி முடிந்தமையின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

இறுதி வெண்பா

கூடினார் பால்நிழலாய்க் கூடார்ப்பால் வெய்தாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோல் காட்டிற்றே - கூடிய
மாதவிக்கும் கண்ணகிக்கும் வான்ஊர் மதிவிரிந்து
போதுஅவிழ்க்கும் கங்குல் பொழுது.

கூடினார்பால் நிழலாய்-நட்பாய்ச் சேர்ந்தவர்பால் நிழலாகியும், கூடார்பால் வெய்யதாய்-பகையாச் சேராதவர்பால் வெய்யதாகியுமுள்ள, காவலன் வெண்குடைபோல்-சோழ மன்னனுடைய வெண்கொற்றக் குடையைப் போல், போது அவிழ்க்கும் கங்குற்பொழுது-பூக்கள் இதழ்களை விரிக்கும் இராப்பொழுதில், வான் ஊர்மதி விரிந்து-வானிலே ஒளி விரிந்து செல்லும் திங்கள், கூடிய மாதவிக்கும் கண்ணகிக்கும்-கோவலனைக் கூடிய மாதவிக்கும் அவனைப் பிரிந்த கண்ணகிக்கும், காட்டிற்று-முறையே தண்ணிதாயும் வெவ்விதாயும் தன்னைக் காட்டிற்று.

உவமைக்கண், கூடினார், கூடார் என்பன முறையே நண்பர், பகைவர் என்னும் பொருளான. கூடிய மாதவி யென்றமையால், பிரிந்த கண்ணகி யென்பது பெற்றாம். ஏ: அசை.

அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய் காதை முற்றிற்று.

-----

5. இந்திர விழுவூரெடுத்த காதை.

(உலகை மூடிய இருள் அகன்றிட ஞாயிறு தோன்றிக் கதிர்களைப் பரப்பியது; அன்று சித்திரைத் திங்களில் சித்திரையும் நிறைமதியும் கூடிய நாளாக விருந்தது. புகார் நகரிலுள்ளார் இந்திவிழாச் செய்யத் தொடங்கினர். மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம் என இரு பகுதியையுடையது புகார் நகரம். மருவூர்பாக்கத்திற் கடற்கரையை யொட்டிக் கண்ணைக் கவரும் அழகுடைய யவனர் இருப்பிடங்களும், மற்றும் வாணிகத்தின் பொருட்டுப் பல நாடுகளிலிருந்தும் வந்தோர் கலந்துறையும் இருப்பிடங்களும் விளங்குவன. வண்ணம், சுண்ணம், சாந்தம், பூ, முதலியன விற்போர் திரியும் நகரவீதியும், பட்டுச் சாலியர் இருககு மிடங்களும், நவமணிகளும் பொன்னும் பொற்பணிகளும் விற்கும் மறுகுகளும், கூலக்கடைத் தெருவும், வெண்கலக் கன்னார், செம்பு கொட்டிகள், தச்சர், கொல்லர், தட்டார் முதலியவர்களும், குழலினும் யாழினும் ஏழிசைகளையும் வழுவின்றிசைக்கும் பாணர்களும், ஏனோரும் உறையுமிடங்களும் ஆண்டுள்ளன. பட்டினப்பாக்கத்தில் அரசவீதியும், கொடித்தேர் வீதியும், பீடிகைத் தெருவும், வாணிகர் மறுகும், மறையோர் இருக்கையும், வேளாளர் வீதியும், மற்றும் மருத்துவர் சோதிடர் சூதர், மாகதர், கூத்தர், நாழிகைக்கணக்கர், கணிகையர் முதலாயினார் இருக்கைகளும், யானைதேர் குதிரைகளைச் செலுத்துவோரும், கடுங்கண் மறவரும் புறஞ்சூழ்ந்திருக்கும் இருக்கைகளும் திகழ்வன. அவ்விரு பாக்கங்கட்கும் இடையே சோலைகளின் மரங்களே கால்களாகக் கட்டப்பட்ட நாளங்காடி யென்னும் கடைத்தெரு உளது.

அதன்கண் உள்ள நாளங்காடிப் பூதத்திற்கு மறக்குடிப் பெண்டிர் பூவும் பொங்கலும் முதலியன சொரிந்து குரவையாடி அரசனை வாழ்த்திச் செல்கின்றனர். பின்னர், மருவூர் மருங்கின் மறங்கெழு வீரரும், பட்டி மருங்கிற் படைகெழு மாக்கலும் முந்தச் சென்று 'வேந்தன் கொற்றங் கொள்க' எனக்கூறி, முரசு முழங்க உயிர்ப்பலி யூட்டுகின்றனர். அதன்பின் திருமாவளவன் முன்பு வடதிசைச் சென்று இமயத்தின் சிமையத்தில் பொறித்து மீண்ட காலே, வடநாட்டரசர்கள்பாற் பெற்றுக் கொணர்ந்த முத்துப்பநதர், பட்டிமண்டபம், தோரணவாயில் என்பன. ஒருங்குடன் கூடிய அரும்பெறல் மண்டபத்திலும், பலதிறப்பட்ட வியத்தகு செய்கைகளை யுடையனவாகிய வெள்ளிடைமன்றம், இலஞ்சி மன்றம், நெடுங்கல்மன்றம், பூதசதுக்கம், பாவை மன்றம் என்னும் ஐவகை மன்றங்களிலும் பலிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பின்பு, வச்சிரக்கோட்டத்திருந்த முரசை வெள்யானைக் கோட்டத்திற் கொணர்ந்து யானையின் பிடரில் ஏற்றி விழாவின் முதலும் முடிவும் திரிவித்து, தருநிலைக் கோட்டத்திலுள்ள கொடியைய நிமிர்த்துகின்றனர். நகரவீதிகளெல்லாம் பூரண கும்பம், பொற்பாலிகை, பாவை விளக்கு முதலியவற்றால் அணி செய்யப்படுகின்றன. ஐம்பெருங் குழுவும்

எண்பேராயமும் அரசு குமரரும் பரத குமரரும் களிறு தேர் புரவிகளை ஊர்ந்துவந்து திரண்டு அரசனை வாழ்த்தி, காவிரியின் புண்ணிய நன்னீரைப் பொற்குடங்களிற் கொணர்ந்து இந்திரனை நீராட்டுகின்றனர். பின்னர்ப் 'பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்' ஆகிய சிவ பிரான் முதலாகவுள்ள எல்லாத் தேவர்களின் கோயில்களிலும் ஓமம் முதலியன செய்யப்படுகின்றன. அறவோர் பள்ளிமுதலிய இடங்களிற் பெரியோர்கள் அறநெறிச் சொற்பொழிவுகள் செய்கின்றனர். யாழ்ப்புலவர், பாடற்பாணர் முதலாயினாரது இசை ஒரு பக்கம் சிறந்து திகழ்கின்றது. இவ்வாறாக இந்திர விழாவின் களிப்புமிக்க நகரவீதியில் விழாவினிடைவே, மாதவியுடன் கூடிக் களிப்புறும் கோவலன் போலப் பரத்தையரைப் பலபடப் பாராட்டிக் கூடி, அவர் பூசிய சாந்து முதலியனதம் மெய் முழுதும் பொருந்தவந்த கொழுநரை நோக்கி அவர்தம் கற்புடை மனைவியர் கடைக்கண் சிவப்புறலால், கணவர்கள் விருந்தொடு புகுந்து அச்சிவப்பினை மாற்றிக் கூடுகின்றனர். அக்காலத்தே கண்ணகியின் கருங்கண்ணும் மாதவியின் செங்கண்ணும் நீரினை உகுத்து முறையே இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன.

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)
அலைநீர் ஆடை மலைமுலை ஆகத்து
ஆரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தல்
கண்அகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதைஇருள் படாஅம் போக நீக்கி
உடைய மால்வரை உச்சித் தோன்றி 5

உலகுவிளங்கு அவிர்ஒளி மலர்கதிர் பரப்பி,
வேயா மாடமும், வியன்கல இருக்கையும்,
மான்கண் காதலர் மாளிகை இடங்களும்,
கயவாய் மருங்கில் காண்போர்த் தடுக்கும்
பயன்அறிவு அறியா யவனர் இருக்கையும், 10

கலந்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்துஇருந்து உறையும் இலங்குநீர் வரைப்பும்,
வண்ணமும் சுண்ணமும் தண்நறுஞ் சாந்தமும்
பூவும் புகையும் மேவிய விரையும்
பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும், 15

பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும்
கட்டும் நுண்வினைக் காருகர் இருக்கையும்,
தூசும் துகிரும் ஆரமும் அகிலும்

மாசுஅறு முத்தும் மணியும் பொன்னும்
அருங்கல வெறுக்கையோடு அளந்துகடை அறியா 20

வளம்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்,
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலம் குவித்த கூல வீதியும்,
காழியர் கூவியர் கள்நொடை யாட்டியர்
மீன்விலைப் பரதவர் வெள்உப்புப் பகருநர் 25

பாசவர் வாசவர் பல்நிண விலைஞரொடு
ஓசுநர் செறிந்த ஊன்மலி இருக்கையும்,
கஞ்ச காரரும் செம்புசெய் குநரும்
மரங்கொல் தச்சரும் கருங்கைக் கொல்லரும்
கண்ணுள் வினைஞரும் மண்டட் டாளரும் 30

பொன்செய் கொல்லரும் நன்கலம் தருநரும்
துன்ன காரரும் தோலின் துன்னரும்
கிழியினும் கிடையினும் தொழில்பல பெருக்கிப்
பழுதுஇல் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களும்
குழலினும் யாழினும் குரல்முதல் ஏழும் 35

வழுஇன்றி இசைத்து வழித்திறம் காட்டும்
அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பாண் இருக்கையும்,
சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு
மறுஇன்றி விளங்கும் மருவூர்ப் பாக்கமும்,
கோவியன் வீதியும், கொடித்தேர் வீதியும், 40

பீடிகைத் தெருவும், பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகும், மறையோர் இருக்கையும்,
வீழ்குடி உழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
ஆயுள் வேதரும் காலக் கணிதரும்
பால்வகை தெரிந்த பன்முறை இருக்கையும், 45

திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையோடு
அணிவளை போழுநர் அகன்பெரு வீதியும்,
சூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு
நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுள்

காவல் கணிகையர் ஆடல் கூத்தியர் 50

பூவிலை மடந்தையர் ஏவல் சிலதியர்
 பயில்தொழில் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்
 நகைவே ழம்பரொடு வகைதெரி இருக்கையும்,
 கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர்
 நெடுந்தேர் ஊருநர் கடுங்கண் மறவர் 55

இருந்துபுறம் சுற்றிய பெரும்பாய் இருக்கையும்,
 பீடுகெழு சிறப்பின் பெரியோர் மல்கிய
 பாடல்சால் சிறப்பின் பட்டினப் பாக்கமும்,
 இருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
 இருபால் பகுதியின் இடைநிலம் ஆகிய 60

கடைகால் யாத்த மிடைமரச் சோலைக்
 கொடுப்போர் ஓதையும் கொள்வோர் ஓதையும்
 நடுக்குஇன்றி நிலைஇய நாள்அங் காடியில்
 சித்திரைச் சித்திரத் திங்கள் சேர்ந்தென
 வெற்றிவேல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்க எனத் 65

தேவர் கோமான் ஏவலின் போந்த
 காவல் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்
 புழுக்கலும் நோலையும் விழுக்குஉடை மடையும்
 பூவும் புகையும் பொங்கலும் சொரிந்து
 துணங்கையர் குரவையர் அணங்குளழுந்து ஆடிப் 70

பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும்
 பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
 வசியும் வளனும் சுரக்க என வாழ்த்தி
 மாதர்க் கோலத்து வலவையின் உரைக்கும்
 மூதிற் பெண்டிர் ஓதையின் பெயர, 75

மருவூர் மருங்கின் மறம்கொள் வீரரும்
 பட்டின மருங்கின் படைகெழு மாக்களும்
 முந்தச் சென்று முழுப்பலி பீடிகை
 வெந்திறல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்கவெனப்
 பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம்பு ஆகவெனக் 80

கல்உமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோல்
 பல்வேல் பரப்பினர் மெய்உறத் தீண்டி
 ஆர்த்துக் களம்கொண்டோர் ஆர்அமர் அழுவத்துச்
 சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுனோக்குக் கருந்தலை
 வெற்றி வேந்தன் கொற்றம் கொள்கவென 85

நற்பலி பீடிகை நலம்கொள வைத்துஆங்கு
 உயிர்ப்பலி உண்ணும் உருமுக்குரல் முழக்கத்து
 மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி ஊட்டி,
 இருநில மருங்கின் பொருநரைப் பெறாஅச்
 செருவெங் காதலின் திருமா வளவன் 90

வாளும் குடையும் மயிர்க்கண் முரசும்
 நாளொடு பெயர்த்து நண்ணார்ப் பெறுகஇம்
 மண்ணக மருங்கின்என் வலிகெழு தோள்ளனப்
 புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய அந்நாள்
 அசைவுஇல் ஊக்கத்து நசைபிறக்கு ஒழியப் 95

பகைவிலக் கியதுஇப் பயம்கெழு மலைஎன
 இமையவர் உறையும் சிமையப் பிடர்த்தலைக்
 கொடுவாரி ஒற்றிக் கொள்கையின் பெயர்வோற்கு,
 மாநீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
 கோன்இறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும் 100

மகதநன் நாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
 பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமும்,
 அவந்தி வேந்தன் உவந்தனன் கொடுத்த
 நிவந்துஓங்கு மரபின் தோரண வாயிலும்
 பொன்னினும் மணியினும் புனைந்தன ஆயினும் 105

நுண்வினைக் கம்மியர் காணா மரபின,
 துயர்நீங்கு சிறப்பின்அவர் தொல்லோர் உதவிக்கு
 மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின, இவைதாம்
 ஒருங்குடன் புணர்ந்துஆங்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தும்
 அரும்பெறல் மரபின் மண்டபம் அன்றியும், 110

வம்ப மாக்கள் தம்பெயர் பொறித்த
 கண்ணெழுத்துப் படுத்த எண்ணுப் பல்பொதிக்

கடைமுக வாயிலும் கருந்தாழ்க் காவலும்
 உடையோர் காவலும் ஓரீஇய ஆகிக்
 கட்போர் உளர்எனின் கடுப்பத் தலைஏற்றிக் 115

கொட்பின் அல்லது கொடுத்தல் ஈயாது
 உள்ளநர்ப் பனிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்,
 கூனும் குறளும் ஊழும் செவிடும்
 அழுகுமெய் யாளரும் முழுகினர் ஆடிப்
 பழுதுஇல் காட்சி நன்னிறம் பெற்று 120

வலம்செயாக் கழியும் இலஞ்சி மன்றமும்,
 வஞ்சம் உண்டு மயல்பகை உற்றோர்
 நஞ்சம் உண்டு நடுங்குதுயர் உற்றோர்
 அழல்வாய் நாகத்து ஆர்எயிறு அழுந்தினர்
 கழல்கண் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர் 125

சுழல வந்து தொழ்த்துயர் நீங்கும்
 நிழல்கால் நெடுங்கல் நின்ற மன்றமும்,
 தவம்மறைந்து ஒழுகும் தன்மை இலாளர்
 அவம்மறைந்து ஒழுகும் அலவல் பெண்டிர்
 அறைபோகு அமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர் 130

பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றாளர்என்
 கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோர்எனக்
 காதம் நான்கும் கடுங்குரல் எடுப்பிப்
 பூதம் புடைத்துஉணும் பூத சதுக்கமும்,
 அரைசுகோல் கோடினும் அறம்கூறு அவையத்து 135

உரைநூல் கோடி ஒருதிறம் பற்றினும்
 நாவொடு நவிலாது நவைநீர் உகுத்துப்
 பாவைநின்று அழுஉம் பாவை மன்றமும்,
 மெய்வகை உணர்ந்த விழுமியோர் ஏத்தும்
 ஐவகை மன்றத்தும் அரும்பலி உரீஇ, 140

வச்சிரக் கோட்டத்து மணம்கெழு முரசம்
 கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை ஏற்றி,
 வால்வெண் களிற்றுஅரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்
 கால்கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றித்

தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து 145

மங்கல நெடுங்கொடி வான்உற எடுத்து,
மரகத மணியொடு வயிரம் குயிற்றிப்
பவளத் திரள்கால் பைம்பொன் வேதிகை
நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத்து யாங்கணும்
கிம்புரிப் பகுவாய்க் கிளர்முத்து ஒழுக்கத்து 150

மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்
தோரணம் நிலைஇய தோம்அறு பசும்பொன்
பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொன் படாகை
தூமயிர்க் கவரி சுந்தரச் சுண்ணத்து 155

மேவிய கொள்கை வீதியில் செறிந்துஆங்கு,
ஐம்பெருங் குழுவும் எண்பேர் ஆயமும்
அரசு குமரரும் பரத குமரரும்
கவர்ப்பரிப் புரவியர் களிற்றின் தொகுதியர்
இவர்ப்பரித் தேரினர் இயைந்துஒருங்கு ஈண்டி 160

அரைசுமேம் படிஇய அகனிலை மருங்கில்
உரைசால் மன்னன் கொற்றம் கொள்கென
மாஇரு ஞாலத்து மன்உயிர் காக்கும்
ஆயிரத்து ஓர்எட்டு அரசுதலைக் கொண்ட
தண்நறுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப் 165

புண்ணிய நல்நீர் பொன்குடத்து ஏந்தி
மண்ணகம் மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீர் ஆட்டி,
பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும் 170

வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்
மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ
நான்மறை மரபின் தீமுறை ஒருபால், 175

நால்வகைத் தேவரும் மூன்று கணங்களும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந்து ஒருபால்,
அறவோர் பள்ளியும் அறன்ஓம் படையும்
புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமும் 180

திறவோர் உரைக்கும் செயல்சிறந்து ஒருபால்,
கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்னர்
அடித்தளை நீக்க அருள்சிறந்து ஒருபால்,
கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்
பண்யாழ்ப் புலவர் பாடல் பாணரொடு 185

எண்அருள் சிறப்பின் இசைசிறந்து ஒருபால்,
முழவுக்கண் துயிலாது முடுக்கரும் வீதியும்
விழவுக்களி சிறந்த வியலுள் ஆங்கண்
காதல் கொழுநனைப் பிரிந்துஅலர் எய்தா
மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னொடு 190

இல்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை
தாழிக் குவளை சூழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து
காமக் களிமகிழ்வு எய்திக் காமர்
பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில்ஆட்டு அமர்ந்து 195

நாள்மகிழ் இருக்கை நாள்அங் காடியில்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையும் சாந்தும் புலராது சிறந்து
நகையாடு ஆயத்து நன்மொழி திளைத்துக்
குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரத்தரொடு 200

திரிதரு மரபின் கோவலன் போல
இளிவாய் வண்டினொடு இன்இள வேனிலொடு
மலய மாருதம் திரிதரு மறுகில்,
கருமுகில் சுமந்து குறுமுயல் ஒழித்துஆங்கு
இருகருங் கயலொடு இடைக்குமிழ் எழுதி 205

அங்கண் வானத்து அரவுப்பகை அஞ்சித்
திங்களும் ஈண்டுத் திரிதலும் உண்டுகொல்.

நீர்வாய் திங்கள் நீள்நிலத்து அமுதின்
 சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி
 மீன்ஏற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற வளர்த்த 210

வான வல்லி வருதலும் உண்டுகொல்.
 இருநில மன்னற்குப் பெருவளம் காட்டத்
 திருமகள் புகுந்ததுஇச் செழும்பதி ஆம்என
 எரிநிறத்து இலவமும் முல்லையும் அன்றியும்
 கருநெடுங் குவளையும் குமிழும் பூத்துஆங்கு 215

உள்வரி கோலத்து உறுதுணை தேடிக்
 கள்ளக் கமலம் திரிதலும் உண்டுகொல்.
 மன்னவன் செங்கோல் மறுத்தல் அஞ்சிப்
 பல்உயிர் பருகும் பருவாய்க் கூற்றம்
 ஆண்மையில் திரிந்துதன் அருந்தொழில் திரியாது 220

நாண்உடைக் கோலத்து நகைமுகம் கோட்டிப்
 பண்மொழி நரம்பின் திவவுயாழ் மிழற்றிப்
 பெண்மையில் திரியும் பெற்றியும் உண்டுஎன,
 உருவி லாளன் ஒருபெருஞ் சேனை
 இகல்அமர் ஆட்டி எதிர்நின்று விலக்கிஅவர் 225

எழுதுவரி கோலம் முழுமெயும் உறீஇ
 விருந்தொடு புக்க பெருந்தோள் கணவரொடு
 உடன்உறைவு மரீஇ ஒழுக்கொடு புணர்ந்த
 வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்
 மாதர்வாள் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவளைப் 230

போது புறங்கொடுத்துப் போகிய செங்கடை
 விருந்தின் தீர்ந்திலது ஆயின் யாவதும்
 மருந்தும் தரும்கொல்இம் மாநில வரைப்புஎனக்
 கையற்று நடுங்கும் நல்வினை நடுநாள்
 உள்அகம் நறுந்தாது உறைப்பமீது அழிந்து 235

கள்உக நடுங்கும் கழுநீர் போலக்
 கண்ணகி கருங்கணும் மாதவி செங்கணும்
 உள்நிறை கரந்துஅகத்து ஒளித்துநீர் உகுத்தன
 எண்ணுமுறை இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன
 விண்ணவர் கோமான் விழவுநாள் அகத்துஎன். 240

நாவலர் பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் உரை

க-கூ. அலைநீர் ஆடை மலைமுலை ஆகத்து
ஆரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தல்
கண்அகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதைஇருள் படாஅம் போக நீக்கி
உடைய மால்வரை உச்சித் தோன்றி
உலகுவிளங்கு அவிர்ஒளி மலர்கதிர் பரப்பி

அலைநீர் ஆடை-கடலாகிய ஆடையினையும், மலை முலை-மலையாகிய முலையினையும், ஆகத்து ஆரப்பேர் யாற்று-அம்முலையையுடைய மார்பினிடத்துப் பெரிய யாறாகிய முத்து வடத்தினையும், மாரிக் கூந்தல்-மேகமாகிய கூந்தலினையும் உடைய, கண் அகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை-இடமகன்ற பரப்பினையுடைய நிலமகளின், புதைஇருட் படாஅம் போக நீக்கி-உடம்பை மறைத்த இருளாகிய போர்வையைப் போகுமாறு நீக்கி, உதயமால்வரை உச்சித் தோன்றி-பெரிதாகிய உதயகிரியின் உச்சியிலே உதித்து, உலகு விளங்கு அவிர் ஒளி-உலகம் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆதித்தன், மலர்கதிர் பரப்பி-விரிந்த கிரணங்களைப் பரப்ப;

பேரியாற்று ஆரம் என மாறுக. விளங்கு என்பது ஏதுப்பெயர் கொண்டது. அவிர் ஒளி-விளங்கும் ஒளி, ஆதித்தன். பரப்பி என்பதனைப் பரப்புவெனத் திரிக்க. அரசு கெடுத்த தலம்வரும் மண்மடந்தை போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன் கதிர்க்கைகளால் நீக்கி என மேல் இற்காதையுடன் தொடர்பு படுத்துரைக்க.

"மணிமலைப் பணைத்தோள் மாநில மடந்தை, அணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம் போலச், செல்புனலுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்று" என்றார் பிறரும்.

(அடி: மலை-பொதியிலும், இமயமும்; இவற்றைச் சாதியொருமையாற் கூறினார். 'பொதியிலு மிமயமும் புணர்முலையாக') என்றார் கதையினும். புதைத்தல்-போர்த்தல் ; மலைநாட்டு வழக்கு. வாளாது மண்ணக

மடந்தையென்னாது கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக் கூறினார். அத்தன்மையானைப் போர்த்த நிலப் படாத்தைத் தன்றேசினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு; எனவே செம்பியன் மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.)

எ- டகூ. வேயா மாடமும், வியன்கல இருக்கையும்,
மான்கண் காதலர் மாளிகை இடங்களும்,
கயவாய் மருங்கில் காண்போர்த் தடுக்கும்
பயன்அறிவு அறியா யவனர் இருக்கையும்,

கலம்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள்
 கலந்துஇருந்து உறையும் இலங்குநீர் வரைப்பும்,
 வண்ணமும் சுண்ணமும் தண்நறுஞ் சாந்தமும்
 பூவும் புகையும் மேவிய விரையும்
 பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும்,
 பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும்
 கட்டும் நுண்வினைக் காருகர் இருக்கையும்,
 தூசும் துகிரும் ஆரமும் அகிலும்
 மாசுஅறு முத்தும் மணியும் பொன்னும்
 அருங்கல வெறுக்கையோடு அளந்துகடை அறியா
 வளம்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்,
 பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
 கூலம் குவித்த கூல வீதியும்,
 காழியர் கூவியர் கள்நொடை யாட்டியர்
 மீன்விலைப் பரதவர் வெள்உப்புப் பகருநர்
 பாசவர் வாசவர் பல்நிண விலைஞ்ஞரொடு
 ஓசநர் செறிந்த ஊன்மலி இருக்கையும்,
 கஞ்ச காரரும் செம்புசெய் குநரும்
 மரங்கொல் தச்சரும் கருங்கைக் கொல்லரும்
 கண்ணுள் வினைஞரும் மண்டட் டாளரும்
 பொன்செய் கொல்லரும் நன்கலம் தருநரும்
 துன்ன காரரும் தோலின் துன்னரும்
 கிழியினும் கிடையினும் தொழில்பல பெருக்கிப்
 பழுதுஇல் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களும்
 குழலினும் யாழினும் குரல்முதல் ஏழும்
 வழுஇன்றி இசைத்து வழித்திறம் காட்டும்
 அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பாண் இருக்கையும்,
 சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு
 மறுஇன்றி விளங்கும் மருவூர்ப் பாக்கமும்,

வேயா மாடமும்-நிலா முற்றமும், வியன்கல இருக்கையும்-பெரிய அணிகலம்
 பெய்த அறைகளும், மான்கண்-மானின் கண்போலக் கோணஞ் செய்த, கால் அதர்-
 காற்றியங்கும் நெறியாகிய சாளரங்களையுடைய, மாளிகை இடங்களும்-மாளிகைகளும்,
 கயவாய் மருங்கில்-புகார்முகப் பக்கங்களில் காண்போர்த் தடுக்கும்- தம்மைக்
 காண்போர் கண்களை மேற்போகவிடாமற் றடுக்கும், பயன் அறவு அறியா-பயன்
 தொலைத லறயாத, யவனர் இருக்கையும்- சோனகர் இருப்பிடங்களும்; கலம் தரு
 திருவின்-மரக்கலந்தரும் செல்வப் பொருட்டால், புலம் பெயர் மாக்கள்-தாம் பிறந்த
 நிலத்தைக் கைவிட்டுப் போந்த பரதேசத்தார் பலரும், கலந்து இருந்து உறையும்-ஒரு
 தேசத்தாரைப் போலக் கலந்து உறைந்திருக்கும், இலங்கு நீர் வரைப்பும்-விளங்குகின்ற

அலைவாய்க்கரை யிருப்பும், வண்ணமும்-தொய்யிற் குழம்பும், சுண்ணமும்-பூசு
சுண்ணமும், தண் நறுஞ் சாந்தமும்-குளிர்ந்த நறிய கலவைச் சந்தனமும், பூவும்-
விடுபூத்தொடுத்த பூ முதலிய பூக்களும், புகையும்-புகைக்கு உறுப்பாகிய அகில்
முதலியனவும், மேவிய விரையும்-பொருந்திய நறுமணப் பொருளாகிய சந்தனம்
முதலியனவும், பகர்வனர் திரிதரும் நகரவீதியும்-விற்பவராய்த் திரியும் நகரத்
தெருக்களும், பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும்-பட்டு நூலானும் உரோமத்தானும்
பருத்தி நூலானும், கட்டும் நுண்வினைக் காருகர் இருக்கையும்-நுண்ணிய
தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும் பட்டுச்சாலியர் இருக்குமிடங்களும், தூசும் துகிரும்
ஆரமும் அகிலும்-பட்டும் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும், மாசுஅறு முத்தும் மணியும்
பொன்னும்-குற்றமற்ற முத்தும் ஒழிந்த மணிகளும் பொன்னும் ஆகிய இவைகள்,
அளந்து கடை அறியா-இவ்வளவினவென அளந்து முடிவறியப்படாத, வளம்
தலைமயங்கிய நனந்தலை மறுகும்-பல வளங்களும் தலை மயங்கிய அகன்ற
இடத்தையுடைய மறுகும், பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு-பகுதி வேறுபாடு
தெரிந்த முதிரை முதலிய பண்டத்தோடு, கூலம் குவித்த கூல வீதியும்-எண்வகைக்
கூலமும் குவித்து விற்கும் கூலக் கடைத்தெருவும், காழியர்-பிட்டு வாணிகரும், கூவியர்-
அப்பம் சுடுவாரும், கள் நொடையாட்டியர்-கள்விற்கும் வலைச்சியரும், மீன் விலைப்
பரதவர்-மீன் விற்கும் பரதவரும், வெள் உப்புப் பகருநர்-வெள்ளிய உப்பு விற்கும்
உமணரும், பாசவர்-வெற்றிலை விற்பாரும், வாசவர்-பஞ்சவாசம் விற்பாரும், பல்நிண
விலைஞரோடு-பல்வகை ஆட்டின் தசைகளை விற்பாருடன், ஓசநர்-எண்ணெய்
வாணிகரும், செறிந்த-நெருங்கியிருக்கும், ஊன்மலி இருக்கையும்-ஊன் நிறைந்த
இருப்பிடங்களும், கஞ்சகாரரும்-வெண்கலக் கன்னாரும், செம்பு செய்குநரும்-செப்புப்
பாத்திரம் செய்வாரும், மரம் கொல் தச்சரும்- மரத்தை அறுத்துத் தொழில் செய்யும்
தச்சரும், கருங்கைக் கொல்லரும்- வலிய கையையுடைய கொல்லரும், கண்ணுள்
வினைஞரும்-சித்திரகாரிகளும், மண் ஈட்டு ஆளரும்-சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன
செய்வாரும், பொன்செய் கொல்லரும்-பொற்பணி செய்யும் உருக்குத் தட்டாரும்,
நன்கலம் தருநரும்-இரத்தினப்பணித் தட்டாரும், துன்னகாரரும்-தையற்காரரும்,
தோலின் துன்னரும்-தோலின் தையல் வேலை செய்யும் செம்மாரும், கிழியினும்
கிடையினும் தொழில் பல பெருக்கி-துணியாலும் நெட்டியாலும் பலவகை உருக்கள்
செய்யும் தொழில்களை மிகுத்துக்காட்டி, பழுது இல் செய்வினைப்
பால்கெழுமாக்களும்-குற்றமற்ற கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்புடையாரும்,
குழலினும் யாழினும்-வங்கியத்தாலும் யாழாலும், குரல் முதல் ஏழும் வழுவின்றி
இசைத்து-குரல் முதலாய ஏழிசையினையும் குற்றமின்றாக அமைத்து, வழித்திறம்
காட்டும்-பண்களையும் அவற்றின் வழிப்பிறக்கும் திறங்களையும் பாடவல்ல,

அரும்பெறல் மரபின்-பெறற்கரிய இசைமரபினை யறிந்த, பெரும்பாண்-
பெரும்பாணர்கள், இருக்கையும்-இருக்குமிடங்களும், சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்
வினையாளரொடு-மற்றும் சிறிய கைத்தொழில் செய்வாரும் பிறர் குற்றேவல்
செய்வாரும் உறையும் இடங்களும், மறுஇன்றி விளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமும்-
குற்றமின்றி விளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமும்;

எ-யி. வேயாமாடம் முதலியன காண்போர்த் தடுக்கும் யவனரிருக்கை என்க.
எகிப்து, கிரீசு முதலிய பிறநாடுகளிலிருந்து வந்த வாணிகர், தொழிலாளர்
முதலாயினோர் யவனர் எனப்படுவர் ; இன்னோரைச் சோனகர் என்றும் மிலேச்சர்
என்றும் கூறுவர் தொல்லுரையாளர்கள்.

கசு. புகைக் குறுப்பாவன இவை யென்பதனை,"அஞ்சனக் கட்டியரியாசம்
பச்சிலை, ஆர மகிலுருப்போ ரைந்து " என்பதனாலும், விரை இவையென்பதனை,
"கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலாரம், ஒட்டிய வைந்தும் விரை" என்பதனாலும் அறிக.

கசு. மயிர் எலி மயிர் என்பர் அடியாக்கு நல்லார். திருத்தக்க தேவரும் பலவிடத்து
'எலிமயிர் போர்வை' குறித்திருப்பதுடன் ; "செந்நெருப்புணுஞ் செவ்வெலிம்மயிர்,
அந்நெருப்பள வாய்கொற் கம்பலம்" என அவ்வெலியினியல்பினையும், கம்பலத்தி
னியல்பினையும் கூறியுள்ளார். இஃது ஆராய்தற்குரித்து.

கஎ. காருகர் – நெய்வோர் என்றுமாம்.

உஊ. எண்வகைக் கூலமாவன : "நெல்லுப் புல்லு வரகு தினை சாமை, இறுங்கு
தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே"என இவை. கூலம் பதினெண்வகைத் தென்பர்
கூத்த நூலாசிரியர். கூலம், கருஞ்சரக்கு என்பது அரும்பதவுரை.

உசு. காழியர்-பிட்டு வாணிகர். கூவியர்-அப்ப வாணிகர்: கடலாடு காதையுள்,
"காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும், கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும்" எனக்
கூறுதல் காண்க.காழியர்-வண்ணார் என்பாருமுள்ளார். நொடை-வில்லை.

உரு. உப்புப்பகருநர் – உமனரும் உமட்டியரும்; அளவருமாம்

உசு. பாசவர்-கயிறு திரித்து விற்பாருமாம். பஞ்சவாசமாவன : "தக்கோலந் தீம்புத்
தகைசா லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து "எனவிவை.

உகூ. கருங்கை-வலிய கை ; வன்பணித் தொழிலாற் கன்றிய கை.

௩௦. மண்ணீட்டாளர்-சிற்பிகள் என்றும், குயவர் என்றும் கூறலுமாம்.

௩௩. கிழியாற் படிமை, படம் முதலியனவும், கிடையால் விலங்கு, பறவை, பூ, பூங்கொத்து முதலியனும் அமைப்போர் என்க.

௩௪-அ. பெரும்பாண்-பாணரில் ஒரு பிரிவிணர்; பெரிய இசைக்காருமென்பாருமுள். பிறர் வினையாளரொடு பெரும் பாணருமென்க.

யவனரிருக்கையும், இலங்குநீர், வரைப்பும், நகரவீதியும், காருகரிருக்கையும், நனந்தலை மறுகும், கூலவீதியும், காழியர் முதல் ஓசநர் ஈறாகச் செறிந்த இருக்கையும், கஞ்சகாரர் முதலாகப் பெரும்பாணர் ஈறாக இருக்குமிடங்களும் விளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கம் என்க.

௪௦-௫௮. கோவியன் வீதியும், கொடித்தேர் வீதியும்,

பீடிகைத் தெருவும், பெருங்குடி வாணிகர்

மாட மறுகும், மறையோர் இருக்கையும்,

வீழ்குடி உழவரொடு விளங்கிய கொள்கை

ஆயுள் வேதரும் காலக் கணிதரும்

பால்வகை தெரிந்த பன்முறை இருக்கையும்

திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையோடு

அணிவளை போழுநர் அகன்பெரு வீதியும்,

சூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு

நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுள்

காவல் கணிகையர் ஆடல் கூத்தியர்

பூவிலை மடந்தையர் ஏவல் சிலதியர்

பயில்தொழில் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்

நகைவே மும்பரொடு வகைதெரி இருக்கையும்,

கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர்

நெடுந்தேர் ஊருநர் கடுங்கண் மறவர்

இருந்துபுறம் சுற்றிய பெரும்பாய் இருக்கையும்,

பீடுகெழு சிறப்பின் பெரியோர் மல்கிய

பாடல்சால் சிறப்பின் பட்டினப் பாக்கமும்,

கோவியன் வீதியும்-பெரிய இராச வீதியும், கொடித்தேர் வீதியும்-கொடியணிந்த தேரோடும் வீதியும், பீடிகைத் தெருவும்-கடைத்தெருவும், பெருங்குடி வாணிகர்-பெரிய குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது, மாட மறுகும்-மாடங்களையுடைய தெருவும், மறையோர் இருக்கையும்-வேதியர் இருக்குமிடங்களும், வீழ்குடி உழவரொடு-யாவரும் விரும்புங் குடியினராகிய உழவரோடும், விளங்கிய கொள்கை ஆயுள்வேதரும்-சிறந்த கொள்கையுடைய மருத்துவ நூலோரும், காலக் கணிதரும்-சோதிடரும், பால்வகை

தெரிந்த பன்முறை இருக்கையும்-வேற்றுமை தெரிந்த பல முறைமையோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும், திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையோடு அணிவளை போழுநர் அகன் பெரு வீதியும்-வேகடி வேலை செய்வாரும் சிறந்த கொள்கையோடு அணியப்படும் வளையை அறுத்தியற் றுவாரும் வாழும் அகன்ற பெரிய வீதியும், சூதர் மாகதர் வேதாளிகளோடு-நின்றேத்துஞ் சூதர் விருந்தேத்தும் மாகதர் வைதாளியாடுவார் என்று சொல்லப்பட்ட இவரோடே, நாழிகைக் கணக்கர்-கடிகையாரும், நலம்பெறு கண்ணுளர்-கோலத்தானும் கூத்தானும் அழகுபெறும் சாந்திக் கூத்தரும், காவற் கணிகையர்-காமக்கிழத்தியராகும் பரத்தையரும், ஆடற் கூத்தியர்-அகக் கூத்தாடும் பதியிலாரும், பூவிலை மடந்தையர்-அற்றைப் பரிசம் கொள்வாரும், ஏவற் சிலதியர்-ஏவற்றொழில் செய்து உள்வீடு காப்பவரும், பயில் தொழிற் குயிலுவர்-தமக்குரிய தொழிலிற் பயின்ற குயிலுவக் கருவியாளரும், பன்முறைக் கருவியர்-படைக்கும் விழவுக்கும் கொட்டும் பல முறையான வாச்சியக்காரரும், நகை வேழம்பரொடு-விதூடகருடன் இருக்கும், வகைதெரி இருக்கையும்-இனத்தின் வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களும், கடும்பரி கடவுநர்-விரைந்த செலவினையுடைய புரவிகளைச் செலுத்துவாரும், களிற்றின் பாகர்-யானைப் பாகரும், நெடுந்தேர் ஊருநர்-நெடிய தேரினைச் செலுத்தும் தேர்ப்பாகரும், கடுங்கண் மறவர்-தறுகண்மையையுடைய காலாட்படைத்தலைவரும், இருந்து புறம்சுற்றிய பெரும்பாய் இருக்கையும்-அரசன் கோயிலைப் புறத்தே சூழ்ந்திருக்கும் பெரிய பரந்த இருப்புக்களும் என்னும் இவற்றையுடைய, பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய-பெருமை பொருந்திய சிறப்பினையுடைய பெரியோர் நிறைந்த, பாடல் சால் சிறப்பிற் பட்டினப்பாக்கமும்-பாடலமைந்த சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமும்;

சஉ. மறையோர்-பஞ்சக்கிராமிகள் என்பது பழையவுரை.

சங். வீழ்குடியோடும் உழவரோடும் எனக்கொண்டு, வீழ் குடியைக் காணியாளர் என்னலுமாம். வீழ்குடி-உழவை விரும்புங் குடியென்றுமாம்.

சக. திருமணி குயிற்றுநர்-முத்துக் கோப்பாருமாம்.

சக-எ. கொள்கையோடு அழகிய சங்கினை யறுப்பார் என்னினும் இழுக்கின்று.

சக. நாழிகைக் கணக்கர்-அரசனுக்குச் சென்ற நாழிகையை அறிந்து சொல்லுவார்; இதனை,

"பூமென் கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு

காமன் திரியுங் கருவூரா - யாமங்கள்

ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையும்
ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று"
என்பதனாலறிக.

ருக. பூவிலை-பூவிற்கு விலை ; பரிசம் என்க.

ருஉ. குயிலுவர்- தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி உருக்குக்
கருவியாளர்கள்.

வீதியும், வீதியும், தெருவும், மறுகும், இருக்கையும், இருக்கையும், வீதியும்,
இருக்கையும், இருக்கையும் என்னும் இவற்றையுடைய, மல்கிய சிறப்பினையுடைய
பட்டினப்பாக்கம் என்க.

ஈண்டு ஐம்பத்திரண்டு அடிகளால் இளங்கோவடிகள் கூறியிருக்கும் புகார்நகரின்
இயல்புகளோடு மணிமேகலையுள் நாற்பத்துமூன்று அடிகளால் சாத்தனார்
கூறியிருக்கும் வஞ்சிநகரின் இயல்புகள் பெரும்பாலும் ஒத்திருத்தல் அறியற்பாலது.

ருகூ-கூங். இருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
இருபால் பகுதியின் இடைநிலம் ஆகிய
கடைகால் யாத்த மிடைமரச் சோலைக்
கொடுப்போர் ஓதையும் கொள்வோர் ஓதையும்
நடுக்குஇன்றி நிலைஇய நாள்அங் காடியில்

இருபெரு வேந்தர் முனையிடம்போல-பெருவேந்தர் இருவர் போர் குறித்து வந்து
தங்கிய பாசறையிருப்புக்கு இடைநிலமாகிய போர்க்களம்போல, இருபாற் பகுதியின்
இடைநிலம் ஆகிய-இரண்டு பக்கத்தினவாகிய மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம்
என்னும் இருபகுதிகட்கும் இடைநிலமாகிய கடைகால் யாத்த மிடைமரச்சோலை-
நிரைபட

நெருங்கிய சோலைமரங்களின் அடிகளே தூணாகக் கட்டப்பட்ட
கடைகளையுடைய, கொடுப்போர் ஓதையும் கொள்வோர் ஓதையும் நடுக்கின்றி
நிலைஇய நாள் அங்காடியில்-பண்டங்களை விற்போர் ஓசையும் வாங்குவோர் ஓசையும்
இடையறாது நிலைபெற்ற நாளங்காடியில் ;

கூ0. இரண்டிடத்தார்க்கும் பொதுவாதலும் ஆரவாரமும் கருதி முனையிடத்தை
உவமை கூறினார்.

கூக. மிடை சோலை மரக்கால் யாத்த கடை எனச் சொற்களை மாறுக.
சோலையுள்ளே கடைகளை ஒழுங்காகக் கட்டிய என்றுமாம். கூங். நாளங்காடி-காலைக்
கடைத்தெரு, மாலைக் கடைத்தெரு, அல்லங்காடி யெனப்படும்.

கூசு. சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென

சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென அந்நாள்-சித்திரை மாதத்துச் சித்திரை நாளிலே நிறைமதி சேர்ந்ததாக அந்நாளிலே; சித்திரைத் திங்கள்-சித்திரை மாதம் என்றுமாம். சிறந்தெனப் பாடங்கொண்டு. 'சித்திரை மாதத்துச் சித்திரைநாள் சிறந்தென்கையால், சித்திராபூரணை யென்க' என்பர் அரும்பபதவுரையாசிரியர். அந்நாளிலே அவிரொளி கதிர் பரப்பு என்றியைக்க.

சுரு-எ. வெற்றிவேல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்க எனத்
தேவர் கோமான் ஏவலின் போந்த
காவல் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்

வெற்றிவேல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்கென-வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய முசுருந்தன் என்னும் வேந்தனுக்கு வரும் இடையூற்றை ஒழிப்பாயென, தேவர் கோமான் ஏவலின்-தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரன் ஏவுதலானே, போந்த-அத்தேவருலகினின்றும் போந்து தங்கி அந்நாள் முதலாகப் பலி கொள்ளுதலையுடைய; காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகை-காவலாகிய பூதத்தின் வாசலிற் பொருந்திய பலி பீடிகையில்; உற்றதை-உறுவதை. ஒழிக்கென, விகாரம். தேவர் கோமான் ஏவிய வரலாறு. மேல், 'கடலாடு காதையில் விரித்துரைக்கப்படும். நாளங்காடியிற் போந்து தங்கிப் பலிகொள்ளும் பூதம் என்க. காவற் பூதம்-புகாருக்கும் அரசற்கும் காவலாகிய பூதம்.

சுஅ - எரு. புழுக்கலும் நோலையும் விழுக்குஉடை மடையும்
பூவும் புகையும் பொங்கலும் சொரிந்து
துணங்கையர் குரவையர் அணங்குஎழுந்து ஆடிப்
பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும்
பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி வசியும் வளனும் சுரக்க என வாழ்த்தி
மாதர்க் கோலத்து வலவையின் உரைக்கும்

மூதிற் பெண்டிர் ஓதையின் பெயர,
புழுக்கலும்-அவரை துவரை முதலிய முதிரைப் பண்டங்களை வேகவைத்த புழுக்கலையும், நோலையும்- எள்ளுண்டையினையும், விழுக்கு உடை மடை- நிணத்துடன் கூடின சோற்றையும், பூவும்-பூவினையும், புகையும்-புகையினையும், பொங்கலும்-பொங்கற்சோற்றினையும், சொரிந்து-பெய்து, துணங்கையர் குரவையர்- துணங்கைக் கூத்தினராய்க் குரவைக் கூத்தினராயும், அணங்கு எழுந்து ஆடி- தெய்வமேறிஆடி, பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும்-எம் வேந்தனுடைய பெரிய நிலம் முழுவதும், பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி-பசி பிணி பகையென்பன நீங்கி, வசியும் வளனும் சுரக்கென வாழ்த்தி-மழையும் வளமும் சுரக்கவென வாழ்த்தி, மாதர்க்கோலத்து வலவையின் உரைக்கும் மூதிற் பெண்டிர்-வல்லமையால் உரைக்கும் அழகிய கோலத்தையுடைய மறக்குடிப்பெண்டிர், ஓதையிற் பெயர-ஆரவாரத்துடனே

பலியிட்டுப்போன வளவிலே; பொங்கல்-கள்ளென்பாரு முளர். பூவைச் சிதறிப் புகையை யெடுத்துப் புழுக்கல் முதலியவற்றைப் படைத்து என ஏற்ற வினைகள் விரித்துக்கொள்க. துணங்கை-சிங்கிக் கூத்து ; "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் தொடங்கிய நடையது நுணங்கை யாகும்" என்பதனால் துணங்கையின் இயல்பறிக. குரவை-கைகோத்தாடுதல். பெரு நில மன்னன் அவனிபன் என்றபடி. வசி-மழை; "வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்ப" என்றார் பிறரும் வசீகரம் என்பது அரும்பதவுரை. சுரக்கென , அகரந்தொகுத்தல். வலவை என்பதற்கு நாணிலியெனப் பொருள் கொண்டு. நாணிலிகள் போல வாய் சோர்ந்துரைக்கு மியல்புடைய மூதிற் பெண்டிர் என்றலுமாம். மாதர்க்கோலம்-கண்டார் காதலிக்கும் ஒப்பனை. உரைக்கும் கோலத்து மூதிற் பெண்டிர் சொறிந்து ஆடி வாழ்த்தி ஓதையிற் பெயர என்க.

எசு-அஅ. மருவூர் மருங்கின் மறம்கொள் வீரரும்
பட்டின மருங்கின் படைகெழு மாக்களும்
முந்தச் சென்று முழுப்பலி பீடிகை
வெந்திறல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்கவெனப்
பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம்பு ஆகவெனக்
கல்உமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோல்
பல்வேல் பரப்பினர் மெய்உறத் தீண்டி
ஆர்த்துக் களம்கொண்டோர் ஆர்அமர் அழுவத்துச்
சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை
வெற்றி வேந்தன் கொற்றம் கொள்கவென
நற்பலி பீடிகை நலம்கொள வைத்துஆங்கு
உயிர்ப்பலி உண்ணும் உருமுக்குரல் முழக்கத்து

மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி ஊட்டி,

மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்-மருவூர்ப்பாக்கத்திலுள்ள மறத்தினைக் கொண்ட வீரரும், பட்டின மருங்கிற் படை கெழு மாக்களும்-பட்டினப் பாக்கத்திலுள்ள படைக்கலமுடைய வீரரும், முந்தச் சென்று-முற்படச் சென்று, முழுப்பலி பீடிகை-பெரிய பலி பீடத்தில், வெந்திறல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்கெனப் பலிக்கொடை புரிந்தோர்- வெவ்விய திறலையுடைய எம் அரசற்கு உறும் இடையூற்றை யொழித்து வெற்றி தருகவெனத் தம்மைப் பலியாகக் கொடுத்தவர், வலிக்கு வரம்பு ஆகென-வலிமைக்கு எல்லையாகக் கடவரென வஞ்சினங் கூறி, கல் உமிழ் கவணினர்-கல்லினை வீசங் கவணியையுடையராய், கழிப்பிணிக் கறைத்தோல்-ஊன் பொருந்திய கரிய தோலால் இயற்றப்பட்ட பரிசையுடன், பல் வேல் பரப்பினர்-பல வேலின் மிகுதியையுடையராய், மெய் உறத் தீண்டி ஆர்த்து-தோள் தட்டி ஆரவாரஞ்செய்து, களம் கொண்டோர்- போர்க்களத்தைத் தமதாக்கிக் கொண்டோர், ஆர் அமர் அழுவத்து-அரிய அமர்க்களப் பரப்பிலே, சூர்த்து-அச்சத்தைச்செய்து, கடை சிவந்த சுடுநோக்கு-சுடுங் கொள்ளிபோலுங் கடை சிவந்த பார்வையையுடைய, கருந்தலை-தமது பசுந்தலையை,

வெற்றி வேந்தன் கொற்றம் கொள்கென்-வேந்தன் வெற்றி கொள்க வென்று, நற்பலி பீடிகை நலம்கொள வைத்து-நன்றாகிய பலிபீடத்திலே நன்மை பொருந்த வைத்து, ஆங்கு-அப்பொழுதே, உயிர்ப்பலி உண்ணும் உருமுகுக் குரல் முழக்கத்து மயிர்க்கண் முரசொடு-உயிர்ப்பலி யுண்ணும் இடியின் குரல் போலும் முழக்கத்தையுடைய மயிர் சீவாத தோலாற் போர்த்த வீரமுரசத்தால், வான் பலி ஊட்டி-உயிராகிய சிறந்த பலியை உண்பிக்க;

வீரரும் மாக்களுமாகிய களங்கொண்டோர் என்க. "வலிக்கு வரம்பாகென" என்பதற்கு வலிக்கு வரம்பாகக் கடவரென முசுகுந்த மன்னனுடைய குழுவும் ஆயத்தாரும் அக்காலத்தே நியமித்தலாலே என்பர் அடியார்க்கு நல்லார். மற்றும் அவர், 'கருந்தலை.....கொற்றங்கொள்கென' என்பதற்குப், பசுந்தலை வேந்தன் கொற்றங் கொள்கெனப் பேசும்படி என்றும், 'நலங் கொள வைத்து' என்பதற்கு அரிந்த தலையிற் குலைந்த மயிரையுங் கோதி முடித்துக் கருதித் திலதத்தையும் நுதலிலே அணிந்து வைத்து என்றும், 'முரசொடு வான்பலி யூட்டி' என்பதற்கு அக்குறையுடல்கள் தமக்கு வாயின்மையின் தத்தம் தோளிற் பூண்ட மயிர்க்கண் முரசின் வாயால் உயிர்க்கடன் தந்தோம் கொண்மினென்று நின்று பலியூட்டி என்றும் உரைப்பர். இவற்றிற்கு அவர் ஆதாரமாகக் கொண்டவை:

"அடிக்கழுத்தி னுடன்சிரத்தை யரிவ ராலோ
அரிந்தசிர மணங்கின்கதைக் கொடுப்ப ராலோ
கொடுத்தசிங் கொற்றவையைத் துதிக்கு மாலோ
குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ

"மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி குலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே;ஆடி நிற்குகுரு திப்பு துத்திலத மம்முகத்தினில மைப்பரே" என்பன.

கழி-ஊன். பிணி-பிணித்தல். கறை-கறுப்பு. உயிர்ப்பலி யுண்ணும் என்றது முரசிற்கு அடை

"மறியருந்தும் திண்பிணி முரசம்" என்றார் பிறரும். மயிர்க்கண் முரசு-புலியைப் பொருது கொன்று நின்று சிலைத்துக் கோட்டு மண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் உரிவையை மயிர் சீவாமற் போர்த்த முரசு; என்னை?

"கொல்கேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த

மயிர்க்கண் முரசு மோவில கறங்க" எனவும்,

"புனைமருப் பழுந்தக் குத்திபி புலியொடு பொருதுவென்ற கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த துனைகுரன்முரசத் தானைத் தோன்றலைத் தம்மினென்றான் தனைமயி ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்." எனவும் கூறினாராகலின்.

ஊட்டி-ஊட்டவெனத் திரிக்க. இஃது அவிப்பலியின் பாற்படும்.

அகூ-கூசு. இருநில மருங்கின் பொருநரைப் பெறாஅச்
செருவெங் காதலின் திருமா வளவன்
வாளும் குடையும் மயிர்க்கண் முரசும்
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணார்ப் பெறுகஇம்
மண்ணக மருங்கின்என் வலிகெழு தோள்ளனப்
புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய அந்நாள்

இருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெறாஅ-தமிழகத்திலே தன்னோடு எதிர்த்துப்
பொரும் அரசரை மேற்கும் தெற்குமாகிய இரு திசையிலும் பெறாத, செருவெங் காதலிற்
றிருமா வளவன்-கரிகாற் பெருவளத்தான் போரில் மிக்க விருப்பமுடைய
னாதலின்(வடதிசையிலாயினும் பகை பெறலாமெனக் கருதி), வாளும் குடையும்
மயிர்க்கண் முரசும் நாளொடு பெயர்த்து-வாள் குடை முரசு என்பவற்றை நல்ல நாளிலே
புறப்படச் செய்து, நண்ணார்ப் பெறுக இம்மண்ணக மருங்கின் என் வலி கெழு தோள்
என-என் வலி பொருந்திய தோள்கள் இத்திசையிலாயினும் பகைவரைப் பெறவேண்டு
மென்றுதான் வழிபடு தெய்வத்தை மனத்தால் வணங்கி, புண்ணியத் திசைமுகம்
போகிய அந்நாள்-அவ் வடதிசையிடத்தே சென்ற அந்நாளில்; இருநிலம்-இரு திசை;
சேர பாண்டியர் தன் ஆணைக்கு அடங்கினர் என்றவாறாயிற்று. வெங் காதல்-மிக்க
விருப்பம். நாளொடு பெயர்த்தல்-நாட்கோள்; வாணாட்கோள். குடைநாட்கோள்,
முரசுநாட்கோள் என்க. "நாட்கொள்ளலாவது நாளும் ஓரையும் தனக்கேற்பக் கொண்டு
செல்வழி அக்காலத்திற்கு ஓர் இடையூறு தோன்றியவழித் தனக்கு
இன்றியமையாதவற்றை அத் திசை நோக்கி அக்காலத்தே முன்னே
செல்லவிடுதல்"என்பர் நச்சினார்க்கினியர். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "குடையும்
வாளும் நாட்கோள்"என உழிஞைத்திணையுட் கூறியுள்ளார். வெண்பாமாலை
யுடையார் வஞ்சித்திணைக்கும் உழிஞைத்திணைக்கும் இவ்விரு நாட்கோளும்
கூறியுள்ளார். கரிகாலன் மேற்சென்றது வஞ்சியாகலின் இளங்கோவடிகள்
பன்னிருபடலத்தையும் தழுவி இச்செய்யுளை இயற்றியுள்ளாரென்று கொள்ளுதல்
வேண்டும். பன்னிரு படலக் கருத்தைத் தழுவியன பின்னரும் ஆண்டாண்டுக், காட்டப்
பெறும். முரசு நாட்கோள் என்பது இனம்பற்றி அடிகள் தாமாக அமைத்துக்கொண்டது
போலும். புண்ணியத்திசை-வடதிசைக் கொரு பெயர். முகம்-இடம்.

கூரு-அ. அசைவுஇல் ஊக்கத்து நசைபிறக்கு ஒழியப்
பகைவிலக் கியதுஇப் பயம்கெழு மலைஎன
இமையவர் உறையும் சிமையப் பிடர்த்தலைக்
கொடுவரி ஒற்றிக் கொள்கையின் பெயர்வோற்கு,

அசைவு இல் ஊக்கத்து நசை பிறக்கு ஒழிய-(இமயமலை குறுக்கிட்டு விலக்கிற்று
ஆதலால்) மடிதல் இல்லாத மனவெழுச்சியாலே மேலுஞ் செல்ல விரும்பும் என்
விருப்பம் பின்னிட்டு ஒழியும்படி, பகைவிலக்கியது இப்பயம் கெழு மலை என-

இம்மலை பகையாகக் குறுக்கிட்டுத் தடுத்தது என முனிந்து, இமையவர் உறையும் சிமையப் பிடர்த்தலை-தேவர் உறையும் அதன் சிமையத்தின் பிடரில்; கொடுவரி ஒற்றி-தனது புலியைப் பொறித்து, கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு-அப்பாற் செல்லும் கொள்கையைக் கைவிட்டு மீள்கின்றவனுக்கு ; பயங்கெழு மலை-பயன் பொருந்திய மலையென மலையின் இயற்கை கூறியபடி. இமயமலையிற் நேவர் உறைவரென்பது புராணக்கொள்கை. கரிகாலன் இமயத்தைச் செண்டு என்னும் படைக்கலத்தால் அடித்துத் திரித்து மீள அதனைப் பண்டுபோல் நிறுத்திப் புலியைப் பொறித்தனன் என்றும், அச்செண்டு கச்சியிலுள்ள சாத்தன் என்னும் தெய்வத்தால் கரிகாலற்கு அளிக்கப்பட்டதாகும் என்றும் கூறப்படுதலுமுண்டு. இவற்றை முறையே. "செண்டு கொண்டுகரி காலனொரு காலி லிமையச் சிமைய மால்வரை திரித்தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்பொறி குறித்தது மறித்த பொழுதே" எனவும், "கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட்டங்காவல், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன்-கைச்செண்டு, கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு" என்றும் வருவனவற்றால் முறையே அறிக.

கூக-க00. மாநீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்

கோன்இறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும்

மாநீர் வேலி வச்சிர நல்நாட்டுக் கோள்-கடலை அரணாகவுடைய நல்ல

வச்சிரநாட்டரசன், இறை கொடுத்த கொற்றப்பந்தரும்-திறையாகக் கொடுத்த முத்தின் பந்தரும் வச்சிரநாடு சோணையாற்றங் கரையிலுள்ள தென்ப. கொற்றப் பந்தர்-அவன் றனக்குக் கொற்றத்தான் வந்த பந்தர். இவன், பகையும் நட்பு மில்லா அயலான்.

க0க-உ. மகதநன் நாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்

பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமும்,

மகத நல்நாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்-வாட்போரில் வாய்ப்புடையனாகிய நல்ல

மகத நாட்டரசன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமும்-பகையிடத்துத் தந்த

வித்தியா மண்டபமும், பகைப்புறம் என்பது விகாரமாயிற்று. புறம்-இடம். முன் பகையாய்ப் பொருது தோற்றுப் பின் திறை யிட்டானென்க. பட்டி மண்டபம்-வித்தியா மண்டபமாதலை "ஒட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள். பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்" "பன்னருங் கலைதெரிபட்டி மண்டபம்" என்றவற்றாலறிக. இதனை ஓலக்க மண்டபம் என்பாருமுளர். இவன், பகைவன்

க0ஊ-ச. அவந்தி வேந்தன் உவந்தனன் கொடுத்த

நிவந்துஓங்கு மரபின் தோரண வாயிலும்

அவந்தி வேந்தன்-அவந்தி நாட்டரசன். உவந்தனன் கொடுத்த-மகிழ்ந்து கொடுத்த, நிவந்து ஓங்கு மரபின் தோரண வாயிலும்-மிகவுயர்ந்த தொழின் முறைமையுடைய வாயிற்றோரணமும்.

அவந்தி-உஞ்சை. நிவந்தோங்கு-ஒருபொரு ளிருசொல். இவன், நண்பன்.

க0௫-க0. பொன்னினும் மணியினும் புனைந்தன ஆயினும்

நுண்வினைக் கம்மியர் காணா மரபின,
துயர்நீங்கு சிறப்பின்அவர் தொல்லோர் உதவிக்கு

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின, இவைதாம்
ஒருங்குடன் புணர்ந்துஆங்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தும்
அரும்பெறல் மரபின் மண்டபம்

பொன்னினும் மணியினும் புனைந்தன ஆயினும்-பொன்னாலும் மணியாலும்
புனையப்பட்டனவாயினும், நுண்வினைக் கம்மியர் காணா மரபின – நுண்ணிய
தொழிலை வல்ல கம்மியராற் செய்யப்படாதன ; துயர் நீங்கு சிறப்பின் அவர்
தொல்லோர்

உதவிக்கு-பிறர் துயர்நீங்குதற்கு ஏதுவாகிய சிறப்பினையுடைய அம்மூவருடைய
தொல்லோர் ரொரு காலத்துச் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக, மயன் விதித்துக்
கொடுத்த மரபின-மயனால் நிருமித்துக் கொடுக்கப்பட்ட இயல்பையுடையன; இவை
தாம் ஒருங்கு உடன் புணர்ந்து ஆங்கு-ஒன்றற்கொன்று சேய் நாட்டனவாகிய
இவைதாம் ஒரு நாட்டோரூரின்கண் ஒருங்கு சேரப்பட்டு, உயர்ந்தோர் ஏத்தும்
அரும்பெறல் மரபின் மண்டபம்-பெரியோரால் ஏத்தப்படும் பெறுதற்கரிய
தன்மையையுடைய மண்டபத்தும் ; காண்டல்-செய்தல். தொல்லோர் வானோர்க்குச்
செய்த உதவிக்கு என்றுமாம். மயன்-தெய்வத் தச்சன். விதித்தல்-மனத்தால் நிருமித்தல்.
தாம், ஆங்கு என்பன அசை. காணா மரபினும் கொடுத்த மரபினவுமாகிய பந்தர்
மண்டபம் தோரண வாயில் என்னுமிவை புணர்ந்து ஏத்தும் மண்டபம் என்க.
இம்மூன்றும் ஒருங்குகூடி ஒரு மண்டபமாதலை. மேல் நடுகற்காதையில், "வச்சிர
மவந்தி மகதமொடு குழீஇய, சித்திர மண்டபத்திருக்க வேந்தன்"என்றுரைத்தலானு
மறிக.

கக0. அன்றியும்,
அன்றியும்-அது வொழிந்தும்.

ககக-எ. வம்ப மாக்கள் தம்பெயர் பொறித்த
கண்ணெழுத்துப் படுத்த எண்ணுப் பல்பொதிக்
கடைமுக வாயிலும் கருந்தாழ்க் காவலும்
உடையோர் காவலும் ஒரீஇய ஆகிக்
கட்போர் உளர்எனின் கடுப்பத் தலைஏற்றிக்
கொட்பின் அல்லது கொடுத்தல் ஈயாது
உள்ளுநர்ப் பனிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்,

வம்பமாக்கள்-புதியோர்; தம்பெயர் பொறித்த-தம் பெயரெழுதிய, கண்ணெழுத்துப் படுத்த-அடையாளவெழுத்தினை இலச்சினையாக அமைத்த, எண்முப் பல் பொதி-பலவாகிய எண்களையுடைய பொதிகள், கடைமுக வாயிலும்-பண்டசாலை வாயிலையும், கருந்தாழ்க்காவலும்-வலிய தாழையுடைய அரணாகிய காவலையும், உடையோர் காவலும்-உடையோர் காத்திருக்குங் காவலையும், ஓரீஇயவாகி-நீங்கினவாகலான், கட்போர் உளர் எனின்-அவற்றைக் களவு செய்வோர் உளராயின், கடுப்பத் தலையேற்றி-அவர் கழுத்துக் கடுக்கப் பொதியைத் தலையில் வைத்து, கொட்பின் அல்லது-ஊரைச் சூழ்விப்பனல்லது, கொடுத்தலீயாது-அவற்கே அவற்றைக் கொடுத்து விடாதாலால், உள்ளூநர்ப் பனிக்கும்-களவென்பதனை மனத்தால் நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும், வெள் இடை மன்றமும்-வெளியான இடத்தையுடைய மன்றமும்;

வம்ப மாக்களாகிய உடையோர் என்க. வம்ப மாக்களாகிய கட்போர் என்றுமாம். கண்ணெழுத்து-குறியீட்டெழுத்து. கடைமுகவாயில்-ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பண்டங்கள் வந்து குவிந்திருக்கும் பண்டசாலை வாயில். பண்டசாலையின் புறத்தே கொண்டு போகப்பட்டு, வேறு அரணும் காவலும் இல்லாதிருக்கவும் என்க. உளரெனின் என்றது பெரும்பாலும் இலரென்பதனை விளக்கிற்று. கொட்பின், பனிக்கும் என்பன பிறவினையாக நின்றன. கட்போர் தமது தலையிற் சுமந்து சுழன்று திரியினல்லது என்றுரைத்தலுமாம்.

ககஅ-கஉக. கூனும் குறளும் ஊமும் செவிடும்
அழுகுமெய் யாளரும் முழுகினர் ஆடிப்
பழுதுஇல் காட்சி நன்னிறம் பெற்று
வலம்செயாக் கழியும் இலஞ்சி மன்றமும்,

கூனும் குறளும் ஊமும் செவிடும்-கூனரும் குறளரும் ஊமரும் செவிடரும், அழுகுமெய்யாளரும்-தொழு நோயால் அழுகிய உடம்பினை யுடையோரும், முழுகினர் ஆடி-முழுகி நீராடிய வளவில், பழுது இல் காட்சி நல்நிறம் பெற்று-பழுதில்லாத தோற்றத்தையுடைய நல்ல உருவத்தைப் பெற்று, வலம்செயாக்கழியும்-வலஞ்செய்து தொழுது நீங்கும், இலஞ்சி மன்றமும்-பொய்கையுடைய மன்றமும்.

கஉஉ-எ. வஞ்சம் உண்டு மயல்பகை உற்றோர்
நஞ்சம் உண்டு நடுங்குதுயர் உற்றோர்
அழல்வாய் நாகத்து ஆர்எயிறு அழுந்தினர்
கழல்கண் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்
சுழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கும்
நிழல்கால் நெடுங்கல் நின்ற மன்றமும்,

வஞ்சம் உண்டு மயற்பகை உற்றோர்-வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்தாட்ட உண்டு
 பித்தேறினாரும், நஞ்சம் உண்டு நடுங்கு துயர் உற்றோர்-நஞ்சை உண்டு
 நடுங்கும்படியான துன்பமுற்றோரும், அழல்வாய் நாகத்து ஆர் எயிறு அழுந்தினர்-
 அழலும் விடத்தையுடைய பாம்பின் கூரிய எயிறு அழுந்தக் கடியுண்டாரும், கழல்கண்
 கூளிக் கடுநவைப்பட்டோர்-பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேயினாற் கடுந்துன்ப
 முண்டாகப் பற்றப் பட்டோரும், சுழலவந்து தொழ-ஒருகாற் சூழவந்து
 தொழுதவளவிலே, துயர் நீங்கும்-அத்துயர்கள் நீங்குதற்குக் காரணமாகிய, நிழல் கால்
 நெடுங்கல் நின்ற மன்றமும்-ஒளியைச் சொரியும் நெடிய கல்நாட்டி நிற்கும் மன்றமும்;
 வஞ்சமுண்டு-வஞ்சனைப்பட்டு என்றுமாம். மயல்-மருள்; பித்து-மயலாகிய
 பகையென்க. அழல்-அழல்போலும் நஞ்சு. ஆர்-கூர்மை. கழற்கண் என்பதன்
 விகாரமாகக்கொண்டு பச்சைக்கழல் போலும் கண் என்றலுமாம். நவை-துன்பம். சுழல-
 சூழ.

கஉஅ-ஊசு. தவம்மறைந்து ஒழுகும் தன்மை இலாளர்
 அவம்மறைந்து ஒழுகும் அலவல் பெண்டிர்
 அறைபோகு அமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
 பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றாளர்என்
 கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோர்எனக்
 காதம் நான்கும் கடுங்குரல் எடுப்பிப்

பூதம் புடைத்துஉணும் பூத சதுக்கமும்,
 தவம் மறைந்து ஒழுகும் தன்மை இலாளர்-தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று
 கூடாவொழுக்கத்தில் ஒழுகும் தவத்தன்மையில்லாதவரும், அவம் மறைந்து ஒழுகும்
 அலவற் பெண்டிர்-மறைந்து தீநெறியில் ஒழுகும் அலவற் பெண்டிரும், அறைபோகு
 அமைச்சர்-கீழறுக்கும் அமைச்சரும், பிறர்மனை நயப்போர்- பிறர்மனைவியை
 விரும்புவோரும், பொய்க்கரியாளர்-பொய்ச்சான்று பகர்வோரும், புறங்கூற்றாளர்-
 புறங்கூறுவாரும் ஆகிய இவர்கள், என் கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படுவோர் என-என்
 கையிற் கொண்ட பாசத்திடத்து அகப்படுவோராவர் என்று, காதம் நான்கும் கடுங்குரல்
 எடுப்பி-அவ்வூர் நாற்காத வட்டகையும் கேட்கும்படி தனது கடிய குரலையெழுப்பி,
 பூதம் புடைத்து உணும் பூத சதுக்கமும்-பின் அங்ஙனஞ் செய்வோரைப் பாசத்தாற்கட்டி
 நிலத்திற் புடைத்து உண்ணும் பூதநிற்கும் பூத சதுக்கமும்; தவவேடம் மறைதற்கே
 இடமாயிற்றென்பார் தவ மறைந்து என்றார். தன்மை-தவத்திற்குரிய இயல்பு;
 நற்பண்புமாம். ஒழுகும் என்னும் பெயரெச்சம் இலாளர் என்பதன் விசுவயோடு முடியும்.
 அவம் ஒழுகுமென்க. அலவல்-அலவலை யென்பதன் விகாரம். அலவை யெனப் பாடங்
 கொள்வாருமுளர். ஆராயாது செய்யும் பெண்டிரென்க. பாசத்துக் கை-பாசத்திடத்து,
 பூதம் நின்றலாற் பூதசதுக்க மெனப் பெயரெய்திற்று. சதுக்கம்-நாற்சந்தி.

கஉரு-அ. அரைசுகோல் கோடினும் அறம்கூறு அவையத்து

உரைநூல் கோடி ஒருதிறம் பற்றினும்
நாவொடு நவிலாது நவைநீர் உகுத்துப்

பாவைநின்று அழுஉம் பாவை மன்றமும்,

அரசு கோல் கோடினும்-அரசனது செங்கோல் சிறிது வளைந்ததாயினும்,
அறம்கூறு அவையத்து உரை-தருமாசனத்தார் வழக்குரைக்கும் அவையத்தில் அவர்
உரைக்குமுரை, நூல்கோடி ஒரு திறம் பற்றினும்-நேர்மை திரிந்து ஒரு பக்கம் பற்றினும்,
நாவொடு நவிலாது-நாவாற் கூறாமல், நவைநீர் உகுத்துப் பாவை நின்று அழுஉம்
பாவை மன்றமும்-துன்பக் கண்ணீர் சொரிந்து அழுதலையுடைய பாவை நிற்கும் பாவை
மன்றமும்: (ஆகிய) நூல் - ஒழுங்கு. ஒரு திறம் பற்றல் - வாரம் பற்றல். நாவொடு-
நாவால். நவைநீர்-குற்றத்துக்காகச் சொரியும் நீருமாம். பாவை நின்றலால் பாவை
மன்றமெனப் பெயரெய்திற்று.

கங்கு-ச0. மெய்வகை உணர்ந்த விழுமியோர் ஏத்தும்

ஐவகை மன்றத்தும் அரும்பலி உறீஇ,

மெய்வகை உணர்ந்த விழுமியோர் ஏத்தும்-உண்மைத் திறத்தை யுணர்ந்த
சீரியோரால் ஏத்தப்படும், ஐவகை மன்றத்தும் அரும்பலிஉறீஇ-ஐவகைப்பட்ட
மன்றத்திடத்தும் அரிய பலியையிட்டு;

அரும்பெறல் மண்டபத்தும். அன்றியும், வெள்ளிடை மன்றம் முதலிய ஐவகை
மன்றத்தும் பலியிட்டு என்க. பீடிகையிற் பலி யூட்ட மண்டபத்தும் மன்றத்தும்
பலியிட்டு என்றியையும்.

கசக-ச. வச்சிரக் கோட்டத்து மணம்கெழு முரசம்

கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை ஏற்றி,

வால்வெண் களிற்றுஅரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்

கால்கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றித்

வச்சிரக் கோட்டத்து மணம்கெழு முரசம்-வச்சிரக் கோட்டத்திலிருக்கும் மங்கல
முரசை, கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை ஏற்றி-கச்சையை அணிந்த யானையின்
பிடரிடத்தே ஏற்றி, வால் வெண் களிற்று அரசு வயங்கிய கோட்டத்து-மிக்க
வெண்மையுடைய அயிராவதம் நிற்கும் கோயிலிற் சென்று, கால்கோள் விழவின்
கடைநிலை சாற்றி-விழாவின் தொடக்கமும் முடிவும் சாற்றி;

பண்டு தேவர்களின் படைக்கலம், ஊர்தி முதலியவற்றுக்கும் தனித்தனியே
கோயில்கள் இருந்தனவென்க. மணம்கெழு முரசு-விழா முரசு. கச்சை-கீழ் வயிற்றிற்
கச்சை. தலை-இடம். வால்-இளமையுமாம். களிற்றரசு-அயிராவதம். கால்கோள்-
தொடக்கம். விழவின் கால்கோளும் கடை நிலையும்-என்க. களிற்றரசிற்குச் சாற்றினர்
அஃது இந்திரனைக் கொணர்தற்கு.

"வச்சிரக் கோட்டத்து மணமுழா வாங்கிக்
கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி"

என்றார் மணிமேகலையுள்ளும்.

கசுரு-சு. தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து

மங்கல நெடுங்கொடி வான்உற எடுத்து,

தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து-பூமியிற்றங்கிய முறைமையையுடைய கற்பகம் நிற்கும் கோயின் முன்னர், மங்கல நெடுங்கொடி வான்உற எடுத்து- அட்டமங்கலத்தோடு நெடிய கொடியை வானிலே செல்ல எடுத்து ; இந்திரன் தனது நிழலிற் றங்கிய செருக்கையுடைய தருவென்றுமாம். தரு-கற்பகத் தரு. கொடி- அயிராவதம் எழுதிய கொடி.

கசுஎ-ருசு. மரகத மணியொடு வயிரம் குயிற்றிப்

பவளத் திரள்கால் பைம்பொன் வேதிகை

நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத்து யாங்கணும்

கிம்புரிப்பகுவாய்க்கிளர்முத்து ஒழுக்கத்து

மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்

தோரணம் நிலைஇய தோம்அறு பசும்பொன்

பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை

பாவை விளக்குப் பசும்பொன் படாகை

தூமயிர்க் கவரி சுந்தரச் சுண்ணத்து

மேவிய கொள்கை வீதியில் செறிந்துஆங்கு,

மரகத மணியொடு வயிரம் குயிற்றி-மரகதம் வயிரம் என்னுமிவற்றை விளிம்பிலே ஆயப் பலகையாகப் படுத்து, பவளத் திரள்கால்-அதன்மீதே செம்பவளத் தூண்களை நிறைத்த, பைம்பொன் வேதிகை-பசும்பொன்னாலாகிய திண்ணைகளையுடைய, நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத்து யாங்கணும்-நெடிய நிலைகளையுடைய மாளிகைகளின் வாயிலிடந்தோறும், கிம்புரி-கிம்புரி செறித்த கொம்பினையும், பகுவாய்க் கிளர்முத்து ஒழுக்கத்து-அங்காந்த வாயாற் கான்ற பருமுத்தொழுங்கினையுமுடைய, மங்கலம் பொறித்த-அட்டமங்கலங்களையும் பொறித்த, மகரவாசிகைத் தோரணம்-வாசிகை வடிவாக வளையச் செய்த மகர தோரணங்கள், நிலைஇய-நிலைபெற்ற, தோம் அறு பசும் பொற் பூரண கும்பத்து- குற்றமற்ற பசிய பொன்னாற் செய்த நிறைகுடமும், பொலிந்த பாலிகை-பொலிவு பெற்ற முளைப்பாலிகையும், பாவை விளக்கு-பாவை விளக்கும், பசும்பொற் படாகை- பசும் பொன்னாலாய கொடியும், தூமயிர்க்கவரி-வெள்ளிய மயிரையுடைய சாமரையும், சுந்தரச்சுண்ணத்து-அழகிய பொற்சுண்ணத்துடனே, மேவிய கொள்கை வீதியில்- பொருந்திய இயல்பினையுடைய வீதியிலே, செறிந்து-நெருங்கி; குயிற்றிய என்னும் பாடத்திற்கு வயிரங் குயிற்றிய காலையுடைய வேதிகை என்க. கிம்புரி- கொம்பிலணியும் பூண். வாசிகை-வளைத்த மாலை; திருவாசியுமாம்.கிம்புரியையும்,முத்தொழுக்கத்தையுமுடைய மகர தோரணம்

நிலைபெற்ற வீதியெனவும், பூரண கும்பம் முதலியன மேவிய வீதி யெனவும் தனித்தனி கூட்டுக. கிம்புரிப் பகுவாய்-மகரவாய் என்பது அரும்பதவுரை. பாவை விளக்கு-பாவை நின்று ஏந்திய விளக்கு. பாலிகை, பாவை விளக்கு என்பவற்றோடும் பசும்பொன் என்பதனைக் கூட்டுக. படாகை-கொடி. ஆங்கு- அசை.

கருஎ-சூ0. ஐம்பெருங் குழுவும் எண்பேர் ஆயமும்
அரசு குமரரும் பரத குமரரும்
கவர்ப்பரிப் புரவியர் களிற்றின் தொகுதியர்
இவர்ப்பரித் தேரினர் இயைந்துஒருங்கு ஈண்டி

ஐம்பெருங் குழுவும் எண்பேராயமும்-அரசு குமரரும் பரத குமரரும் – அரசு குமரரும் வணிக குமரரும், கவர் பரிப் புரவியர்-பகுத்து விரையும் குதிரையினராய், களிற்றின் தொகுதியர்-யானையின் திரட்சியினராய், இவர் பரித் தேரினர்-மேலே பாயும் குதிரை பூட்டிய தேரினராய், இயைந்து ஒருங்கு ஈண்டி-தம்மிற் பொருந்தி ஒன்றுபடத் திரண்டு ; ஐம்பெருங் குழுவாவன: "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர். தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண நென்றிவர். பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே" எனுமிவர். இவ்வைந்து கூட்டமே பஞ்சாயம் எனப்படும். எண்பேராயமாவன: "கரமத் தியலவர் கரும் காரர், கனகச் சுற்றங் கடைகாப்பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர். யானை வீர ரிவுளி மறவர். இணைய ரெண்பே ராய மென்ப" எனுமிவர். இனி, "சாந்துபூக் கச்சாடை பாக்கிலை கஞ்சுகநெய், ஆய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தோர்-வேந்தர்க்கு, மாசனம்பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்சர், ஆசி லவைக்களத்தா ரைந்து" எனக் காட்டுவர் அரும்பதவுரை யாசிரியர். இவர்தல்-தேரைக் கொண்டெழுதல். குழுவும் ஆயமும் வீதியிற் செறிந்து, குமரரும் குமரரும் ஈண்டி என்றியைக்க. பரதர்-வணிகர். புரவியர் களிற்றினர் தேரினரான அரசுகுமரரும் என்றியைத்தலுமாம்.

கசூக-அ. அரைசுமேம் படிஇய அகனிலை மருங்கில்
உரைசால் மன்னன் கொற்றம் கொள்கென
மாஇரு ஞாலத்து மன்உயிர் காக்கும்
ஆயிரத்து ஓர்எட்டு அரசுதலைக் கொண்ட
தண்நறுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்
புண்ணிய நல்நீர் பொன்குடத்து ஏந்தி
மண்ணகம் மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீர் ஆட்டி,

அரைசு மேம்படிஇய-தம் அரசனை மேம்படுத்தற்கு, அகனிலை மருங்கில்- அப்பதியின்கண்ணே, உரைசால் மன்னன் கொற்றம் கொள்கென-புகழமைந்த வேந்தன் கொற்றம் கொள்வானாக என வாழ்த்தி. மாஇரு ஞாலத்து மன்உயிர் காக்கும்-மிகப் பெரிய புவியின் கண்ணே மிக்க உயிர்களைப் புரக்கும், ஆயிரத்து ஓர் எட்டு அரசுதலைக் கொண்ட-ஆயிரத்தெட்டு அரசு தலையிற்கொண்ட, தண் நறுங்காவிரி-

குளிர்ந்த நறிய காவிரியின், தாதுமலி பெருந்துறைப் புண்ணிய நல்நீர்-பூந்தாது நிறைந்த பெரிய சங்கமத் துறையில் நன்றாகிய தீர்த்த நீரை, பொற்குடத்து ஏந்தி-
பொற்குடத்தால் ஏந்தி, மண்ணகம் மருள-மண்ணிலுள்ளோர் மருட்சியுறவும், வானகம் வியப்ப-விண்ணிலுள்ளோர் வியக்கவும், விண்ணவர் தலைவனை-வானோர்க் கரசனாய் இந்திரனை, விழுநீர் ஆட்டி-மஞ்சனமாட்ட;

அகனிலை-ஊர். ஆயிரத்தெட்டுக் கலசநீர் கொண்டு மஞ்சன மாட்டுதல் மரபு. பொற்குடத்து நீரை ஏந்தி யென்றுமாம். ஆட்டி-ஆட்டவெனத் திரிக்க. அரச குமரரும் பரத குமரரும் மஞ்சன மாட்டவென்க.

(அடி : மண்ணக மருள-மண்ணகம் விண்ணகமாய் மாறாட அன்றி மண்ணிலுள்ளோர் இப்படியே அவ் விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக் காணவென்க. வானகம் வியப்ப-வானகத்துள்ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறைப்புடைத் தென்று வியக்க. விண்ணவர் தலைவன்-ஈண்டு அவன் வச்சிரம்.)

ககூ-எரு. பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்
மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ

நான்மறை மரபின் தீமுறை ஒருபால்,
பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்-தாய் வயிற்றுப் பிறவாத

திருமேநியையுடைய மாதேவனாகிய இறைவன் கோயிலும், அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்-ஆறுமுகத்தையும் செய்ய நிறத்தையுமுடைய முருகவேளின் அழகு விளங்குகின்ற கோயிலும், வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்-வெள்ளிய சங்கு போலும் நிறத்தையுடைய பலதேவன் கோயிலும், நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்-நீலமணி போலும் நிறத்தையுடைய நெடிய மால் கோயிலும், மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்-முத்துமாலை யணிந்த வெண்கொற்றக் குடையுடைய இந்திரன் கோயிலும் ஆகிய இவற்றில் மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ - மிக்க முதுமையையுடைய இறைவனது வாய்மையிற் றப்பாத, நான்மறை மரபின் தீமுறை ஒருபால்-நாலாகிய வேதங்கள் சொல்லிய நெறியே ஒரு பக்கம் ஓமங்கள் நடக்க; பிறவா யாக்கை என விசேடித்தமையால் உயிரில்பாகிய பிறப்பிறப்பில்லாதவன் இறைவன் ஒருனே யென்பது பெற்றாம். அவன் யாவர்க்கும் தாயும் தந்தையு மாதலன்றி அவனுக்கொரு தாய் தந்தை யின்மையைத் "தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன் காணேடி" என்பதனானு மறிக. யாக்கை-அருளாற் கொள்ளுந் திருமேனி ; யாக்கையிற் பிறவாத பெரியோன் எனினும்அமையும். வாலியோன்- வெண்ணிறமுடையோன்: ஈண்டுப் பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. மாமுது முதல்வன்- சிவபிரான் ; "முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருள்" ஆதலின் மாமுது முதல்வன் என்றார். வாய்மையின் வழா என்பதற்கு வாயினின்றும் நீங்காத

என்றுரைத்தலுமாம். "நன்றாய்ந்த நீணிமிர் சடை, முதுமுதல்வன் வாய் போகா, தொன்று புரிந்த வீரிரண்டின், ஆறுணர்ந்த வொருமுது நூல்" என்பதுங் காண்க. முதுமுதல்வன் பிரமன் என்பாருமுள்.

கஎகூ-அ. நால்வகைத் தேவரும் மூவறு கணங்களும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து

வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந்து ஒருபால்,

நால்வகைத் தேவரும்-நால்வகைப்பட்ட தேவரும், மூவறு கணங்களும்-பதினெண் வகைப்பட்ட கணங்களும் என, பால் வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து-வேற்றுமை தெரிந்து வகுக்கப்பட்ட இனமாகிய தோற்றத்தையுடைய, வேறு வேறு கடவுளர் சாறு சிறந்து

ஒருபால்-வெவ்வேறு கடவுளரது விழா ஒரு பக்கம் சிறக்க;

நால்வகைத் தேவராவார் : வசுக்கள் எண்மரும், ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவரும் என நால்வகைப்பட்ட முப்பத்து மூவர். மூவறு கணங்களாவார் : தேவர், அசுரர், முனிவர், கின்னரர், கிம்புருடர், கருடர், இயக்கர், இராக்கதர், கந்தருவர், சித்தர், சாரணர், வித்தியாதரர், நாகர், பூதம், வேதாளம், தாராகணம், ஆகாசவாசிகள், போகபூமியோர் என்னுமிவர் ; பிறவாறு முரைப்பர்.

கஎகூ-அக. அறவோர் பள்ளியும் அறன்ஓம் படையும்
புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமும்

திறவோர் உரைக்கும் செயல்சிறந்து ஒருபால்,

அறவோர் பள்ளியும்-அருகர் புத்தர் பள்ளிகளிலும், அறன் ஓம்படையும்- அறத்தினைப் புரக்கும் சாலைகளிலும், புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமும்- மதிற்புறத்தேயுள்ள புண்ணியத் தானங்களிலும், திறவோர் உரைக்கும் செயல் சிறந்து ஒரு பால்-அறத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்தோர் தருமம் போதிக்கும் செயல் ஒரு பக்கம் சிறக்க ; ஓம்படை-பாதுகாவல். ஈண்டு அவ்விடத்தை யுணர்த்திற்று. கோட்டம், ஈண்டு மதில். புண்ணியத்தானம்-பொதியின்முதலாயின. மணி மேகலையுள், "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீறாக,வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை, ஆற்றி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின், தண்மணற் பந்தரும் தாழ்தரு பொதியிலும் புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின் " என வருதல் ஈண்டு அறியற்பாலது.

கஅஉ-ஊ. கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்னர்

அடித்தளை நீக்க அருள்சிறந்து ஒருபால்,

கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்னர்-கொடியணிந்த தேரையுடைய
அரசனொடு பகையாய்ச் சிறைப்படுத்தப்பட்ட மன்னர்களின், அடித்தளை நீக்க அருள்
சிறந்து ஒருபால்-அடியிற் பிணித்த தளையை நீக்கிச் சிறைவீடு செய்தற்கு ஒரு பக்கம்
அருள் சிறக்க; வேந்தனொடு என்பதில் ஒரு அசையுமாம்.

கஅச-சு. கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்
பண்யாழ்ப் புலவர் பாடல் பாணரொடு

எண்அருஞ் சிறப்பின் இசைசிறந்து ஒருபால்,

கண்ணுள்ளாளர்-கூத்தரும், கருவிக் குயிலுவர்-குயிலுவக் கருவியாளரும், பண்யாழ்ப்
புலவர்-பண்ணப்பட்ட யாழ் வாசிக்கவல்ல புலவரும், பாடற் பாணரொடு - கண்டத்தாற்
பாடும் பாணரும் என்னும் இவர்களுடைய, எண் அருஞ் சிறப்பின் இசை சிறந்து
ஒருபால்-அளந்தறிதற்கரிய சிறப்பினையுடைய இசைகள் ஒரு பக்கம் சிறக்க;
கருவிக் குயிலுவர்-குழலரும், தோற்கருவியாளரும் ஆம்.

கஅஎ-அ. முழவுக்கண் துயிலாது முடுக்கரும் வீதியும்
விழவுக்களி சிறந்த வியலுள் ஆங்கண்

முழவுக்கண் துயிலாது-கங்குலும் பகலும் இங்ஙனம் நடத்தலால் முழவின் கண்கள்
அடங்குதலன்றி, முடுக்கரும் வீதியும்-குறுந்தெருக்களும் பெருவீதிகளும், விழவுக்களி
சிறந்த-விழவாற் களிப்புமிக்க, வியலுள் ஆங்கண்-அகன்ற ஊரிடத்து ; ஓமமும், சாறும்,
செயலும், அருளும், இசையும் ஒவ்வொருபாற் சிறக்க, நீராட்டக் களிசிறந்த ஊர் என்க.

கஅக-உ0௩. காதல் கொழுநனைப் பிரிந்து அலர் எய்தா
மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னொடு
இல்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை
தாழிக் குவளை சூழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து
காமக் களிமகிழ்வு எய்திக் காமர்
பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில்ஆட்டு அமர்ந்து
நாள்மகிழ் இருக்கை நாள்அங் காடியில்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையும் சாந்தும் புலராது சிறந்து
நகையாடு ஆயத்து நன்மொழி திளைத்துக்
குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரத்தரொடு
திரிதரு மரபின் கோவலன் போல
இளிவாய் வண்டினொடு இன்இள வேனிலொடு

மலய மாருதம் திரிதரு மறுகில்,

காதற் கொழுநனைப் பிரிந்து அலர் எய்தா-தன்னாற் காதலிக்கப்பட்ட

கொழுநனைப் பிரிந்து மெய்வேறு பாட்டால் அலரெய்தாத, மாதர் கொடுங்குழை

மாதவி தன்னோடு-அழகிய வளைந்த மகரக் குழையையுடைய மாதவியோடு,
இல்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை-இல்லிலே வளராநின்ற முல்லையும் மல்லிகையும்,
இருவாட்சியும், தாழிக் குவளை சூழ் செங்கழுநீர்-தாழியுள் மலர்ந்த குவளையும்
வண்டுசூழும் செங்கழுநீரும் ஆகிய பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து-
பூக்கள் நெருங்கிய கோதையாகி பிணையலால் விளக்கமுற்று, காமக் களி மகிழ்வு
எய்தி-காமமாகிய கள்ளுண்டு களித்து, காமர் பூம்பொதி நறு விரைப் பொழில் ஆட்டு
அமர்ந்த-அழகிய நறிய மணம் பொதிந்த பூம்பொழிலில் விளையாட்டை விரும்பி, நால்
மகிழ் இருக்கை நாளங்காடியில்-நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும் இருப்பையுடைய
நாளங்காடியில், பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்கு-பூ விற்குமிடங்களின் பல பூக்களின்
மணமாகிய புதிய மணத்தின் உள்புக்கு, புகையும் சாந்தும் புலராது சிறந்து-அகிற்புகை
சாந்தென்னும் இவற்றின் செவ்வி வாய்ப்பு மிக்கு, நகையாடு ஆயத்து நன்மொழி
திளைத்து-நகைத்து விளையாடும் கூட்டத்தோடே காமக்குறிப்பாகிய மகிழ்ச்சி
மொழியிலே இடைவிடாது பயின்று, குரல்வாய்ப் பாணரொடு குரலென்னும்
இசையைப்பாடும் வாயையுடைய பாணரோடும், நகரப் பரத்தரொடு-நகரத்திலுள்ள
தூர்த்தரோடும், திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல-உலாத்துந் தன்மையையுடைய
கோவலனைப் போல, இளிவாய் வண்டினொடு-இளியென்னும் இசையைப் பாடும்
வண்டினோடும், இன் இள வேனிலொடு-இளிய இளவேனிலோடும், மலையமாருதம்-
பொதியிற் காற்றாகிய இளந்தென்றல், திரிதரு மறுகில்- உலாவுதலைச் செய்யும்
வீதியிடத்தே;

ஊரிலே கோவலன்போல மாருதம் திரிதரு மறுகில் என்க. காதற் கொழுநனை
என்பது முதல் நன்மொழி திளைத்து என்பது காறும் கோவலற்கும் மாருதத்திற்கும் ஒத்த
பண்பு. கண்ணகி பிரிந்து அலரெய்தலால் அலரெய்தாத மாதவி என்றார்.
மாருதத்திற்கேற்ப உரைக்குமிடத்து மாதவி குருக்கத்தியாம். இப்பொருட்டு:
கொழுநனைப்பிரிந்து கொழுவிய -அரும்பாந்தன்மையை விட்டு, அலர் எய்தா-முதிர்ந்து
அலராகாத, கொடுங்குழை-வளைந்த தளிரையுடைய என்றுரைத்துக் கொள்க. இல்வளர்
என்னும் அடையை முல்லை முதலிய மூன்றற்கும், சூழ் என்னும் அடையை எல்லாப்
பூக்கட்கும் கூட்டுக. சூழ்தல் வினைக்கு வண்டு என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. கோதை-
ஒழுங்காகிய என்றுமாம். ஆட்டு- விளையாட்டு ; புணர்ச்சி. பூ விற்குமிடத்தைக் கானம்
என்றது பூக்களின் மிகுதிபற்றி. குரலுக்கு இளி கிளையாதலின் குரல்வாய். இளிவாய்
என்றார். பரத்தர், பழிகாமுகர்; தூர்த்தர். மாருதத்திற்குக் கோவலனும், வண்டிற்குப்
பாணரும், வேளிர்குப் பரத்தரும் உவமம். அடிகள் இவ்வுவம வாயிலாகக் காமத்தாற்
கோவலனெய்திய சிறுமையை அங்கை நெல்லியென விளக்கியுள்ளார். பாணர் முதலிய
மூவரோடும் வண்டு முதலிய மூன்றற்கும் உள்ள ஒத்த பண்புகளை யறிந்து உவமங்
கூறிய திறப்பாடு பெரிதும் பாராட்டற்குரியதாகும். பாடுதலும் கள்ளுண்டலும்
பாணர்க்கும் வண்டுக்கும் ஒத்த பண்பு ; கோவலன் பரத்தர் பற்றுக்கோடாகப்

பாணரொடுந் திரிதல்போல மாருதம் இளவேனில் பற்றுக்கோடாக வண்டோடும் திரியா நின்றது; என்றின்னோரன்ன நயங்களை ஓர்ந்துணர்க.

இனி, அவ்வீதி வருணனை கூறப்படுகின்றது.

உ0ச-உ0௭. கருமுகில் சுமந்து குறுமுயல் ஒழித்துஆங்கு
இருகருங் கயலொடு இடைக்குமிழ் எழுதி
அங்கண் வானத்து அரவுப்பகை அஞ்சித்
திங்களும் ஈண்டுத் திரிதலும் உண்டுகொல்

கருமுகில் சுமந்து குறுமுயல் ஒழித்து ஆங்கு-கரிய மேகத்தைச் சுமந்து சிறிய முயற்கறையை யொழித்து, இரு கருங்கயலோடு இடைக்குமிழ் எழுதி-இருமருங்கினும் இரண்டு கரிய கயலினையும் இடையே ஒரு குமிழ் மலரையும் எழுதி, அங்கண் வானத்து அரவுப்பகை அஞ்சி-அழகிய வானத்திடத்தே அரவாகிய பகை செறுமென்று அஞ்சி, திங்களும் ஈண்டுத் திரிதலும் உண்டுகொல்-திங்களும் இந்நிலத்தே இங்ஙனம் உள்வரிக் கோலங்கொண்டு திரிகின்றது கொல்லோ எனவும்; திங்கள் அரவுப் பகை யஞ்சிச் சுமந்து ஒழித்து எழுதி ஈண்டுத் திரிதலுண்டோ என்க. ஆங்கு , அசை. திங்களும் என்னும் உம்மை சிறப்பு. திரிதலும் என்பதில் எச்சம்; அசையுமாம். குறுமுயலொழித்த திங்கள் முகமும், கருமுகில் கூந்தலும், இருகருங்கயல் கண்களும் குமிழ் மூக்குமாம். இதன்கண் அற்புத வுவமை, தற்குறிப்பேற்றவுவமை, ஐயவுவமை என்னும் அணிகள் அமைந்து இன்பம் விளைக்கின்றன. பின் வருவனவற்றிலும் இன்ன அணிகள் பொருந்தியுள்ளமை காண்க.

உ0அ-கக. நீர்வாய் திங்கள் நீள்நிலத்து அமுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி
மீன்ஏற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற வளர்த்த
வான வல்லி வருதலும் உண்டுகொல்.

நீர்வாய் திங்கள் நீள்நிலத்து-ஈரம் வாய்ப்புப் பெற்ற திங்களாகிய பெரிய நிலத்தே, அமுதின் சீர்வாய் துவலைத்திருநீர் மாந்தி-அமுத கலையின் சீர்மை பொருந்திய துவலையையுடைய அழகிய நீரைப் பருகி, மீன் ஏற்றுக்கொடியோன் மெய்பெற வளர்த்த-வடிவுபெற மகரக் கொடியையுடைய காமனானவன் வளர்த்த, வானவல்லி வருதலும் உண்டு கொல்-மின்னுக் கொடியாவது இந்நிலத்தே வருதலும் உண்டாயிற்றோ எனவும்; அமுதின் நீர் எனவும், மாந்தி மெய்பெற எனவும், கொடியோன் வளர்த்த எனவும் கூட்டுக. இனி, மெய்பெற என்பதற்குக் காமன்றான் முன்பு இறைவனது நுதல்விழியானிழந்த தன் மெய்பெறுதற்காக என்று கூறி, வளர் என ஒரு சொல் வருவித்து, மாந்தி வளர் வளர்த்த என்றுரைப்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.

உகஉ-௭. இருநில மன்னற்குப் பெருவளம் காட்டத்

திருமகள் புகுந்ததுஇச் செழும்பதி ஆம்என
எரிநிறத்து இலவமும் முல்லையும் அன்றியும்
கருநெடுங் குவளையும் குமிழும் பூத்துஆங்கு
உள்வரி கோலத்து உறுதுணை தேடிக்
கள்ளக் கமலம் திரிதலும் உண்டுகொல்.

இருநில மன்னர்க்குப் பெருவளம் காட்ட-பெரிய நிலத்தினையுடைய அரசர்க்குத் தனது பெரிய வளத்தினைக் காட்ட வேண்டி, திருமகள் புகுந்தது இச் செழும்பதி ஆம் என-இலக்குமிவந்து புகுந்திருப்பது இந்தச் செழுமையுடைய நகராகுமெனக் கருதி, எரிநிறத்து இலவமும் முல்லையும் அன்றியும்-எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவ மலரும் பல முல்லையரும்புகளும் அன்றியும், கருநெடுங் குவளையும் குமிழும் பூத்து-இரண்டு பெரிய நீலோற்பல மலரும் ஒரு குமிழ் மலரும் ஆகிய இவற்றைப் பூத்து, ஆங்கு-பூத்த அப்பொழுதே, உள்வரிக் கோலத்து உறுதுணை தேடி-உள்வரிக் கோலத்தோடு தனக்குப் பொருந்திய துணையாகிய திருமகளைத் தேடி, கள்ளக் கமலம் திரிதலும் உண்டு கொல்-கள்ளத்தையுடைய தாமரை திரிதலும் உண்டாயிற்றோ எனவும், திருமகள் புகுந்தது இச்செழும்பதி என்றிருப்பினும், பதிக்கண் புகுந்துளாள் என்பது கருத்தாகக் கொள்க தனது வளம்-தன்னாலாகும் வளம்; செல்வமும் அழகும். இலவம் வாயும், முல்லை பல்லும். குவளை கண்ணும் குமிழ் மூக்கும், கமலம் முகமும் ஆம். நீர்ப் பூவாகிய கமலம் கோட்டுப் பூ, கொடிப் பூ, நீர்ப்பூ, ஆகியவற்றைத் தன்னகத்தே பூத்ததென்றார். உள்வரிக் கோலம்-கிருத்திரிமவேடம்;பொய்யுரு. என்றும் தன்னகத் திருப்பாளாகலின திருமகளைத் தாமரைக்குத் துணையென்றார். கள்ளக் கமலம்-கள்ளையுடைய அக்கமலம் என்பது இயல்பாய் பொருள். தாமரை மலரே இலவம் முதலியவற்றைப் பூத்துக் கொண்டு உருத்திரிந்து முகம் என்ற பெயருடன் திரியாநிற்கின்றது என அற்புதம் தோன்றக் கூறினார். ஆங்கு: அசையுமாம்.

உகஅ-உந. மன்னவன் செங்கோல் மறுத்தல் அஞ்சிப்
பல்உயிர் பருகும் பகுவாய்க் கூற்றம்
ஆண்மையில் திரிந்துதன் அருந்தொழில் திரியாது
நாண்உடைக் கோலத்து நகைமுகம் கோட்டிப்
பண்மொழி நரம்பின் திவவுயாழ் மிழற்றிப்

பெண்மையில் திரியும் பெற்றியும் உண்டுஎன,
மன்னவன் செங்கோல் மறுத்தல் அஞ்சி-அரசனது செங்கோலை

மறுத்ததாகுமென்றஞ்சி, பல் உயிர் பருகும் பகுவாய்க் கூற்றம்-பல வுயிரையும் பருகும் திறந்த வாயையுடைய கூற்றம், ஆண்மையில் திரிந்து-ஆணியல்பு திரிந்து, அருந்தொழில் திரியாது-தனது கொலைத் தொழிலின் வேறுபடாது, நாண் உடைகோலத்து நகைமுகம் காட்டி-நாணிணையுடைய கோலத்தையும் நகை பொருந்திய முகத்தையும் உண்டாக்கிக் கொண்டு, பண்மொழி நரம்பின் திவவுயாழ் மிழற்றி-திவவிணையுடைய யாழின் நரம்புபோலப் பண்ணாகிய மொழியைப் பேசி,

பெண்மையில் திரியும் பெற்றியும் உண்டுஎன-பெண்ணுருவோடு இங்கே திரியுந் தன்மையும் உண்டாயிற்றோ எனவும்,

கூற்றம் ஆணுருவோடு திரிந்து உயிர் பருகில் செங்கோலை மறுத்ததாகு மென்றஞ்சி ஆணுருவொழித்துப் பெண்ணுருவோடு தொழில் வேறுபடாது திரியும் பெற்றி யென்க. ஆண்மை-கடுத்த முகமும் இடித்த குரலும் முதலியவற்றோடு கூடிய ஆண்வடிவு. கோட்டி-வளைத்து என்றுமாம். திவவு, யாழின் கோட்டிலுள்ள நரம்புக் கட்டு, யாழ் நரம்பின் மொழி மிழற்றி என மாறுக. பெண்மை நானுடைக் கோலமும் நகை முகமும் பண்மொழி மிழற்றலுமுடைய பெண் வடிவு. உண்டுகொல் என இடைச்சொல் விரித்துரைக்க. கூற்றமே பெண்ணுருக்கொண்டு திரிந்த தென்றார்.

"பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன் பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு" என்பது காண்க.

உஉச-ஊச. உருவி லாளன் ஒருபெருஞ் சேனை
இகல்அமர் ஆட்டி எதிர்நின்று விலக்கிஅவர்
எழுதுவரி கோலம் முழுமெயும் உறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோள் கணவரொடு
உடன்உறைவு மரீஇ ஒழுக்கொடு புணர்ந்த
வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்
மாதர்வாள் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவளைப்
போது புறங்கொடுத்துப் போகிய செங்கடை
விருந்தின் தீர்ந்திலது ஆயின் யாவதும்
மருந்தும் தரும்கொல்இம் மாநில வரைப்புஎனக்
கையற்று நடுங்கும் நல்வினை நடுநாள்:

உருவிலாளன் ஒரு பெருஞ்சேனை-அநங்கனுடைய ஒப்பற்ற பெரிய சேனையாகிய பரத்தையரது, இகல் அமர் ஆட்டி-ஊடலாகிய மாறுபட்ட போரை இங்ஙனம் புகழ்ந்து சொல்லி வென்று, எதிர் நின்று விலக்கி-அவர் போகாமல் எதிர் நின்று தடுத்துப் புணர்தலின், அவர் எழுதுவரி கோலம் முழு மெயும் உறீஇ-அவருடைய மார்பிலும் தோளிலு மெழுதிய தொய்யில் முதலிய பத்திக் கீற்றுத் தமது மார்பமுழுதும் உறுதலானே, விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட் கணவரொடு, உடன் உறைவு மரீஇ-உடன் உறைதலைப் பொருந்தி, ஒழுக்கொடு புணர்ந்த-வழி பாட்டுடன் கூடிப் புணர்ந்த, வடமீன்கற்பின் மனையுறை மகளிர் - அருந்ததிபோலும் கற்பையுடைய இல்லற மகளிரை, (அக்கணவரே). மாதர்வாள் முகத்து-இம் மாதருடைய ஒளிபொருந்திய முகத்து, மணித்தோட்டுக் குவளைப்போது புறங்கொடுத்துப் போகிய செங்கடை-நீலமணிபோலும் இதழையுடைய குவளைப் பூக்கள் புறங்கொடுத்துப் போதற்குக் காரணமாகிய கரிய கண்களின் கடைச் சிவப்பு, விருந்தின் தீர்ந்திலது ஆயின்-அவ்விருந்தால் நீங்கியதில்லையாயின், யாவதும் மருந்தும் தருங்கொல் இம் மாநில வரைப்பு என- இப்பெரிய நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவல்லதோ எனத் தமது நெஞ்சொடு கூறி, கையற்று நடுங்கும்-செயலற்று நடுங்காநிற்கும், நல்வினை

நடுநாள் - விழா நடு நாளில்; ஆட்டி-வென்று. புலவியாற் கூடாத மகளிரை உண்டுகொல் உண்டுகொல் உண்டுகொல் உண்டுகொல் என்று புகழ்ந்து புலவி தீர்த்து என்றபடி, வரிகோலம், வினைத்தொகை. இனி, வீதியிற் கண்டோர்கள் அங்ஙனம் புகழ்ந்து கூறக் காமன் சேனையாகிய மகளிர் தம் உறுப்புகளால் அமர்ச்செய்வித்துப் போவாரைப் போகாமற் றடுத்தலின் அவருடைய தொய்யில் முதலியன உறுதலால் விருந்தொடு புக்க கணவர் என்றுமாம். பரத்தையரது எழுதுவரி கோலத்தைத் தம் உடம்பிலே கொண்டு வருதலாற் பரத்தையர் கூட்டமுண்மை யுணர்ந்து உள்ளங் கொதிக்கும் மனைவியரின் சிவப்பினை மாற்றுதற்கு விருந்தொடு புக்காரென்க. எனவே, விருந்தினரைக் கண்டுழி ஊடலைக் கைவிடுத்துக் கணவரையும் விருந்தினரையும் எதிரேற்று மகிழ்தல் கற்புடை மகளிரின் கடப்பாடாதல் பெற்றாம். ஒழுக்கொடு புணர்ந்து உடனுறைவு மரீஇய என்று மாறுதலுமாம். மகளிரைக் கணவர் நெஞ்சொடு புகழ்ந்துகூறி நடுங்கும் என்க. மனைவியர் ஊடல் தீர்ந்திலதாயிற் செய்வதொன்றின்மையை நினைந்து நடுங்குவர். நில

வரைப்புநிலவெல்லையிலுள்ளோர்; அன்றி மிருத சஞ்சீவினி யிறுதியாகவுள்ள மருந்துகளைத் தரும் நிலம் இதற்கொரு மருந்து தரமாட்டா தென்றுமாம். நல்வினை- நன்றாகிய வினை; விழா.

உரு-சு0. உள்அகம் நறுந்தாது உறைப்பமீது அழிந்து
 கள்உக நடுங்கும் கழுநீர் போலக்
 கண்ணகி கருங்கணும் மாதவி செங்கணும்
 உள்நிறை கரந்துஅகத்து ஒளித்துநீர் உகுத்தன
 எண்ணுமுறை இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன
 விண்ணவர் கோமான் விழவுநாள் அகத்துஎன்
 உள் அகம் நறுந் தாது உறைப்ப-உள்ளேயுள்ள நறிய தாதுகள் ஊறிப்
 பிலிற்றுதலால், மீது அழிந்து கள்உக நடுங்கும் கழுநீர் போல-தேன்அகம் நிறைந்துமீது அழியுமாறு பொழிய நின்று நடுங்கும் கழுநீர் மலரைப்போல, கண்ணகி கருங்கணும் மாதவி செங்கணும்-கண்ணகியின் கரிய கண்ணும் மாதவியின் சிவந்த கண்ணும், உள்நிறை கரந்து அகத்து ஒளித்து நீர் உகுத்தன-உள்ளத்துள்ள பிரிவுத் துன்பத்தைக் கற்பால் மறைத்து அகத்தே ஒளிக்கவும் நீரைச் சொரிந்தனவாய், எண்ணு முறை இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன-முன் எண்ணிய முறையே இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் துடித்தன, விண்ணவர் கோமான் விழவு நாள் அகத்து என்- இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து என்க.

உறைத்தல்-துளித்தல். தேன் மல்கி நின்று அலைத்தலின் நடுங்கும் கழுநீர் போல நீர் நிறைந்து நின்று அலைக்குங் கண் என்க. புணர்ச்சியின்மையும் உண்மையும் உணர்தற்குக் கருங்கணும் செங்கணும் என்றார். உண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்தலைக் கண்ணகிக்கும், நீருகுத்தலை இருவர் கண்ணுக்கும் கொள்க. ஒளித்தல் மாதவிக்கும் பொருத்துமாயின் உரைத்துக் கொள்க. கண்கள் அழுகையும் உவகையும் பற்றி முறையே நீருகுத்தன வென்க. மகளிர்க்குக்கண் முதலியன இடந்துடித்தல் நன்றும்

வலந்துடித்தல் தீதுமாம். பின்னர்க் கண்ணகிக்குக் கூட்டமுண்மையின் இடமும், மாதவிக்குப் பிரிவுண்மையின் வலமும் துடித்தன. நல்வினை நடுநாள் நீருகுத்தனவாகிய கருங்கணும் செங்கணும் விழவு நாளாகத்து இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன. விழவுநாளாகத்து-விழவு முடிந்து நீராடுதற்கு முன்னாளில் என்றபடி. என், அசை.

இருட் படாம்போக நீக்கி ஒளிகதிர் பரப்பச் சொரிந்து ஆடிப்பெயரவான்பலி யூட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும் பலியுறீஇ ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்து ஈண்டிக் கொள்கென ஆட்டக் களிசிறந்த வியலுளாங்கண் திரிதருமறுகில் உண்டுகொல் என்று ஆட்டி விலக்கி உறீஇப் புக்க கணவர் நடுங்கு நாள் உகுத்தனவாகிய கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும் விழாநாளாகத்து இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன வென வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை முற்றிற்று

6. கடலாடு காதை

{வெள்ளிமலையின் வடசேடியில் காமதேவனுக்கு விழாக் கொண்டாடும் ஒரு விஞ்சை வீரன், புகார் நகரில் இந்திரவிழாக் கொண்டாடப் படுவதைத் தன் காதலிக் குரைத்து அதனைக் காண்டற் பொருட்டாக அவளுடன் புறப்பட்டு இமயமலை, கங்கையாறு, உஞ்சைப்பதி, விந்த மலைக்காடு, வேங்கடமலை, காவிரிநாடு என்பவற்றை முறையே காட்டி வந்து புகாரினையடைந்து, நாளங்காடிப்பூதம் பலியுண்ணும் இடம், ஐவகை மன்றங்கள் முதலியவற்றைக் கண்டு காட்டி, பின்பு மாதவியானவள் சிவபிரான் ஆடிய கொடுகொட்டி முதலாகவுள்ள பதினோராடல்களையும் அவரவர் அணியுடனும் கொள்கையுடனும் ஆடிய கூத்தினையும் பாட்டினையும் காணாய் எனவுரைத்துக் கண்டு மகிழ்வானாயினன். அவன்போலவே வானோர் பலரும் மக்கள் காணா முறைமையால் வந்து காண்பாராயினர். இவ்வாறு இந்திர விழா நடந்து முடியுங்கால் மாதவியின் ஆடலும் கோலமும் முடிவுற்றன. அப்பொழுது வெறுப்புற்ற உள்ளத்தோடிருந்த கோவலன் உவக்குமாறு மாதவி பலவகை நறுவிரைகளாலும் அணிகளாலும் ஒப்பனை செய்துகொண்டு பள்ளியிடத்தே அவனோடிருப்புழி, உவா வந்துற்றமையால் நகரிலுள்ளோர் பலரும் கடலாடச் செல்லா நின்றனர். மாதவி கடல் விளையாட்டைக் காண விரும்பினமையின் கோவலனும் அவளும் ஊர்திகளிலேறி வைகறைப் பொழுதிலே வீதிகளைக் கடந்து சென்று கடற்கரை மணற்பரப்பிலே வண்ணம் சாந்து முதலியனவும், அப்பம் மோதகம் முதலியனவும், கள் மீன் முதலியனவும் விற்போர்கள் தனித்தனி யெடுத்த விளக்கங்களும், கலங்கரைவிளக்கம், மீன்றிமில் விளக்கம் முதலியனவும் வரம்பின்றி நெருங்கினமையால் நுண்மணற் பரப்பில் விழுந்த வெண்சிறு கடுகையும் புலப்படக் காணும் ஒளியையுடையதாகி, தாமரை மிக்க மருதவேலிபோலத்

தோன்றும் நெய்தலங்கானலில் தாழைகள் வேலியாகச் சூழ்ந்த புன்னைமரத்தின்
நீழலில் புது மணற்பரப்பிலே சித்திரத்திரையைச் சுற்றிலும் வளைத்து விதானித்து
அமைத்த வெண்காற்கட்டிலில் ஏறியபின், வசந்த மாலையின் கையிலிருந்த யாழை
வாங்கி மாதவி கோவலனோ டிருந்தனள். (மாதவி தன்னை ஒப்பனை செய்தல்
கூறுமிடத்தில் அற்றைநாளில் அணியப்படுவனவாயிருந்த அணிகலவகைகள் பலவும்
அறியப்படுகின்றன.)

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிக்
கள்அவிழ் பூம்பொழில் காமக் கடவுட்குக்
கருங்கயல் நெடுங்கண் காதலி தன்னொடு
விருந்தாட்டு அயரும்ஓர் விஞ்சை வீரன்
தென்திசை மருங்கின்ஓர் செழும்பதி தன்னுள் 5

இந்திர விழவுகொண்டு எடுக்கும்நாள் இதுஎனக்
கடுவிசை அவுணர் கணம்கொண்டு ஈண்டிக்
கொடுவரி ஊக்கத்துக் கோநகர் காத்த
தொடுகழல் மன்னற்குத் தொலைந்தனர் ஆகி
நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட 10

வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்
திருந்துவேல் அண்ணற்குத் தேவர்கோன் ஏவ
இருந்துபலி உண்ணும் இடனும் காண்குதும்,
அமரா பதிகாத்து அமரனிற் பெற்றுத்
தமரில் தந்து தகைசால் சிறப்பின் 15

பொய்வகை இன்றிப் பூமியில் புணர்த்த
ஐவகை மன்றத்து அமைதியும் காண்குதும்,
நாரதன் வீணை நயம்தெரி பாடலும்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலும்
ஆயிரம் கண்ணோன் செவியகம் நிறைய 20

நாடகம் உருப்பசி நல்காள் ஆகி
மங்கலம் இழப்ப வீணை மண்மிசைத்
தங்குக இவள்ளனச் சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதல் தோன்றிய
அங்குஅரவு அல்குல் ஆடலும் காண்குதும், 25

துவர்இதழ்ச் செவ்வாய்த் துடிஇடை யோயே.
 அமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாம்எனச்
 சிமையத்து இமையமும் செழுநீர்க் கங்கையும்
 உஞ்சையம் பதியும் விஞ்சத்து அடவியும்
 வேங்கட மலையும் தாங்கா விளையுள் 30

காவிரி நாடும் காட்டிப் பின்னர்ப்
 பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங்கு எய்திச்
 சொல்லிய முறைமையில் தொழுதனன் காட்டி
 மல்லல் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்
 மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர் 35

நால்வகைப் பாணியும் நலம்பெறு கொள்கை
 வான்ஊர் மதியமும் பாடிப் பின்னர்ச்
 சீர்இயல் பொலிய நீர்அல நீங்கப்
 பாரதி ஆடிய பாரதி அரங்கத்துத்
 திரிபுரம் எரியத் தேவர் வேண்ட 40

எரிமுகப் பேர்அம்பு ஏவல் கேட்ப
 உமையவள் ஒருதிறன் ஆக ஓங்கிய
 இமையவன் ஆடிய கொடுகொட்டி ஆடலும்,
 தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காணப்
 பாரதி ஆடிய வியன்பாண்ட ரங்கமும், 45

கஞ்சன் வஞ்சம் கடத்தற் காக
 அஞ்சன வண்ணன் ஆடிய ஆடலுள்
 அல்லியத் தொகுதியும், அவுணன் கடந்த
 மல்லின் ஆடலும், மாக்கடல் நடுவண்
 நீர்த்திரை அரங்கத்து நிகர்த்துமுன் நின்ற 50

சூர்த்திறம் கடந்தோன் ஆடிய துடியும்,
 படைவீழ்த்து அவுணர் பையுள் எய்தக்
 குடைவீழ்த்து அவர்முன் ஆடிய குடையும்,
 வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து
 நீர்நிலம் அளந்தோன் ஆடிய குடமும், 55

ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்

காமன் ஆடிய பேடி ஆடலும்,
காய்சின அவுணர் கடுந்தொழில் பொறாஅள்
மாயவள் ஆடிய மரக்கால் ஆடலும்,
செருவெம் கோலம் அவுணர் நீங்கத் 60

திருவின் செய்யோள் ஆடிய பாவையும்,
வயல்உழை நின்று வடக்கு வாயிலுள்
அயிராணி மடந்தை ஆடிய கடையமும்,
அவரவர் அணியுடன் அவரவர் கொள்கையின்
நிலையும் படிதமும் நீங்கா மரபின் 65

பதினோர் ஆடலும் பாட்டின் பகுதியும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணாய்.
தாதுஅவிழ் பூம்பொழில் இருந்துயான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி இவள்ளனக்
காதலிக்கு உரைத்துக் கண்டுமகிழ்வு எய்திய 70

மேதகு சிறப்பின் விஞ்சையன் அன்றியும்,
அந்தரத்து உள்ளோர் அறியா மரபின்
வந்துகாண் குறாஉம் வானவன் விழவும்
ஆடலும் கோலமும் அணியும் கடைக்கொள
ஊடல் கோலமோடு இருந்தோன் உவப்பப் 75

பத்துத் துவரினும் ஐந்து விரையினும்
முப்பத்து இருவகை ஓமா லிகையினும்
ஊறின நல்நீர் உரைத்தநெய் வாசம்
நாறுஇருங் கூந்தல் நலம்பெற ஆட்டி,
புகையில் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை 80

வகைதொறும் மான்மதக் கொழுஞ்சேறு ஊட்டி,
அலத்தகம் ஊட்டிய அம்செஞ் சீறடி
நலத்தகு மெல்விரல் நல்அணி செறீஇப்,
பரியகம் நூபுரம் பாடகம் சதங்கை
அரியகம் காலுக்கு அமைவுற அணிந்து, 85

குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினில் செறித்து,
பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்து இருகாழ்

நிறம்கிளர் பூந்துகில் நீர்மையின் உடஇ,
காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய
தூமணித் தோள்வளை தோளுக்கு அணிந்து, 90

மத்தக மணியொடு வயிரம் கட்டிய
சித்திரச் சூடகம் செம்பொன் கைவளை
பரியகம் வால்வளை பவழப் பல்வளை
அரியயிர் முன்கைக்கு அமைவுற அணிந்து,
வாளைப் பசுவாய் வணக்குஉறு மோதிரம் 95

கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து மரகதத் தாள்செறி
காந்தள் மெல்விரல் கரப்ப அணிந்து,
சங்கிலி நுண்தொடர் பூண்ஞான் புனைவினை
அம்கழுத்து அகவயின் ஆரமோடு அணிந்து, 100

கயிற்கடை ஒழுகிய காமர் தூமணி
செயத்தகு கோவையின் சிறுபுறம் மறைத்துஆங்கு
இந்திர நீலத்து இடைஇடை திரண்ட
சந்திர பாணி தகைபெறு கடிப்பினை
அங்காது அகவயின் அழகுற அணிந்து, 105

தெய்வ உத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி
தொய்யகம் புல்லகம் தொடர்ந்த தலைக்குஅணி
மைஈர் ஓதிக்கு மாண்புற அணிந்து,
கூடலும் ஊடலும் கோவலற்கு அளித்துப்
பாடுஅமை சேக்கைப் பள்ளியுள் இருந்தோள், 110

உருகெழு மூதூர் உவவுத்தலை வந்தெனப்
பெருநீர் போகும் இரியல் மாக்களொடு
மடல்அவிழ் கானல் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டினள் ஆகி,
பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப 115

வைகறை யாமம் வாரணம் காட்ட
வெள்ளி விளக்கம் நள்இருள் கடியத்
தார்அணி மார்பொடு பேர்அணி அணிந்து
வான வண்கையன் அத்திரி ஏற

மாள்அமர் நோக்கியும் வையம் ஏறிக் 120

கோடிபல அடுக்கிய கொழுநிதிக் குப்பை
மாடமலி மறுகின் பீடிகைத் தெருவின்
மலர்அணி விளக்கத்து மணிவிளக்கு எடுத்துஆங்கு
அலர்க்கொடி அறுகும் நெல்லும் வீசி
மங்கலத் தாசியர் தம்கலன் ஒலிப்ப 125

இருபுடை மருங்கினும் திரிவனர் பெயரும்
திருமகள் இருக்கை செவ்வனம் கழிந்து
மகர வாரி வளம்தந்து ஓங்கிய
நகர வீதி நடுவண் போகிக்
கலம்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள் 130

வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பில்
கூல மறுகில் கொடிஎடுத்து நுவலும்
மாலைச் சேரி மருங்குசென்று எய்தி,
வண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும்
பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமும், 135

செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்,
காழியர் மோதகத்து ஊழ்உறு விளக்கமும்,
கூவியர் கார்அகல் குடக்கால் விளக்கமும்,
நொடைநவில் மகடூக் கடைகெழு விளக்கமும்,
இடைஇடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும், 140

இலங்குநீர் வரைப்பின் கலங்கரை விளக்கமும்,
விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்திமில் விளக்கமும்,
பொழிபெயர் தேளத்தர் ஒழியா விளக்கமும்,
கழிபெரும் பண்டம் காவலர் விளக்கமும்
எண்ணுவரம்பு அறியா இயைந்துஒருங்கு ஈண்டி 145

இடிக்கலப்பு அன்ன ஈர்அயில் மருங்கில்
கடிப்பகை காணும் காட்சியது ஆகிய
விரைமலர்த் தாமரை வீங்குநீர்ப் பரப்பின்
மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றும்
கைதை வேலி நெய்தல்அம் கானல் 150

பொய்தல் ஆயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
 நிரைநிரை எடுத்த புரைதீர் காட்சிய
 மலைப்பல் தாரமும் கடல்பல் தாரமும்
 வளம்தலை மயங்கிய துளங்குகல இருக்கை
 அரசுஇளங் குமரரும் உரிமைச் சுற்றமும் 155

பரத குமரரும் பல்வேறு ஆயமும்
 ஆடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிரும்
 தோடுகொள் மருங்கின் சூழ்தரல் எழினியும்
 விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்
 தண்பதம் கொள்ளும் தலைநாள் போல 160

வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
 சாறுஅயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
 கடற்கரை மெலிக்கும் காவிரிப் பேரியாற்று
 இடம்கெட ஈண்டிய நால்வகை வருணத்து
 அடங்காக் கம்பலை உடங்குஇயைந்து ஒலிப்ப, 165

கடல்புலவு கடிந்த மடல்பூந் தாழைச்
 சிறைசெய் வேலி அகவயின் ஆங்குஓர்
 புன்னை நீழல் புதுமணல் பரப்பில்
 ஓவிய எழினி சூழஉடன் போக்கி
 விதானித்துப் படுத்த வெண்கால் அமளிமிசை 170

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
 திருந்துகோல் நல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்
 கோவலன் தன்னொடும் கொள்கையின் இருந்தனள்
 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தான்என.

(வெண்பா)

வேலை மடல்தாழை உட்பொதிந்த வெண்தோட்டு
 மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு - காலைக்
 களிநறவம் தாதுஊதத் தோன்றிற்றே காமர்
 தெளிநிற வெங்கதிரோன் தேர்.

நாவலர் பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் உரை

க-சு. வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிக்

கள்அவிழ் பூம்பொழில் காமக் கடவுட்குக்
கருங்கயல் நெடுங்கண் காதலி தன்னொடு
விருந்தாட்டு அயரும்ஓர் விஞ்சை வீரன்

வெள்ளி மால் வரை-பெரிய வெள்ளி மலையிலே, வியன்பெருஞ் சேடி-அகன்ற
பெரிய வட சேடிக்கண்ணே, கள் அவிழ் பூம்பொழில்-தேன் ஒழுக மலரும்
பூக்களையுடையதொரு சோலையிடத்தே, காமக் கடவுட்கு-காம தேவனுக்கு, கருங்கயல்
நெடுங்கண் காதலி தன்னொடு-கரிய கயல்போலும் நீண்ட கண்களையுடைய
காதலியுடனே யிருந்து, விருந்தாட்டு அயரும் ஓர் விஞ்சை வீரன்-விழாக் கொண்டாடும்
ஒரு விச்சாதர வீரன் ;
சேடி-வித்தியாதரர் நகரம். பொழிலிலே காதலியோடு கடவுட்கு விருந்தாட்டயரும்
என்க. விருந்தாட்டு - ஆண்டுதோறுஞ் செய்யும் விழா.

ரு-சூ. தென்திசை மருங்கின்ஓர் செழும்பதி தன்னுள்
இந்திர விழவுகொண்டு எடுக்கும்நாள் இதுஎனக்

தென்திசை மருங்கின் ஒரு செழும்பதி தன்னுள்-தென்திசைப் பக்கத்து ஒரு வளவிய
நகரிடத்து, இந்திரவிழவு கொண்டு எடுக்கும் நாள் இது என - இந்திர விழாவிற் குக்
கால் கொண்டு செய்யும் நாள் இதுவெனக் கூறி; செழும்பதி-காவிரிப்பூம்பட்டினம்.
இதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் வலிந்துரைக்கும் பொருள் மெய்யெனத்
தெளியற்பாலதன்றாயினும் அவர் கருத்தினை அறிந்து கோடல் கருதி, ஈண்டுக்
காட்டப்படும்

{அடி-வீரன் பங்குனித்திங்கள் இருபத்தொன்பதிற் சித்திரை நாளிலே அவ்விழா
முடிதலின்,.....கொடியெடுக்குநாள் மேலை மாதத்து இந்தச் சித்திரை காணெனச்
சொல்லி யென்க. இதுவெனச் சுட்டினான்; அன்றும் சித்திரையாகலின். ஈண்டுத்
திங்களும் திதியுங் கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரினின்றும்
போந்த திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற் சென்று
புக்கு இவன் இறந்துபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்ளாது
முடிதற்கெனக் கொள்க. அது யாண்டுமோவெனின், வேனிற் காதையினும் நாடுகாண்
காதையினும் காடுகாண் காதை கட்டுரை காதையென்னும் இவற்றுள்ளுமெனக்
கொள்க.}

எ-கந. கடுவிசை அவுணர் கணம்கொண்டு ஈண்டிக்
கொடுவரி ஊக்கத்துக் கோநகர் காத்த
தொடுகழல் மன்னற்குத் தொலைந்தனர் ஆகி
நெஞ்சுஇருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட

வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்
 திருந்துவேல் அண்ணற்குத் தேவர்கோன் ஏவ
 இருந்துபலி உண்ணும் இடனும் காண்குதும்,

கடுவிசை அவுணர் கணங்கொண்டு ஈண்டி-மிக்க வேகத்தினையுடைய
 அவுணர்கள் கூட்டமாக நெருங்கிவந்தெதிர்த்து, கொடுவரி ஊக்கத்துக் கோநகர் காத்த
 தொழுகழல் மன்னர்க்குத் தொலைந்தனர் ஆகி-இந்திரனது நகரைக் காத்த புலிபோலும்
 வலிமையுடைய வீரக்கழலணிந்த முசுகுந்தனுக்குத் தோற்று, நெஞ்சு இருள் கூர
 நிகர்த்து மேல்விட்ட - பின்பு தம்மில் ஒத்துக் கூடி அம் முசுகுந்தனது நெஞ்சம் இருள்
 மிகும்படி விடுத்த; வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம் - இருளம்பினைப் போக்கிய மிக்க
 பெரிய பூதமானது, திருந்து வேல் அண்ணற்குத் தேவன் ஏவ-திருந்திய வேலையுடைய
 அம் முசுகுந்தன் பொருட்டு இந்திரன் ஏவுதலினாற் போந்து, இருந்து பலி உண்ணும்
 இடனும் காண்கும்-புகாரிலிருந்து பலி யுண்ணும் இடமாகிய நாளங்காடியையும்
 காண்போம்;

ஊக்கம் - வலி. ஊக்கத்து மன்னன் என்க. நெஞ்சம் என உம்மை விரித்தும்
 புறக்கண்ணன்றி அகக்கண்ணாகிய நெஞ்சமும் இருள்கூரவென்க. நிகர்த்து-ஒத்துக்கூடி.
 வஞ்சம் என்றது வஞ்சத்தால் விட்ட இருட் கணையை. ஒரு காலத்தில் விண்ணுலகிலே
 சேமத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த அமிழ்தத்தைக் கலுமுன் கவர்ந்து சென்றனன் என்பதும்,
 அதனை மீட்கக் கருதிய இந்திரன், யான் சென்று வருங்காறும் இந்நகரினைக்
 காப்போர் யார் எனச் சிந்தித்த பொழுது முசுகுந்தன் 'யான் பாதுகாப்பேன்' என
 மொழிந்தான் என்பதும்; அது கேட்டு இந்திரன் மகிழ்ந்து 'இது நின்வழி நிற்பதாக' என
 ஒரு பூதத்தை நிறுத்திச் சென்றனன் என்பதும் அக்காலை அவுணர்கள் பெருந்திரளாக
 வந்து பொருது தோற்றோடியவர்கள் பின்பு ஒருங்குகூடிச் சூழ்ச்சி செய்து
 பேரிருட்கணை யொன்றை விடுத்தனர் என்பதும், அதனால் எங்கணும் இருள் சூழலும்
 முசுகுந்தன் செய்வதறியாது நெஞ்சம் திகைத்து நிற்புழி அப்பூதம் அவ்விருளைப் போக்க,
 அவன் மீட்டும் அவுணர்படையை வென்றான் என்பதும், மீண்டுவந்த இந்திரன்
 நிகழ்ந்தவற்றை அறிந்து அப்பூதத்தை அம் மன்னனுக்கே மெய்க்காவலாகுமாறு
 பணிக்க, அஃது ஆங்கு நின்றுப் போந்து புகார் நகரில் நாளங்காடியில் இருந்து
 பலியேற்று வருவதாயிற்று என்பதும் ஈண்டுக் கூறியவற்றானும் இதனுரையில்
 அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோட் செய்யுளொன்றானும்
 அறியப்படுகின்றன. அச்செய்யுள்: "முன்னாளிந்திரன்....., காவலழித்துச்
 சேவல்கொண்டெழுந்த, வேட்கை யமுதமீட்க வெழுவோன், இந்நகர் காப்போர்
 யாரென நினைதலும், நேரியனெழுந்து நீவரு காறும், தார்கெழு மார்ப தாங்கலென்
 கடனென, உவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூதம், நின்வழி யாதென நிரீஇப்
 பெயர்வுழிக் கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண்டிப், பொருதுபோர் தொலைந்த ராகிப்

பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர் நினைத்து, வஞ்ச மற்றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த வல்லவாயம்பின், அயின்முகங் கான்ற வாரிருள் வெயிலோன், இருகணும் புதையப் பாய்தலி னொருகணும், நெஞ்சங் காணா நிற்ப நின்ற, நஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்”என்பது. முசுகுந்தன் பரிதி மரபினனாய சோழர்குல முன்னோ னாதலின் அவன் பதியாகிய புகாரின்கண் பூதம் வந்து தங்குவதாயிற்று.

கச-எ. அமரா பதிகாத்து அமரனிற் பெற்றுத்
தமரில் தந்து தகைசால் சிறப்பின்
பொய்வகை இன்றிப் பூமியில் புணர்த்த
ஐவகை மன்றத்து அமைதியும் காண்குதும்,

அமராபதி காத்து-முன்பு அவுணரால் வந்த இடர்கெடப் பொன்னகராய அமராபதியைக் காத்தமையால், அமரனிற் பெற்று-அதற்குக் கைம்மாறாக இந்திரனால் அளிக்கப் பெற்று, தமரிற்றந்து-சோழன் மரபினுள்ளாரால் கொண்டுவரப்பட்டு, தகைசால் சிறப்பின்-அழகுமிக்க சிறப்பினையுடைய, பொய்வகை இன்றிப் பூமியிற் புணர்த்த-பொய்த்தலின்றிப் புவியிலே புகார்நகரில் வைக்கப்பட்ட, ஐவகை மன்றத்து அமைதியும் காண்குதும்-ஐவகைப்பட்ட மன்றங்களின் பெருமையையும் காண்பேம்; தமர்-சோழன் முன்னோர். சிறப்பினையுடைய மன்றம் எனல் கூட்டுக. ஐவகை மன்றம் வெள்ளிடை மன்றம் முதலாக முன் இந்திர விழவூரெடுத்த காதையிற் கூறப்பட்டவை.

நாரதன் வீணை நயம்தெரி பாடலும்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலும்
ஆயிரம் கண்ணோன் செவியகம் நிறைய
நாடகம் உருப்பசி நல்காள் ஆகி
மங்கலம் இழப்ப வீணை மண்மிசைத்
கஅ-உரு. தங்குக இவள்ளன்ச சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதல் தோன்றிய
அங்குஅரவு அல்குல் ஆடலும் காண்குதும்,

நாரதன் வீணை நயம்தெரி பாடலும்-யாழாசிரியனாகிய நாரத முனிவன் இசையின்பம் விளங்கப் பாடும் பாடலும், தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலும், தோரிய மடந்தை பாடும் வாரம் பாடலும், ஆயிரம் கண்ணோன் செவியகம் நிறைய- இந்திரனுடைய செவியிடம் நிறையும்படி, நாடகம் உருப்பசி நல்காள் ஆகி-உருப்பசி நாடகம் நடத்திலள் ஆதலால், மங்கலம் இழப்ப வீணை மண்மிசைத் தங்குக இவள் எனச் சாபம் பெற்ற-வீணை மங்கலமிழக்க மண்மிசைத் தங்குக ; இவள் மண்ணிடைப்

பிறக்க; எனச் சபித்தலின் அதனைப் பெற்று வந்து பிறந்த, மங்கை மாதவி வழிமுதல் தோன்றிய-மங்கையாகிய மாதவியின் வழியிலே பிறந்த, அங்கு அரவு அல்குல் ஆடலும் காண்குதும்-அரவு போலும் அல்குலையுடைய மாதவியின் ஆடலையும் அவ்விடத்துக் காண்போம்;

இவளது ஆடல் நெகிழ்ந்தமையால் அப்பாடல்களும் சிதைந்தன வென்றார். ஆகி-ஆயினமையால், மண்மிசைத் தங்குக என்றதனை வீணைக்கும் உருப்பசிக்கும் ஏற்றுக். அங்குக் காண்குதும் எனக் கூட்டுக. இவ்வரலாற்றை விளக்குதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் காட்டிய மேற்கோட் செய்யுள்.

“வயந்த மாமலை நயந்த முனிவரன், எய்திய வவையி னிமையோர் வணங்க, இருந்த விந்திரன் றிருந்திழை யுருப்பசி, ஆடனிகழ்க பாடலோ டங்கென, ஓவியச் சேனன் மேவின னெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு நூலொடு புணர்ந்த, இசையு நடமு மிசையத் திருத்திக் கரந்துவர லெழினியொடு புகுந்தவன் பாடலிற், பொருமுக வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம் யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலின், நயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தின், நோக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னாட னெகிழ்ப், பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிகள், எல்லாம் நெகிழ்தலி னொல்லா முனிவரன், ஒருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினும், காமக் குறிப்புக் கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர மணிமுடியிந்திரன் மகனை, மாணா விறலோய் வேணு வாகென, இட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், சாப விடையருள் தவத்தோய் நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, ஓடிய சாபத் துருப்பசி தலைக்கட்டுங், காலைக் கழையும் நீயே யாகி, மலையமால் வரையின் வந்து கண்ணுற்றுத், தலையரங் கேறிச் சார்தி யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, அலகி லம்பணமாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத் தந்திரி நாரிற், பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி, ஈண்டு வருகெனப் பூண்ட சாபம், இட்டவக் குறுமுனியாங்கே, விட்டன னென்ப வேந்தவை யகத்தென்” என்பது.

இவற்றானும், முன் அரங்கேற்று காதையில் “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள, யெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றானத்துச் சாப நீங்கிய மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்” என்றுரைத்தது முதலியவற்றானும் அறியப்படும் வரலாறாவது; ஒரு காலத்துப் பொதியின் முனிவனாகிய அகத்தியன் இந்திரனது அவைக்கு வர, அப்பொழுது இந்திரன் பாடலொடு உருப்பசியின் ஆடல் நிகழ்கவெனப் பணித்தனன். ஆண்டு இந்திரன் மகனாகிய சித்திரசேனன் கரந்துவர லெழினியுடன் புகுந்துபாட, உருப்பசியும் அவனும் ஒருவரை யொருவர் கண்டு காமுற்றமையின் அவளது ஆடல் நெகிழ்ந்தது; அதனால் ஏனைக் கருவிகளெல்லாம் நெகிழ்ந்தன; நாரதன் இதனை அறிவித்தல் கருதித் தனது யாழிற் பகைநரம்பு படப்

பாடினன்; இவற்றையெல்லா முணர்ந்த குறுமுனிவன் நாரதனது வீணை மங்கலமிழப்ப மண்ணிலே மணையாய்க் கிடக்குமாறும், உருப்பசி புவியிலே பிறக்குமாறும், சயந்தன் பூமியில் மூங்கிலாய்த் தோன்றுமாறும் சபித்து, அவர்கள் வேண்டுதலாற் பின் சாபவிடை தந்தனன் என்பது.

உசு-எ. துவர்இதழ்ச் செவ்வாய்த் துடிஇடை யோயே.
அமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாம்எனச்

துவர் இதழ்ச் செவ்வாய்த் துடி இடையோயே-செந்நிறமுடைய உதட்டினையும் சிவந்த வாயையுமுடைய உடுக்கையின் நடுப்போலும் இடையை உடையோய், அமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாம் என-அங்குப் பூசைகொள்ளும் இந்திரனை யாமும் வணங்குவோம் என்று சொல்லி அவளுடன் போந்து,

ஏகாரம் இசைநிறை யாமும் என்னும் உம்மை தொக்கது; என்று சொல்லிப் போந்து என விரித்துரைக்க.

உஅ-நசு. சிமையத்து இமையமும் செழுநீர்க் கங்கையும்
உஞ்சையம் பதியும் விஞ்சத்து அடவியும்
வேங்கட மலையும் தாங்கா விளையுள்
காவிரி நாடும் காட்டிப் பின்னர்ப்
பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங்கு எய்திச்
சொல்லிய முறைமையில் தொழுதனன் காட்டி
மல்லல் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்

சிமையத்து இமையமும்-கொடு முடியையுடைய இமயமலையும், செழுநீர்க் கங்கையும்-வளவிய நீரையுடைய கங்கை யாற்றினையும், உஞ்சையம் பதியும்-அழகிய உஞ்சைப் பதியையும், விந்தத்து அடவியும்-விந்தமலை சூழ்ந்த காட்டினையும், வேங்கட மலையும்-வேங்கட மென்னும் மலையினையும், தாங்கா விளையுட் காவிரி நாடும்-நிலம்பொறாத விளையுளையுடைய காவிரி பாயும் சோணாட்டினையும், காட்டி-தன் காதலிக்குக் காட்டி, பின்னர்-அதன் பின்பு, பூவிரி படப்பைப் புகார் மருங்கு எய்தி-பூக்கள் விரிந்த தோட்டங்களையுடைய புகாரின் இடத்தை அடைந்து, சொல்லிய முறைமையில் தொழுதனன் காட்டி-இந்திரனைத் தொழுது முன் சொன்ன முறையைக் காட்டி, மல்லல் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்-வளம் பொருந்திய அம்மூதூரில் நடக்கின்ற தேவரும் மகிழும் விழாவைத் தானும் காண்கின்றவன்;

உஞ்சை-உச்சயினி: அவந்தி நாட்டின் தலைமைப் பதி. இமயம் முதலியன முறையே ஒன்றினொன்று தெற்கின்கண் உள்ளனவாதலால் இடைப்பட்ட அவற்றை அம்முறையே காட்டிப் புகாரினை எய்தினன். விளைவின் மிகுதி கூறுவார் 'தாங்கா

விளையுள்' என்றார். “வேலி யாயிரம் விளையுட் டாக” எனப் பிறரும் சோணாட்டின் விளைவுமிகுதி கூறினமை காண்க. விளையுள், உள் தொழிற்பெயர் விசுதி மணிவிழா என்பது பாடமாயின் அழகிய விழாவென்க.

நூ-எ. மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
நால்வகைப் பாணியும் நலம்பெறு கொள்கை
வான்ஊர் மதியமும் பாடிப் பின்னர்ச்

மாயோன் பாணியும்-திருமாலைப் பரவும் தேவ பாணியும், வருணப் பூதர் நால்வகைப் பாணியும்-வருணப்பூதர் நால்வரையும் பரவும் நால்வகைத் தேவபாணியும், நலம்பெறு கொள்கை வான்ஊர் மதியமும்-பல்லுயிர்களும் தன் கலையால் நன்மைபெற்றுத் தன்மையுடைய வானில் ஊர்ந்து செல்லும் திங்களைப் பாடுந் தேவபாணியும், பாடி-பாடுதல் செய்து, பின்னர்-பின்பு.

மாதவி யாடிய பதினோராடல் கூறத் தொடங்கி, முதற்கண் அவற்றிற்கு முன் பாடப்படும் தேவபாணி கூறுகின்றார். பாணி-இசையையுடையது; பாட்டு. பாண்-இசை தெய்வத்தைப் பரவும் பாட்டுத் தேவபாணி எனப்படும். “ஏனையொன்றே. தேவர்ப் பராவுதன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்பது காண்க. அஃது இயற்றமிழில் வருங்காற் கொச்சக வொருபோகாயும், பெருந்தேவபாணி, சிறு தேவபாணி என இருவகைத்தாயும் வரும் என்பதும், அங்ஙனம் வரும் தரவினை நிலையென அடக்கி, முகத்திற் படுந்தரவினை முகநிலை யெனவும், இடை நிற்பனவற்றை இடை நிலையெனவும், இறுதியில் நிற்பனவற்றை முரிநிலை யெனவும் பெயர் கூறுவர் என்பதும், அவை இசைத்தமிழின் கண்ணும் முகநிலை, கொச்சகம், முரி எனப்படும் என்பதும், மற்றும், இசைப்பாவானது செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்றுவரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபோகு மண்டிலம் எனப்பத்து வகைப்படுமென்பதும், இன்னும், சிந்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாத விருத்தம், செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணம் என ஒன்பது வகைப்படும் என்பதும், நாடகத் தமிழில் தேவபாணி வருங்காற் பல தேவரும், வருணப் பூதரும், அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடியும் அவராற் பெறவேண்டுவனவும் கூறி மூவடி முக்கால் வெண்பாவால் துதிக்கப்படுவர் என்பதும் முறையே செய்யுளியலுடையார். இசை நுணுக்கமுடைய சிகண்டியார். பஞ்சமரபுடைய அறிவனார், மதிவாணனார், முதலிய தொல்லாசிரியர்களின் கொள்கைகளாம்.

இனி, பதினோராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணியாவது காத்தற் கடவுளாகிய மாயோன் பாணியென்ப. அது “மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன், மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவன், இலகொளித்த தடவரை

கரத்தினி லெடுத்தவன், இனநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தவன், முலையுணத் தருமவன் நலத்தினை முடித்தவன் முடிகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவன், உலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கினன். ஒளிமலர் கழல்தரு வதற்கினி யழைத்துமே” என்பது. இஃது எண்சீரான் வந்த கொச்சக வொருபோகு. பண்-கௌசிகம். தாளம்-இரண்டொத் துடைத் தடாரம்.

நால்வகை வருணப்பூதர் பாணி வந்துழிக் காண்க. சந்திரனைப்பாடும் தேவபாணி: “குரைகடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுயலொளிக்கு மரணினை, இரவிரு ளகற்று நிலவினை யிறையவன் முடித்தவணியினை, கரியவன் மனத்தினுதித்தனை கயிரவ மலர்த்து மகிழ்நனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர் தபுக்க வினையையே” என்பது.

௩அ. சீர்இயல் பொலிய நீர்அல நீங்கப்

சீர்இயல் பொலிய நீர் அல நீங்க-அவதாளம் நீங்கத் தாளவியல்பு பொலிவு பெற; நீங்கப் பொலிய என மாறுக. நீங்குதலாற் பொலிவுற எனினுமமையும். இவற்றை மேல் மாதவிக்கு அடையாக்குக.

௩க-ச௩. பாரதி ஆடிய பாரதி அரங்கத்துத்
திரிபுரம் எரியத் தேவர் வேண்ட
எரிமுகப் பேர்அம்பு ஏவல் கேட்ப
உமையவள் ஒருதிறன் ஆக ஓங்கிய
இமையவன் ஆடிய கொடுகொட்டி ஆடலும்

பாரதி ஆடிய பாரதி அரங்கத்து-பாரதியாடினமையாற் பாரதியரங்கமெனப் பெயர்பெற்ற சுடுகாட்டிலே, திரிபுரம் எரியத் தேவர் வேண்ட-தேவர் திரிபுரத்தை எரியச் செய்ய வேண்டுதலால், எரிமுகப் பேரம்பு ஏவல் கேட்ப-வடவைத் தீயைத் தலையிலேயுடைய பெரிய அம்பு ஏவல் கேட்ட வளவிலே, உடையவள் ஒருதிறன் ஆக-உமையவள் ஒரு பக்கமாக, ஓங்கிய இமையவன்-தேவர் யாவரினும் உயர்ந்த இறைவன், ஆடிய கொடு கொட்டி ஆடலும்-வெற்றிக் களிப்பாற் கைகொட்டி நின்று ஆடிய கொடுகொட்டி யென்னும் ஆடலும்;

பாரதி-பைரவி. அவளாடுதலாற் சுடுகாடு பாரதி யரங்கம் எனப்படுவதாயிற்று. எரிய-எரிவிக்க; அம்பு ஏவல்கேட்பப் புரம் எரிய என மாறுதலுமாம். பேரம்பு-திருமாலாகிய அம்பு. அதற்கு முனை அங்கியங் கடவுள் என்க. ஏவல் கேட்டலாவது புரஞ்சுடுதல். அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்துவிழுந்த வெண்பலிக் குவையாகிய பாரதி யரங்கம் என்றவாறு உமையவள் ஒருபால்நின்று பாணி தூக்குச் சீர் என்னும் தாளங்களைச் செலுத்த என விரித்தலுமாம். திரிபுரம் தீமடுத் தெரியக் கண்டு இரங்காது கைகொட்டி யெனப் பெயர் கூறப்பட்டது. கொடுங்கொட்டி யெனற்பாலது விகாரமாயிற்று.

சச-ரு. தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காணப்
பாரதி ஆடிய வியன்பாண்ட ரங்கமும்

தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காண-தேரின் முன்னிடத்து நின்ற நான்முகன்
காணும்படி, பாரதி ஆடிய வியன் பாண்டரங்கமும் – பாரதி வடிவாய் இறைவன்
வெண்ணீற்றை யணிந்து ஆடிய பெரிய பாண்டரங்கக் கூத்தும்:

வானோராகிய தேரில் நான்மறைப் புரவி பூட்டிக் கூர்முட் பிடித்துப் பாகனாய்
நின்ற திசைமுகன் என்க. இறைவன் என்பது அதிகாரத்தாற் பாண்டரங்கம் நிறம்
பற்றிய பெயர். நின்று என்பது பாடமாயின், காண நின்று ஆடிய வென்க.

சபு-அ. கஞ்சன் வஞ்சம் கடத்தற் காக
அஞ்சன வண்ணன் ஆடிய ஆடலுள்
அல்லியத் தொகுதியும்,

கஞ்சன் வஞ்சம் கடத்தற்காக- கஞ்சனுடைய வஞ்சத்தை வெல்லுதற் பொருட்டாக,
அஞ்சன வண்ணன் ஆடிய ஆடலுள்-கரிய நிறத்தையுடைய மாயோன் ஆடிய
கூத்துக்களுள், அல்லியத் தொகுதியும்-கஞ்சன் வஞ்சத்தின் வந்த யானையின் கொம்பை
ஒடித்தற்கு நின்றாடிய அல்லியத் தொகுதி என்னுங் கூத்தும்;

அஞ்சன வண்ணன் ஆடலுள் கடத்தற்காக ஆடிய அல்லியத் தொகுதி
யென்றுமாம். மாயோனாடல் பத்து என்பர். தொகுதி யென்றார். முகம், மார்பு, கை,
கால்களின் வட்டணை அவிநயம் முதலியன விருந்து தொழில் செய்யாது நின்றலின் ;
என்னை? “ஆடலின்றி நிற்பவை யெல்லாம், மாயோ னாடும் வைணவ நிலையே”
என்றாராகலின், அல்லியம் என்பதனை அளிப்பேடு என்பாரு முளர்.

சஅ-க. அவுணன் கடந்த மல்லின் ஆடலும்

அவுணற் கடந்த-மாயோன் மல்லனாய் அவுணனைக் கொன்ற, மல்லின ஆடலும்-
மற் கூத்தும் ;

அவுணன்-வாணாகரன் அவுணற்கடந்த என்பதற்கு அவுணன் எண்ணத்தைக்
கடந்த வென்றுரைப்பாரு முளர். மாயோன் என்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம்.

சக-ருக. மாக்கடல் நடுவண்
நீர்த்திரை அரங்கத்து நிகர்த்துமுன் நின்ற
சூர்த்திறம் கடந்தோன் ஆடிய துடியும்,

மாக்கடல் நடுவண்-கரிய கடலின் நடுவே, நீர்த்திரை அரங்கத்து-நீரின் அலையே அரங்கமாக நின்று, நிகர்த்து முன் நின்ற சூர்த்திறம் கடந்தோன்-எதிர்த்து முன்னின்ற சூரனது வஞ்சத்தையறிந்து அவன் போரைக் கடந்த முருகன், ஆடிய துடியும்-துடி கொட்டி யாடிய துடிக் கூத்தும்;

கடல் நடுவண் சூர்த்திறங் கடந்தோன் அரங்கத்து ஆடிய துடியென்க. திறம்-வேற்றுருவாகிய வஞ்சம்.

௫௨-௩. படைவீழ்த்து அவுணர் பையுள் எய்தக்

குடைவீழ்த்து அவர்முன் ஆடிய குடையும்,
வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து
நீள்நிலம் அளந்தோன் ஆடிய குடமும்

படை வீழ்த்து அவுணர் பையுள் எய்த-அவுணர்கள் – தாம் போர்செய்தற் கெடுத்த படைக்கலங்களைப் போரிற்காற்றாது போகட்டு வருத்த முற்றவளவிலே, குடைவீழ்த்து அவர்முன் ஆடிய குடையும்-அவர்முன்னை முருகன் தன் குடையை முன்னே சாய்த்து அதுவே ஒருமுக வெழினியாக நின்று ஆடிய குடைக்கூத்தும்;

வீழ்த்தல் இரண்டனுள் முன்னது போகடுதல்; பின்னது சாய்த்தல். முருகன் என்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம்.

வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து – வாணாகரனது சோ என்னும் நகர வீதியிற் சென்று, நீள் நிலம் அளந்தோன் ஆடிய குடமும்-நெடிய பூமியைத் தாவிளந்த மாயோன் குடங்கொண்டு ஆடிய குடக்கூத்தும்;

வாணன் தன் மகள் உழை காரணமாகக் காமன் மகன் அநிருத்தனைச் சிறை வைத்தலின், அவனை மீட்டற்பொருட்டு உலோகங்களாலும் மண்ணாலும் இயற்றிய குடங்களைக் கொண்டு மாயோன் ஆடினென்க. இது விநோதக் கூத்து ஆறனுள் ஒன்று.

௫௬-௭. ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்

காமன் ஆடிய பேடி ஆடலும்,

ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்து-ஆண்மைத் தன்மையிற் றிரிந்த பெண்மைக் கோலத்தோடு, காமன் ஆடிய பேடி ஆடலும்-காமன் ஆடிய பேடென்னும் கூத்தும்;

ஆண்மைத் தன்மையிற் றிரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் நுகரும் பெற்றியும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல் எனவும், ஆண்மை திரிந்த வென்பதனால் தாடியும், பெண்மைக் கோலத்தென்பதனால் முலை முதலிய பெண்ணுறுப்புப் பலவும் உடைய பேடி எனவும் கொள்க. இவ்வியல்பு, “சரியற் றாடி மருள்படு பூங்குழற், பவளச்

செவ்வாய்த் தவள வொண்ணகை, ஒள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் தோட்டுக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வன்முலை, அகன்ற வல்கு லந்நுண் மருங்குல், இகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து,வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில

மளந்தோன்மகன்முன் னாடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடுகாண் குநரும்” என மணிமேகலையும் விரித்துரைத்தவாற்றால் அறியப்படும். அடியார்க்கு நல்லா ருரையில் ‘இது ஆண்பேடென்று பெயர் பெறும்’ எனக் காணப்படுவது ஆராய்தற் குறித்து. இது, தன் மகன் அநிருத்தனைச் சிறை மீட்டுக் காமன் ‘சோ’ நகரத்தாடியது.

ருஅ-க. காய்சின அவுணர் கடுந்தொழில் பொறாஅள்
மாயவள் ஆடிய மரக்கால் ஆடலும்,

காய்சின அவுணர் கடுந்தொழில் பொறாஅள்-காயுஞ்சினத்தையுடைய அவுணர் வஞ்சத்தாற் செய்யும் கொடுந்தொழிலைப் பொறாதவளாய், மாயவள் ஆடிய மரக்கால் ஆடலும்-துர்க்கை மரக்கால் கொண்டு ஆடிய மரக்காற் கூத்தும்;

மாயவள்-துர்க்கை. மரக்கால்-மரத்தாலாகிய கால். அவுணர் உண்மைப் போரால் வெல்லுத லாற்றாது வஞ்சப்போரால் வெல்லுதல் கருதி, பாம்பு தேள் முதலியனவாய்ப் புகுதலை யுணர்ந்து, அவள் அவற்றை உழச்சிக் களைதற்கு மரக்கால் கொண்டு ஆடினள் என்க.

சு0-க. செருவெம் கோலம் அவுணர் நீங்கத்
திருவின் செய்யோள் ஆடிய பாவையும்,

செருவெங்கோலம் அவுணர் நீங்க-அவுணர் வெவ்விய போர்க்கோலம் ஒழிய, திருவின் செய்யோள் ஆடிய பாவையும்-செந்நிறமுடைய திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடிவாய் ஆடிய பாவைக் கூத்தும்;

அவுணர் போர்க்கோலத்தோடிருந்தும் போர் செய்யாது மோகித்து வீழ்தலின் கோலம் நீங்க என்றார். திருவின் செய்யோள்-திருவாகிய செய்யோள் இன் சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது.

சுஉ-ந. வயல்உழை நின்று வடக்கு வாயிலுள்
அயிராணி மடந்தை ஆடிய கடையமும்,

வயல் உழை நின்று வடக்கு வாயினுள்-வாணபுரமாகிய சோநகரின் வடக்கு வாயிற்கண் உளதாகிய வயலிடத்தே நின்று, அயிராணி மடந்தை ஆடிய கடையமும்-

இந்திராணி யென்னும் மடந்தை கடைசியர் வடிவுகொண்டு ஆடிய கடையக் கூத்தும் என்னும் இவற்றை;

வடக்கு வாயில் என்றமையால் வாணபுரம் வருவிக்கப்பட்டது. வயலுழை நின்று என்றமையால் கடையம் கடைசியர் வடிவுகொண்டு ஆடியது என்க. கடைசியர்- உழுத்தியர்”; “வயன் மாதர்” என்றார் சேக்கிழாரும். இக் கூத்துக்கள் முறையே இன்னின்னாரால் நிகழ்த்தப் பெற்றன வென்பதும். இவற்றிற்குரிய உறுப்புக்கள் இத்துணைய வென்பதும் பின்வருஞ் சூத்திரங்களால் அறியப்படும்.

“கொட்டி கொடுவிடையோ னாடிற் றதற்குறுப்

பொட்டிய நான்கா மெனல்” [க]

“பாண்டரங்க முக்கணா னாடிற் றதற்குறுப்

பாய்ந்தன வாறா மெனல்” [உ]

“அல்லிய மாயவ னாடிற் றதற்குறுப்புச்

சொல்லுப வாறா மெனல்” [ங]

“நெடிய னாடிற்று மல்லாடன் மல்லிற்

கொடியா வுறுப்போரைத் தாம்” [ச]

“துடியாடல் வேன்முருக னாட லதனுக்

கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்” [ரு]

“அறுமுகத்தோ னாடல் குடைமற் றதற்குப்

பெறுமுறுப்பு நான்கா மென்க” [சூ]

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னாட லதனுக்

கடைக்குப வைந்துறுப் பாய்ந்து” [எ]

“காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு

வாய்மையி னாராயி னான்கு” [அ]

“மாயவ னாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு

நாமவகையிற் சொல்லுங்கா னான்கு [கூ]

“பாவை திருமக னாடிற் றதற்குறுப்

போவாம லொன்றுடனே யொன்று” [ஐ]

“கடைய மயிராணி யாடிற் றதனுக்

கடைய வுறுப்புக்க ளாறு.” [கக]

பதினோராடலுள் இறைவனாடிய இரண்டினை முன்வைத்தும், மாயோனாடிய இரண்டினையும், முருகன் ஆடிய இரண்டினையும் முறையே அவற்றின் பின் வைத்தும், வென்றிபற்றி நிகழ்ந்த இக் கூத்துக்களின் பின், காமத்தாற் சிறைப்பட்ட அநிருத்தனை

மீட்டல் காரணமாக மாயோனாடிய விநோதக்கூத்தினையும், அதன்பின் அவன் மகனாகிய காமன் ஆண்மை திரிந்து பேடியுருக்கொண்டாடிய கூத்தினையும் பின்னர்ப் பெண் தெய்வங்களுள்ளே முறையே மாயவளும் திருமகளும் அயிராணியும்

ஆடியவற்றையும் வைத்தும் அவரவர் தகுதிக்கும், ஆண்மை பெண்மைக்கும், கூத்துக்களின் இயல்புகட்கும் பொருந்த முறைப்படுத்தியுள்ள இளங்கோ வடிகளின் திப்பியப் புலமை மாண்பு செப்புதற்கரிய தொன்றாம்.

கூசு-எ. அவரவர் அணியுடன் அவரவர் கொள்கையின் நிலையும் படிதழும் நீங்கா மரபின் பதினோர் ஆடலும் பாட்டின் பகுதியும் விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணாய்.

அவரவர் அணியுடன்-அங்ஙனம் கூறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடனும், அவரவர் கொள்கையின்-அவரவர் கொள்கையுடனும் ஆடிய, நிலையும் படிதழும்-நின்றாடலும் வீழ்ந்தாடலுமாகிய, நீங்கா மரபின்-அவரவரை நீங்காத மரபினையுடைய, பதினோராடலும்-பதினொரு வகைப்பட்ட ஆடல்களையும், பாட்டின் பகுதியும்-அவ்வாடல்களுக்கேற்ற பாடல்களின் வேறு பாட்டையும், விதி மாண் கொள்கையின் – அவற்றிற்கு விதித்த சிறந்த கொள்கையோடு, விளங்கக் காணாய்-புலப்படக் காண்பாயாக.

நிலை-நின்றாடல். படிதழ்-படிந்தாடல்; வீழ்ந்தாடல். பதினோராடலுள் நின்றாடல் ஆறு; வீழ்ந்தாடல் ஐந்து. அவற்றை. “அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டரங்கம், மல்லுட னின்றாட லாறு” “துடிகடையம் பேடு மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து” என்பவற்றான் அறிக. கொடுகொட்டி முதல் கடையம் ஈறாகவுள்ள இவற்றைச் சீரியல் பொலிய அணியுடனும் கொள்கையுடனும் ஆடிய பதினோராடல் என்க.

கூஅ-எக. தாதுஅவிழ் பூம்பொழில் இருந்துயான் கூறிய மாதவி மரபின் மாதவி இவள்ளனக் காதலிக்கு உரைத்துக் கண்டுமகிழ்வு எய்திய மேதகு சிறப்பின் விஞ்சையன் அன்றியும்,

தாது அவிழ் பூம்பொழில் இருந்து-அன்று மது வொழுதும் பூம்பொழிற்கண்ணே யிருந்து, யான் கூறிய-என்னாற் கூறப்பட்ட, மாதவி மரபின் மாதவி இவள் எனக் காதலிக்கு உரைத்து-உருப்பசியாகிய மாதவி மரபின் வந்த மாதவி இவள் காணென்று தன் காதலிக்குக் கூறி, கண்டு மகிழ்வு எய்திய-தானும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற, மேதகு சிறப்பின் விஞ்சையன் அன்றியும்-மேன்மை பொருந்திய சிறப்பினையுடைய விஞ்சையனும், அவனன்றியும்;

பதினோராடலும் ஆடிக் காட்டிய மாதவியைச் சுட்டி, மாதவியிவளெனக் கூறினனென்க.

எஉ-ரு. அந்தரத்து உள்ளோர் அறியா மரபின்
வந்துகாண் குறாஉம் வானவன் விழவும்
ஆடலும் கோலமும் அணியும் கடைக்கொள
ஊடல் கோலமோடு இருந்தோன் உவப்பப்

அந்தரத்து உள்ளோர்-விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களும், அறியா மரபின் வந்து காண்குறாஉம்-பிறர் அறியாதபடி உள்வரி கொண்டுவந்து காணும், வானவன் விழவும்-இந்திரவிழவும், ஆடலும் கோலமும் அணியும் கடைக் கொள-மாதவி யாடலும் அவ்வாடற்குச் சமைந்த கோலமும் ஆடுதலாற் பிறந்த அழகும் முடிந்தமையால், ஊடற் கோலமோடு இருந்தோன் உவப்ப-வெறுப்போ டிருந்த கோவலன் மகிழும்படி; ஆடற்கோலம் என்று பாடங்கொண்டு மாதவி பதினோராடலுக்கும் கொண்ட கோலம் என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர். அணி-பாவ ரசம்; மெய்ப்பாடு. ஊடல்-வெறுப்பு; அகத்து நிகழ்ந்த வெறுப்பை முகம் தோற்றுவித்தலின் “ஊடற் கோலமோடு” என்றார். வெறுப்பிற்குக் காரணம் திருநாள் முடிந்தமை. அன்றி, மாதவியின் ஆடல் முதலியன தனது அறிவு நிறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடிக்களைக் கவர்ந்தமையின் பிறர்க்கும் இவ்வாறாம் என்னும் வெறுப்பு என்றும், பலரும் இவளைப்பற்றிப் பார்த்தலிற் பொறாமையான் வந்த வெறுப்பு என்றும் கொள்ளலுமாம்.

எசு-கூ. பத்துத் துவரினும் ஐந்து விரையினும்
முப்பத்து இருவகை ஓமா லிகையினும்
ஊறின நல்நீர் உரைத்தநெய் வாசம்
நாறுஇருங் கூந்தல் நலம்பெற ஆட்டி,

பத்துத் துவரினும்-பத்து வகைப்பட்ட துவரினானும், ஐந்து விரையினும்-ஐந்து வகைப்பட்ட விரையினானும், முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையினும்-முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்ட ஓமாலிகையானும், ஊறின நல்நீர் ஊறிக் காயப்பட்ட நல்ல நீராலே, உரைத்த நெய் வாசம் வாச நெய் தேய்த்த, நாறு இருங்கூந்தல்-மணங்கமழும் கரிய கூந்தலை, நலம்பெற ஆட்டி-நன்மைபெற ஆட்டி;

துவர் முதலியன அவற்றையுடைய பொருளுக்காயின. வாச நெய் உரைத்த என மாறுக. இருமை-கருமை. துவர் முதலியவற்றைப் பின்வரும் மேற்கோள்களான் அறிக.

“பூவந்தி திரிபலை புணர்கருங் காலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே.” “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலாரம், ஒட்டிய வைந்தும் விரை.”

“இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோல மேலம், குலவிய நாகணங் கொட்டம் நிலவிய, நாக மதாவரிசி தக்கோல நன்னாரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர்-போகாத, கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங் கண்டிவ் வெண்ணெய். ஒத்தகடு நெல்லி யுயர்தான்றி-துத்தமொடு, வண்ணக்கச் சோலமரேணுக மாஞ்சியுடன், என்னுஞ் சயிலேக மின்புழு-கண்ணுநறும், புண்ணைநறுந் தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம், பின்னு தமாலம் பெருவகுளம்-பன்னும். பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கொடு வேரி, கதிர்நகையாயோமாலி கை” பிறவா றுரைப்பாரு முளர்.

அ0-க. புகையில் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறும் மான்மதக் கொழுஞ்சேறு ஊட்டி

புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை-அங்ஙனம் நீராட்டிப் பொலிவினையுடைய புகையால் ஈரம் புலர்த்திய கூந்தலை, வகைதொறும் மான்மதங் கொழுஞ்சேறு ஊட்டி-ஐந்து வகையாக வகுத்த வகைதோறும் கொளுவிய கத்தூரிக் குழம்பு ஊட்டி;
பூ-பொலிவு ; அதனையுடைய அகிற்புகை யென்க.

அஉ-ங. அலத்தகம் ஊட்டிய அம்செஞ் சீறடி
நலத்தகு மெல்விரல் நல்அணி செறீஇப்,

அலத்தகம் ஊட்டிய அம் செம் சீறடி-செம்பஞ்சிக் குழம்பு பூட்டிய அழகிய சிவந்த சிறிய அடியின், நலத்தகு மெல்விரல் நல்அணி செறீஇ-நன்மை தக்க மெல்லிய விரலிடத்தே நன்றாகிய அணிகளைச் செறித்து;
அணி-மகரவாய் மோதிரம். பீலி, காலாழி முதலியன.

அச-ரு. பரியகம் நூபுரம் பாடகம் சதங்கை
அரியகம் காலுக்கு அமைவுற அணிந்து

பரியகம் நூபுரம் பாடகம் சதங்கை அரியகம்-பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும் சதங்கையும் காற்சரியும் என்னுமிவற்றை, காலுக்கு அமைவு உற அணிந்து-காலுக்குப் பொருத்த முறும்படி அணிந்து ;

பரியகமாவது “பொன்னிதழ் பொதிந்த மன்னிற மணிவடம் பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன் மோதிரம், தன்னொடு தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின், புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே” என்பர். பரியகம்-காற்சவடியென்றும், அரியகம்-பாதசாலம் என்றும் கூறுவர் அரும்பத வுரையாசிரியர்.

அசு. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினில் செறித்து,

குறங்குசெறி திரள் குறங்கினில் செறித்து-குறங்கு செறியென்னும் அணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்து;

குறங்கு-கவான் ; துடை. குறங்கு செறியணி என்பதும் பாடம்.

அஎ-அ. பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்து இருகாழ்
நிறம்கிளர் பூந்துகில் நீர்மையின் உடஇ,

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்-பருமுத்தின் கோவை முப்பத்திரண்டாற் செய்த விரிசிகை என்னும் அணியை, நிறம் கிளர் பூந்துகில் நீர்மையின் உடஇ-நீல நிறம் விளங்கும் பூந்தொழிலையுடைய நீலச்சாத ருடையின்மீதே உடுத்து;

பிறங்கிய முத்து-பருமுத்து. காழ்-கோவை. முத்தரை-அரையின் முத்துவடம் என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர். முத்தரை யென்பதனை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு முத்து எனப் பொருள் கோடல் பொருந்தும். என்னை? ஈண்டு அடியார்க்கு நல்லார் காட்டிய மேற்கோள் ஒன்றிலும் “பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்திருகாழ்” என்றே காணப்படுதலின், பெரு முத்தரையர் என்பதும் பெரு முத்துடையார் என்னும் பொருளினதாகும்.

பெருமுத்தரை-பெருமுத்து, நிறம் கிளர்-முத்தின் நிறம் விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய என்றுமாம். விரிசிகை விரிந்து கலை போன்றிருத்தலின் உடஇ என்றார். விரிசிகையுடன் துகிலை யடுத்து என்றுமாம்.

அசு-கூ0. காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய
தூமணித் தோள்வளை தோளுக்கு அணிந்து

காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய-அழகிய கண்டிகை யென்னும் அணியுடன் சேர்த்துக் கட்டிய: தூமணித் தோள்வளை தோளுக்கு அணிந்து-முத்த வளையைத் தோளுக்கு அணிந்து;

தூமணி-முத்து. கண்டிகை-கண்டசரம் ; கழுத்தி லணியும் ஓர் அணி. “மாணிக்க வளையுடன் நீங்காமற் பொற்றொடராற் பிணித்த முத்துவளை” என்பது அடியார்க்கு நல்லாருரை.

கூக-ச. மத்தக மணியொடு வயிரம் கட்டிய
சித்திரச் சூடகம் செம்பொன் கைவளை
பரியகம் வால்வளை பவழப் பல்வளை
அரிமயிர் முன்கைக்கு அமைவுற அணிந்து,

மத்தக மணியொடு வயிரம் கட்டிய சித்தரச் சூடகம்-முகப்பிற் கட்டிய மாணிக்கத்தோடே பத்திகளில் வயிரங்களழுத்தப்பட்ட சித்திரத் தொழிலையுடைய சூடகமும், செம்பொற் கைவளை-செம்பொன்னாற் செய்த வளையும், பரியகம்-நவமணி வளையும், வால்வளை-சங்க வளையும், பவழப் பல்வளை-பலவாகிய பவழவளைகளும் என்னும் இவற்றை, அரி மயிர் முன் கைக்கு அமைவுற அணிந்து-மெல்லிய மயிரையுடைய முன் கைக்குப் பொருத்தமுற அணிந்து;

சூடகம்-கடகமும், பரியகம்-கைச்சரியும், வால்வளை-வெள்ளி வளையும் என்னலுமாம்.

கூடு-அ. வாளைப் பகுவாய் வணக்குஉறு மோதிரம்
கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து மரகதத் தாள்செறி
காந்தள் மெல்விரல் கரப்ப அணிந்து,

வாளைப் பகுவாய் வணக்குறு மோதிரம்-வாளை மீனின் அங்காந்த வாயையொக்கும் முடக்கு மோதிரமும், கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்-ஒளிமிக்க செந்நிறம் விளங்குகின்ற மாணிக்கம் பதித்த மோதிரமும், வாங்குவில் வயிரத்து மரகதத் தாள்செறி-பக்கத்தே வளைந்து திரையும் ஒளியையுடைய வயிரம் சூழ்ந்த மரகதமணித் தாள்செறியும் என்னும் இவற்றை, காந்தள் மெல்விரல் கரப்ப அணிந்து-காந்தள் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள் மறையும்படி அணிந்து ;

வாளையின் அங்காந்த வாயை வணங்குதலுறுவிக்கும் நெளியென்றுமாம். கேழ்-முன்னது ஒளியும், பின்னது நிறமுமாம். கிளர்மணி மோதிரம்-இரத்தினங் கட்டின அடுக்காழியென்பது அரும்பதவுரை. வாங்குவில்-வளைந்த விற்போல் வளைந்து செல்லும் ஒளி. வாள் போன்ற ஒளி வாள் எனவும் விற்போன்ற ஒளி வில் எனவும் பெயர் கூறப்படும் என்க. தாள்செறி-விரலடியிற் செறிப்பது.

கூகூ-க00. சங்கிலி நுண்தொடர் பூண்ஞாண் புனைவினை
அம்கழுத்து அகவயின் ஆரமோடு அணிந்து

சங்கிலி-வீரசங்கிலியும், நுண் தொடர்-நுண்ணிய சங்கிலியும், பூண் ஞாண்-பூணப்படும் சாடும், புனைவினை-புனையப்பட்ட தொழில்களையுடைய சவடி சரப்பளி முதலாயினவும் என்னும் இவற்றை, அம் கழுத்து அகவயின் ஆரமோடு அணிந்து-அழகிய கழுத்திடத்தே முத்தாரத்தோடு அணிந்து;

நுழைவினை நுண்ஞாண் என்று பாடங்கொண்டு நுண்ணிய தொழிலையுடைய ஞாண் என்றுரைப்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.கழுத்தின் முன்னிடத்தே தாழ் அணிந்தென்க.

க0க-உ. கயிற்கடை ஒழுகிய காமர் தூமணி
செய்த்தகு கோவையின் சிறுபுறம் மறைத்துஆங்கு

கயிற்கடை ஒழுகிய-முற்கூறிய சங்கிலி முதலியவற்றை ஒன்றாய்
இணைத்திருக்கும் கொக்குவாயினின்றும் பின்புறம் தாழ்ந்த, காமர் தூமணி செய்த்தகு
கோவையின் -விருப்பஞ் செய்யும் தூய முத்தினாற் செய்யப்பட்ட கோவையாகிய
பின்றாலியால், சிறுபுறம் மறைத்து-பிடரினை மறைத்து ;
கயிற்கடை-கொக்குவாய் ; கொக்கியென வழங்குவது. சிறுபுறம்-பிடர்; முதுகுமாம்.
ஆங்கு ; அசை.

க0ஊ-ஊ. இந்திர நீலத்து இடைஇடை திரண்ட
சந்திர பாணி தகைபெறு கடிப்பிணை
அங்காது அகவயின் அழகுற அணிந்து,

இந்திர நீலத்து இடையிடை திரண்ட சந்திர பாணித்தகைபெறு கடிப்பிணை-
இந்திர நீலத்துடன் இடையிடையே திரண்ட வயிரத்தாற் கட்டப்பட்டு அழகு பெற்ற
குதம்பையென்னும் அணியை, அம் காது அகவயின் அழகுற அணிந்து-வடிந்த
காதனிடத்தே அழகு மிகும்படி அணிந்து;
முகப்பிற் கட்டின இந்திரநீலத்தின் இடையிடை வயிரங்கட்டின நீலக்குதம்பையை
அணிந்தென்று அடியார்க்கு நல்லாரும், நீலக்குதம்பை வயிரக்குதம்பையாகிய
இரண்டையும் இருகாதிலும் அணிந்தென்று அரும்பதவுரையாசிரியரும் கருதுவர்.
சந்திரபாணி-சந்திரபாணியென்னும் பெயருடைய வயிரம்.

க0கூ-அ. தெய்வ உத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி
தொய்யகம் புல்லகம் தொடர்ந்த தலைக்குஅணி
மைஈர் ஓதிக்கு மாண்புற அணிந்து,

தெய்வ உத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி தொய்யகம் புல்லகம் தொடர்ந்த
தலைக்கணி-சீதேவியென்னும் பணியுடனே வலம்புரிச் சங்கும் தொய்யகம் புல்லகம்
என்பனவும் தம்மில் தொடர்ந்து ஒன்றான தலைக்கோலத்தை, மை ஈர் ஓதிக்கு மாண்பு
உற அணிந்து-கரிய பெரிய கூந்தலுக்கு அழகுறும்படி அணிந்து;
செழுநீர்-வலம்புரிக்கு அடை. வலம்புரிச் சங்குபோலும் அணிவலம்புரி
யெனப்பட்டது. தொய்யகம்-பூரப்பாளை என்றும், புல்லகம்-தென்பல்லி வடபல்லி
என்றும் கூறுவர். இருமை ஓதி ஈரோதி யென்றாயிற்று: ஈர் – கரிய என்றுமாம்.

க0கூ-க0. கூடலும் ஊடலும் கோவலற்கு அளித்துப்

பாடுஅமை சேக்கைப் பள்ளியுள் இருந்தோள்

கூடலும், ஊடலும் கோவலற்கு அளித்து-கூடுதலையும் பின்னர் ஊடுதலையும் கோவலற்கு அளித்து, பாடு அமை சேக்கைப் பள்ளியுள் இருந்தோள்-படுத்தமைந்த சேக்கையாகிய பள்ளியிடத்தே இருந்தவள்;

ஊடல் -பெண்மையும் நாணும் அழிந்து வந்து வலிதிற் குறையுற்றுக் கூடுந் துணையும் பிரிவாற்றியிருந்தீராகலின் நீர் அன்பிலீர் என ஊடுவது. ஊடலையளித்தல்- அதனால் வரும் துன்பத்தையளித்தல். பாடு ஒன்றின்மே லொன்றாகப் படுத்தல். சேக்கை-சேருமிடம். ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் உவப்பக் கூந்தலை நீராட்டி மான்மதச் சேறுட்டிக் கால்விரல் முதல் ஓதி ஈறாக அணியத்தகுவன அணிந்து அளித்து இருந்தோள் என்க.

ககக-ச. உருகெழு மூதார் உவவுத்தலை வந்தெனப்
பெருநீர் போகும் இரியல் மாக்களொடு
மடல்அவிழ் கானல் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டினள் ஆகி,

உருகெழு மூதார் உவவுத் தலை வந்தெனப் பெரு நீர் போகும் இரியல்மாக்களொடு-உவாநாள் தலைவந்ததாக உட்குப்பொருந்திய மூதாரினின்றும் கடலாடுதற்கு விரைந்து செல்லும் மாக்களொடு, மடல் அவிழ்கானற் கடல் விளையாட்டு-தாழை புன்னை முதலியவற்றின் இதழ்கள் விரியும் சோலையையுடைய கடல்விளையாட்டை, காண்டல் விருப்பொடு வேண்டினள் ஆகி-தானும் காண்டலை விருப்பத்தோடே வேண்டினளாகி;

தலைவருதல், ஒருசொல். தலைவந்தென மூதாரினின்றும் போகும் மாக்கள் என மாறுக. உரு-உட்கு; அச்சம். பகைவர்க்கு அச்சத்தை விளைக்கு மென்க. உவா- நிறைமதிநாள். இருபத்தெட்டு நாளும் விழா நடந்து கொடி யிறங்கி விழாவாற்றுப்படுத்த பின்னாளில் உவா வந்ததாகலின் கடலின்கண் நீராடச் செல்வாராயினர். கடற்கரைக்கண் இடம் பிடிக்க விரைந்து செல்கின்றாராகலின், 'இரியன் மாக்கள்' என்றார்; இரியல்-விரைவு, காண்டல்-நீர்ப்போரில் வெற்றி தோல்வி காண்டல். வேண்டினள் காண்டற்குத் தானும் போகக் கோவலனை வேண்டிக் கொண்டாள்; எனவே அவனும் உடன்பட்டமை பெற்றாம்.

ககரு-உ0. பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப
வைகறை யாமம் வாரணம் காட்ட
வெள்ளி விளக்கம் நள்இருள் கடியத்
தார்அணி மார்பொடு பேர்அணி அணிந்து
வான வண்கையன் அத்திரி ஏற
மான்அமர் நோக்கியும் வையம் ஏறிக்

பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப-பொய்கைகளில் தாமரைப் பூஞ்சேக்கையில் துயின்ற புட்கள் வாய் விட்டுப் புலம்ப, வைகறை யாமம் வாரணம் காட்ட-வைகறைப் பொழுதென்பதனை வாரணங்கள் அறிவிக்க, வெள்ளி விளக்கம் நள் இருள் கடிய-வெள்ளியெழுந்த விளக்கம் செறிந்த இருளை நீக்க, தார் அணி மார்பனொடு-மாலையணிந்த மார்பினையுடைய கோவலனோடு, பேர் அணி அணிந்து-மதாணி முதலிய பேரணி கலங்களை அணிந்து, வான வண் கையன் அத்திரி ஏற-மேகம் போலும் வண்மையுடைய கையினனாகிய அவன் அரச வாகனமாகிய அத்திரியில் ஏற, மான் அமர் நோக்கியும் வையம் ஏறி-மானின் பார்வை பொருந்திய நோக்கினையுடைய மாதவியும் கொல்லாப் பண்டியில் ஏறி;

வைகறையாகிய யாமம் என்க. வாரணம்-கோழி, சங்கு; கோழியின் குரலும் சங்கின் முழக்கமும் வைகறையில் எழுவன. அத்திரி-கோவேறு கழுதை; இதனைக் குதிரையில் ஒரு சாதியென்பாருமுளர். வையம்-கொல்லாப் பண்டி; இது கோவால வண்டி என்ற உருவுடனும் காணப் படுகின்றது.வையம்-தேர் என்றும், கூடாரப்பண்டி யென்றும் கூறலுமாம். அவனும் உடன் செல்ல உடம்பட்ட வளவிலே பேரணியணிந்து, வண்கையன் அத்திரி யேற, நோக்கியும் மார்பனொடு செல்ல வையமேறியென்க.

கஉக-எ. கோடிபல அடுக்கிய கொழுநிதிக் குப்பை
மாடமலி மறுகின் பீடிகைத் தெருவின்
மலர்அணி விளக்கத்து மணிவிளக்கு எடுத்துஆங்கு
அலர்க்கொடி அறுகும் நெல்லும் வீசி
மங்கலத் தாசியர் தம்கலன் ஒலிப்ப
இருபுடை மருங்கினும் திரிவனர் பெயரும்
திருமகள் இருக்கை செவ்வனம் கழிந்து

கோடி பல அடுக்கிய கொழுநிதிக் குப்பை-கோடியென்னும் எண்ணைப் பலவாக அடுக்கப்பட்ட வளவிய பொருட் குவியலையுடைய, மாடம் மலி மறுகிற் பீடிகைத் தெருவின்-மாடங்கள் நிறைந்த குறுந்தெருக்களையுடைய ஆவண வீதியின் கண், மலர் அணி விளக்கத்து மணிவிளக்கு எடுத்து ஆங்கு-மலர் அணியும் விளக்கோடே மாணிக்க விளக்குகளையும் எடுத்து அவ்விடத்தே, அலர்கொடி அறுகும் நெல்லும் வீசி-மலரையும் அறுகையும் நெல்லையும் தூவி, மங்கலத் தாசியர்-சுமங்கலிகளான ஏவற்பெண்டிர், தம் கலன் ஒலிப்ப-தம் அணிகலன் ஒலிக்க, இருபுடை மருங்கினும் திரிவனர் பெயரும்- இருமருங்கினிடத்தும் திரிந்து பெயர்தலைச் செய்யும், திருமகள் இருக்கை செவ்வனம் கழிந்து-திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை வேறாகக் கழிந்து;

மாடம்-சரக்கறைகள்.மறுகு-குறுந்தெரு; “குறுந்தெரு மறுகே” என்பது திவாகரம். பீடிகைத்

தெரு-பெரிய கடைத்தெரு. அலரும் என எண்ணும்மை விரிக்க. மங்கலத் தொழில் செய்யும் தாசியர் என்றுமாம். தாசியர்-சிலதியர்; ஏவன் மகளிர். மங்கலமாக வீசியென்றும் உரைத்துக் கொள்க. அங்காடியின் செல்வமிகுதி கூறுவார் திருமகளிருக்கை யென்று பெயர் கூறினார்; இது பட்டினப் பாக்கத்தது. செவ்வனம்-முற்ற. எடுத்து-எடுப்ப என்றுமாம்.

கஉஅ-கூ. மகர வாரி வளம்தந்து ஓங்கிய
நகர வீதி நடுவண் போகிக்

மகர வாரி வளம் தந்து ஓங்கிய-கடலின் வளத்தைக் கொணர்தலால் உயர்ச்சிபெற்ற, நகரவீதி நடுவண் போகி-நகர வீதியினூடே சென்று. தந்து-தருதலால். நகரவீதி-மருவூர்ப்பாக்க வீதி.

கங0-ங. கலம்தரு திருவின் புலம்பெயர் மாக்கள்
வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பில்
கூல மறுகில் கொடிஎடுத்து நுவலும்
மாலைச் சேரி மருங்குசென்று எய்தி,

கலம் தரு திருவின்-மரக்கலங்கள் தந்த செல்வத்தையுடைய, புலம் பெயர் மாக்கள்-தம் தேயங்களை விட்டுப் போந்த பரதேயத்தினர், வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பில் கூலமறுகில்-கடலின் அலைவா யிருப்பில் வெண்மணலையுடைய கூலவீதியில், கொடி எடுத்து நுவலும் மாலைச்சேர் மருங்கு சென்று எய்தி-இன்ன சரக்கு ஈண்டுளதென்று கொடிகளெடுத்து அறிவிக்கும் ஒழுங்குபட்ட சேரிகளைக்கடந்து நெய்தலங்கானலை எய்தி;

வாலுகம்-வெண்மணல். வேலை விரிதிரைப் பரப்பில் வாலுகத்து மறுகு என்றியைக்க. எடுத்து-எடுத்தலால் என்க. நுவலுதல்-ஈண்டு அறிவித்தல். சரக்குகளின் நன்மைகளை அறிவித்தலுமாம்.

கஙச-சரு. வண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும்
பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமும்,
செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்,
காழியர் மோதகத்து ஊழ்உறு விளக்கமும்,
கூவியர் கார்அகல் குடக்கால் விளக்கமும்
நொடைநவில் மகடூஉக் கடைகெழு விளக்கமும்,
இடைஇடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்,
இலங்குநீர் வரைப்பின் கலங்கரை விளக்கமும்,
விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்திமில் விளக்கமும்,

மொழிபெயர் தேளத்தர் ஒழியா விளக்கமும்,
கழிபெரும் பண்டம் காவலர் விளக்கமும்
எண்ணுவரம்பு அறியா இயைந்துஒருங்கு ஈண்டி

வண்ணமும் சாந்தும் மலரும் வண்ணமும் பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர்
விளக்கமும்-எழுது வண்ணமும் சாந்தும் மலரும் பூசு சுண்ணமும் பண்ணிகார
வகைகளும் விற்போர்கள் வைத்த விளக்குக்களும், செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை
விளக்கமும்-செய்யுந்தொழில்களை வல்ல பணித்தட்டார் அணிகலஞ் செய்யுமிடங்களில்
வைத்த விளக்குக்களும், காழியர் மோதகத்து ஊழ் உறு விளக்கமும்-பிட்டு வாணிகர்
பிட்டு விறற்றகு முறைமுறையாக வைத்த விளக்குக்களும், கூவியர் கார் அகல்
குடக்கால் விளக்கமும்-கரிய அகலையுடைய அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில் வைத்த
விளக்குக்களும், நொடை நவில் மகடூஉக் கடை கெழு விளக்கமும்-பல பண்டமும்
விற்கும் மகளிர்தம் கடைகளில் வைத்த விளக்குக்களும் இடையிடை மீன்விலை
பகர்வோர் விளக்கமும்-இடையிடையே மீன் விற்போர் விளக்குக்களும், இலங்குநீர்
வரைப்பிற் கலம் கரை விளக்கமும்-கடலிடத்தே துறையறியாது ஓடும் மரக்கலங்களைக்
குறிகாட்டி அழைத்தற்கிட்ட விளக்குக்களும், விலங்கு வலைப்பரதவர் மீன்திமில்
விளக்கமும்-மீன்களைக் குறுக்கிட்டுத் தடுத்து அகப்படுக்கும் வலையையுடைய பரதவர்
திமிலில் வைத்த விளக்குக்களும், மொழிபெயர் தேத்தோர் ஒழியா விளக்கமும்-மொழி
வேறுபட்ட தேயத்தினர் வைத்துள்ள விடிவிளக்குக்களும், கழிபெரும் பண்டம் காவலர்
விளக்கமும்-மிக்க பெரிய பண்டங்களையுடைய பண்டசாலை காப்போர் இட்ட
விளக்குக்களும், எண்ணு வரம்பு அறியா இயைந்து ஒருங்கு ஈண்டி-
அளவறியப்படாதனவாய் எங்கணும் பொருந்தி மிகுதலாலே;

மோதகம்-ஈண்டுப் பிட்டு. காரகல்-அப்பஞ் சுடும் அகல். குடைகால் விளக்கு எனப்
பாடங்கொண்டு, காரகல் ஒன்றத் தண்டைக் கடைந்திட்ட விளக்கு என்பர்
அரும்பதவுரையாசிரியர். தொடை நவில்-விலையைக் கூறும்; விற்கும் என்றபடி. கலம்-
கப்பல்; கரைதல்-அழைத்தல்.

“வான மூன்றிய மதலை போல ஏணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னிவிண்பொர
நிவந்த வேயா மாடத்திரவின் விலங்குசுடர் ஞெகிழி உரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங்
கரையும், துறை” என்றார் பிறரும்.

மொழிபெயர் தேத்தோர் ஒழியா விளக்கம் என்பதற்குப்,
பாடை வேறுபட்ட தேயத்து மிலேச்சர் பிற துறைகளிற் போகாமற்
பனைகளைக்,காலாக நாட்டி அதன்மீதே மண்ணிடெரிக்கும் தீநாவென்னும்
விளக்குக்கள் என்பர் அடியார்க்குநல்லார். ஈண்டுதல்-மிகுதல்; ஈண்டி-மிகுதலால் என்க.

கசகூ-ஊ0. இடிக்கலப்பு அன்ன ஈர்அயில் மருங்கில்
கடிப்பகை காணும் காட்சியது ஆகிய

விரைமலர்த் தாமரை வீங்குநீர்ப் பரப்பின்
மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றும்
கைதை வேலி நெய்தல்அம் கானல்

இடிக்கலப்பு அன்ன ஈர் அயிர் மருங்கில்-மாவின் கலப்பினை யொத்த மிக
நுண்ணிய மணலின்மீது இட்ட, கடிப்பகை காணும் காட்சியது ஆகிய-வெண்சிறு
கடுகும் புலப்படக் காணும் காட்சியை யுடையதாகிய, விரைமலர்த் தாமரை வீங்குநீர்ப்
பரப்பின் மருத வேலியின்-மிக்க நீர்ப் பரப்பிலே மணம் பொருந்திய மலரையுடைய
தாமரையை வேலியாகவுடைய மருத நிலம்போல, மாண்பு உறத் தோன்றும்- அழகுறத்
தோன்றும், கைதை வேலி நெய்தல் அம்கானல்-தாழையை வேலியாகவுடைய நெய்தல்
நிலத்திற் கழிக்கானற் கண்ணே:

இடி-இடிக்கப்பட்டது; மா. இடிக் கலப்பு-தெள்ளாத மா. ஈர் அயிர்-மிக நுண்ணிய
மணல். வேலியின் என்னும் இன்னுருபை மருதத்தோடு கூட்டி, நீர்ப் பரப்பில் தாமரை
வேலியையுடைய மருதத்தின் தோன்றும் என்க. மருதத்தினும் என உறழ்ச்சியாக்கினும்
அமையும். ஆகிய தோன்றும் என்னும் பெயரெச்சங்கள் நெய்தலென்னும் பெயர்
கொண்டு முடியும். அம் : சாரியை.

கருக. பொய்தல் ஆயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி

பொய்தல் ஆயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி-தனது விளையாட்டின் மகளிருடனே
பூங்கொடி போல்வாள் விளையாடச் சென்று பொருந்தி;
பொய்தல்-மகளிர் விளையாட்டு.

கருஉ-ச. நிரைநிரை எடுத்த புரைதீர் காட்சிய
மலைப்பஃ றாரமும் கடல்பல் தாரமும்
வளம்தலை மயங்கிய துளங்குகல இருக்கை

நிரை நிரை எடுத்த புரைதீர் காட்சி-நிரை நிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற
காட்சியையுடைய, மலைப்பஃறாரமும் கடற்பஃறாரமும் வளம் தலை மயங்கிய-
மலைதரும் பல பண்டமும் கடல்தரும் பல பண்டமும் ஆகிய வளம் கலந்து கிடக்கும்,
துளங்கு கல இருக்கை-மரக்கலங்கள் அசைகின்ற துறைமுகங்களிற் சோலை சூழ்ந்த
இருப்பிடத்தே;

பல்தாரம் பஃறாரம் என்றாயிற்று. தாரம்-பலபண்டம் ; பல என்னும்
அடையடுத்தமையால் ஈண்டு வாளா பண்டம் என்னும் பொருட்டு. தலை மயங்கிய-
கலந்த; ஒரு சொல். இடந்தோறும் மயங்கிய என்றுரைப்பாருமுளர்.

கருரு-அ. அரசுஇளங் குமரரும் உரிமைச் சுற்றமும்
பரத குமரரும் பல்வேறு ஆயமும்

ஆடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிரும்
தோடுகொள் மருங்கின் சூழ்தரல் எழினியும்

அரசினங்குமரரும் உரிமைச் சுற்றமும்-அரச குமாரரும் அவருடைய உரிமைச் சுற்றமும், பரத குமரரும் பல்வேறு ஆயமும்-வணிக குமாரரும் அவருடைய பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆய மகளிரும்; ஆடுகள மகளிரும், பாடுகள மகளிரும்-ஆடல் மகளிரும் பாடல் மகளிரும், தோடுகொள் மருங்கில் சூழ்தரல் எழினியும்-தொகுதிகொண்ட இடந்தோறும் அத்தொகுதியும் சூழ்ந்துள்ள திரைச்சீலையும் என்னுமிவற்றின்;

உரிமைச் சுற்றமும் என்பதனைப் பரத குமரர்க்கும், பல்வேறாயமும் என்பதனை அரச குமரர்க்கும் கூட்டிக்கொள்க. வணிகருடைய உரிமை மகளிர் புனலாடல் மரபன்மையிற் கூறாராயினார் என்றுமாம். பல்வேறு ஆயம்-பரிசன மகளிரும் சிலதியர் முதலாயினாரும். ஆடுகளம்-அரங்கு. பாடுகளம்-கண்டம். களம் இரண்டும் அடை. தோடு-தொகுதி. அத்தொகுதியும் என விரித்துக்கொள்க.

கடுகூ-சூஉ. விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்
தண்பதம் கொள்ளும் தலைநாள் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
சாறுஅயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்

விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்-விண்ணிலே சென்று பொருந்தும் பெரிய புகழையுடைய கரிகாற் சோழன், தண்பதம் கொள்ளும் தலைநாட்போல-புதுப்புனல் விழவு கொண்டாடும் தலைநாளிற்போல, வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை-வேறுவேறு கோலமும் வேறுவேறு ஆரவாரமும், சாறு அயர் களத்தின் வீறு பெறத் தோன்றி-விழாச் செய்யும் களத்திற்போல வீறு பெறத் தோன்றா நிற்க.

பொரு-பொருந்து. தண்பதங் கொள்ளும்-புதுப்புனலாடும் தொகுதியின் கம்பலையும் எழினியின் கோலமும் தோன்றவென எதிர் நிரனிறை. தலைநாட்போல களத்தின் என்னும் உவமமிரண்டும் முறையே காலம் பற்றியும் இடம் பற்றியும் வந்தன. தோன்றி-தோன்ற வெனத் திரிக்க.

ககூந-நூ. கடற்கரை மெலிக்கும் காவிரிப் பேரியாற்று
இடம்கெட ஈண்டிய நால்வகை வருணத்து
அடங்காக் கம்பலை உடங்குஇயைந்து ஒலிப்ப,

கடற்கரை மெலிக்கும் காவிரிப் பேர் யாற்று-கடலினது கரையைக் குத்தியிடிக்கும் காவிரியின் புகார்முகம் எங்கும், இடம் கெட ஈண்டிய-வறிதிடம் இன்றாகத் திரண்ட, நால்வகை வருணத்து அடங்காக் கம்பலை-நால்வகை வருணத்தாரின் அடக்கப் படாத

ஆரவாரமெல்லாம், உடங்கு இயைந்து ஒலிப்ப-ஒருங்குகூடி ஓரோசையாய்
நின்றொலிப்ப ;

மெலிக்கும்-மெலிவிக்கும். காவிரியாகிய பேர் யாறு.

ககக-எசு. கடல்புலவு கடிந்த மடல்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி அகவயின் ஆங்குஓர்
புன்னை நீழல் புதுமணல் பரப்பில்
ஓவிய எழினி சூழஉடன் போக்கி
விதானித்துப் படுத்த வெண்கால் அமளிமிசை
வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோல் நல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்
கோவலன் தன்னொடும் கொள்கையின் இருந்தனள்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தான்என

கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழை-கடலினது புலால் நாற்றத்தைக் கெடுத்த
மடலவிழும் பூவையுடைய தாழையால், சிறை செய் வேலி அகவயின்-காவல் செய்யும்
வேலியாகச் சூழப்பட்ட உள்ளிடத்தே, ஆங்கு ஓர் புன்னை நீழல்-ஓப்பற்ற
புன்னைமரத்தின் நீழலில், புதுமணற் பரப்பின்-அழுக்கற்ற மணல் பரந்த நிலத்தே,
ஓவிய எழினி சூழ உடன்போக்கி-சித்திரத் திரையைச் சுற்றிலும் சேரவளைத்து,
விதானித்துப் படுத்த வெண்கால் அமளிமிசை-மேற்சுட்டும் கட்டியிடப்பட்ட யானைக்
கொம்பாற் செய்த கால்களையுடைய கட்டிலின்மேலே, வருந்துபு நின்ற வசந்தமாலை
கைத்திருந்துகோல் நல்யாழ் செவ்வனம் வாங்கி-வருந்திநின்ற வயந்த மாலையின்
கையதாகிய திருந்திய நரம்பினையுடைய நல்ல யாழைச் செவ்வனே வாங்கி, கோவலன்
தன்னொடும் கொள்கையின் இருந்தனள் மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தான் என்-பெரிய
மலர் போலும் நெடிய கண்களையுடைய மாதவி கோவலனோடும் சேர விருந்தாள்.

யானைத் தந்தத்தாற் செய்யப்பட்டதாகலின் வெண்கால் என்றார். வசந்தமாலை-
மாதவியின் சேடி. அவள் வழிவந்ததனால் வருந்திநின்றாள் என்க. கொல்-நரம்பு.
கொள்கை என்றும் இருக்கு முறைமை. ஆங்கு, தன், தான், என் என்பன அசைகள்.
நெய்தலங் கானலில் ஆயமொடு பொருந்தி விளையாடி அதன்பின் அமளிமிசைக்
கோவலனோடும் இருந்தனள் என்க. தோன்ற, ஒலிப்ப என்பன நிகழ்கால முணர்த்தின.
மானமர் நோக்கி, பூங்கொடி, மாதவி என்னும் மூன்றையும் சேரவைத்து ஓர்
எழுவாயாக்குக.

பள்ளியுள் இருந்தோள் உவவுத்தலை வந்ததாகக் கடல் விளையாட்டுக் காண்டல்
வேண்டி அணிந்து வையமேறித் தெருவினைக் கழிந்து நடுவட்போகி எய்திக் கானலில்
ஆயமொடு பொருந்திப் பின் மணற் பரப்பிலே அமளிமீதே யாழ்வாங்கிக்
கோவலன்றன்னோடிருந்தாள் என முடிக்க.

இது நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

வெண்பாவுரை

வேலை மடல்தாழை உட்பொதிந்த வெண்தோட்டு
 மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு - காலைக்
 களிநறவம் தாதுஊதத் தோன்றிற்றே காமர்
 தெளிநிற வெங்கதிரோன் தேர்.

வேலை-கடற்கரையிலுள்ள, மடற்றாழை-மடல் விரிந்த தாழையின், உட்பொதிந்த வெண்தோட்டு-உள்ளே செறிந்த வெள்ளிய இதழின்கண், மாலைத்துயின்ற மணிவண்டு-மாலைப்பொழுதிலே துயின்ற நீல நிறமுடைய வண்டு, காலை-காலைப் பொழுதில், களி நறவம் தாது ஊத-களிப்பைச் செய்யும் தேனினையும் தாதினையும் ஊதும்படி, காமர் தெளி நிற வெங்கதிரோன் தேர்-அழகிய தெளிந்த நிறத்தினையுடைய வெய்ய சுடரினனாகிய பரிதியின் தேர், தோன்றிற்று-கீழ்த்திசையில் உதித்தது.

கடலாடு காதை முற்றிற்று.
